

Türkçesi:
Şevket SARAC

I. BÖLÜM

Gökyüzünden gelen bir uğultuyla SAS başını omuzlarının arasına gömdü. 82'lik havan topu beyaz bir bulut oluşturarak elli metre uzaklıkta patlamıştı. Askerler sendelememişlerdi bile. Aynı anda bir M. 113, 50'lik ağır makinelisiyle Kızıl Khmerlerin siperlerini taramaya başladı. İlk hatlar buralardaydı, daha sonra sık bir orman ve seyrek savanlar uzanıyordu. Pnom Penh yirmi kilometre güneydeydi. Kutsal pirinç saati olduğu için şimdilik cephe sakindi.

Malko, diğer askerlerden en az yirmi santim daha uzun olan General Ung Krom'a baktı. Kazınmış kafası ve pala bıyıklarıyla tıpkı Cengiz Han'a benziyordu. Üniforması çakı gibi üfülenmişti. Mareşal Lon Nol'un sağ koluydu ve yaşlı mareşalin Pnom Penh'in merkezindeki konutundan ayrılmazdı.

Birdenbire M.113'lerdeki geri tepmesiz 106'lık toplar komünist mevzilerini dövmeye başladı. Etraf mahşer yeri gibiydi. Savaş

kameramanına rehberlik eden Çinli kadın yere çömelip kulaklarını tıkadı ve S AS'a sırtıttı. Uzun siyah saçları, kalın dudakları ve iri gözleriyle çekici bir tipti. Malko birdenbire kendi kendine bu balta girmemiş Kampuç ormanlarında ne aradığını sordu.

Kameraman Çinli kadınla birlikte komünist mevzilere ateş eden M. 113'lerden birine doğru umursamaz bir edayla ilerledi.

— Bay Frankel nerede? diye sordu General Krom.

— İşte orada, arabasına bir şeyler bırakmaya gitmişti, dedi SAS.

Amerikalı hızlı hızlı onlara doğru geliyordu. Malko generalin Amerikalıya bakışını görünce şaşırıldı. Adamın gözlerinde inanılmaz bir nefret vardı. Malko'nun kendisine baktığını görünce de toparlandı. Douglas Frankel nefes nefese yanlarına geldi ve generale:

— Saldırıyor musunuz? dedi.

— Hayır 105'lik topları bekliyoruz, dedi Kampuçyalı.

Hükümet kuvvetleri saldırmak için asla acele etmezlerdi. Ayda 12 dolar uğruna askerler ölmeye pek meraklı değillerdi.

Doug Frankel Malko'ya döndü.

— Pnom Penh'e dönelim, sizi mültecilerin bulunduğu diğer yerlere götüreyim.

Doug Frankel Central Intelligence Agency'nin Güney-Doğu Asya'daki en parlak adamlarından biriydi. "Şirkef'in Fransızca, Çince, Taylandca, Vietnamca ve Kampuçya dilini bilen nadir ajanlarından biriydi... Ancak 22 yıldır Asya'da yaşaması sonucu, biraz çökmüştü. Yine de iyi bir profesyoneldi.

Malko kan ter içindeki CIA sorumlusu

Doug Frankel'in kendisinin buraya niçin gönderildiğini bilip bilmediğini sordu. Evrak çantasında kendisine verilmiş uzun ve çok gizli bir belge vardı. Bunu CIA'nın Güney-Doğu Asya sorumluları hazırlamışlardı ve son derece düşündürücü bir rapordu.

Malko'nun ABD yardım komisyonu üyesi ve acil yardımın gereğince yapılıp yapılmadığını denetlediği sanılıyordu. İşe, Pnom Penh yakınlarında Mekong'a dökülen Tonle Sap kıyısında mevzilenmiş General Krom komutasındaki Kampuç hükümet kuvvetlerini ziyaretle başlamıştı. Her gün çok sayıda mülteci geliyordu ve bunların şu anda Pnom Penh'te 650.000 kişi olduğu sanılıyordu. Hükümet birlikleri her geri çekilişte komünistlerin saflarına katılmamaları için yöre halkını da birlikte götürüyordu. Devlet denetimindeki basın, sürgündeki Prens Sihanuk ile Pekin'in desteğindeki Kızıl Khemerlere karşı köylülerin kahramanca davranışlarını övüyordu.

Cepheyi arkalarına alarak Doug Frankel'in yol kenarına gizlediği Plymouth'una doğru ilerlediler. Bir havan topunun ikiye bittiği büyük hindistancevizi ağacının yanından geçtiler. Buradaki çarpışmalar aylardır sürdüğü için balta girmemiş ormanlar bile büyük hasara uğramıştı. Dayanılmaz bir sıcak vardı. Yüz metre sonra bir kuyuya geldiler, Doug Frankel kenarına yaslandı ve içine tükürdü.

— Çok sıcak, diye mırıldandı.

Genellikle, konuşması peltekti.

— Bu gerekli bir gezi mi? diye sordu Malko.

Amerikalı gözlüğünü çıkarttı ve camlarını sildi.

— General Ung Krom ile tanışmaktan memnun olacağınızı düşünmüştüm...

— Doğru, dedi SAS.

Amerikan hükümeti resmen Mareşal Lon Nol'ü destekliyordu. General Krom ise onun sağ koluydu. Ancak, her şey bu kadar basit değildi. Malko CIA'nın aylardır General Ung Krom'a karşı gizliden cephe aldığını da biliyordu.

Onu Pnom Penh'te son darbeyi vurması için göndermişlerdi.

— General Krom amacımızı biliyor. Benden daha şanslı olmanızı dilerim.

— Doug, bu ülkeyi çok iyi biliyorsunuz. Üstelik dillerini de konuşuyorsunuz, eğer siz başaramadıysanız, ben...

CIA bölge sorumlusu sözünü kesti:

— Ama yine de sizi yolladılar... Benden de emrinize girmemi istediler. Bunun bir sebebi olmalı...

Lafını tamamlamadı. Çok sıkılan Malko cevap vermedi. Douglas Frankel hakkında verilen "ÇOK GİZLİ" raporun muhteviyatını ezbere biliyordu.

Langley Amerikalıyı ipin ucunu kaçırmakla suçluyor ve artık ona güvenilemeyeceğini bildiriyordu. Ama onu görevden alamıyorlardı. Ülkeyi çok iyi tanımasının yanı sıra, bölgede kuvvetli ilişkileri vardı. Yerine atanacak kişinin bu tür ilişkiler kurması aylar sürerdi. Oysa, CIA'nın süresi kısıtlıydı. Komünistlerle müzakerelerin başlaması için Kızıl Khmerlerin isteğine uyularak General Ung Krom'un öldürülmesi yeterliydi.

İşin güç tarafı, CIA'nın bunun gizlice halledilmesini istemesindeydi. Mümkün oldu-

ğunca şiddetten kaçılacaktı. Arabasını 105'lik havan topuna ya da kimliği belirlenemeyen kişilerce yayılım ateşine tutulması söz konusu olamazdı. Vietnam Devlet Başkanı'na karşı giriştikleri harekâttan yeterince ders almışlardı. Ancak General Krom gibiler, sen istenmiyorsun git artık demekten de anlamazlardı.

— General Krom ile sizin ilişkileriniz nasıl? diye sordu Malko.

Birden tepelerinde uğultular oldu, birkaç saniye sonra her yandan mermilerin uçuştüğünü far kettiler.

Doug Frankel akıllalmaz bir süratle yere yatmıştı.

— Siper alın! diye bağırdı Amerikalı.

Malko yüzükoyun yere yattı. Sonra her şey başladığı gibi bitti.

— Neyse atlattık, dedi Avusturyalı.

Doug Frankel şaşkın bir halde başını salladı.

— Garip. Ateş eden bir M 16 idi. AK 47'nin gürültüsü değildi.

— M 16'ha?

— Bu silahın komünistlerde olduğunu sanmıyorum.

— Kimdi öyleyse?

— General Krom. Fazla gayret göstermeniz için sizi ikaz ediyor. Bunu bir bakıma Asya usulü savaş açma olarak da kabul edebilirsiniz.,. Bizi öldürmeyi amaçlamıyordu...

— Yine de bu onun için kolay olurdu.

— Ama "Şirket"in hiç hoşuna gitmezdi. Kampuçya'nın Amerikan yardımıyla yaşadığını unutmayın. Günde bir milyon dolar verirsiniz, doğrudan üstünüze ateş açamaz-

lar... Eğer Krom bizi öldürmeye niyetlenirse, bu çok daha vahşice olur...

Doug'un siyah Plymouth'u yabani muz ağaçlarının altına gizlenmiş, şoförüyle çukurda uyuyordu. Amerikalı ona seslenince adam uyandı ve kapıları açtı. Pnom Penh'teki tüm ABD Elçiliği görevlilerinininki gibi, onun arabasında da camlar küçük silah mermisine ve bombalara karşı üç santim kalınlığında pleksiglasla kaplı, kapılar çelik takviyeliydi.

Doug Frankel alnını sildi, havalandırma cihazı Plymouth'un içini serinletmeye başlamıştı.

— Akşam Monivanh'dan bu adiliği yapmanın Krom olup olmadığını öğreniriz.

Araba hızlandı.

— Monivanh da kim? dedi Malko.

— Kameramanın yanındaki kız. Çinlidir, çok az İngilizce ve Fransızca bilir. Savaş muhabirlerine rehberlik yapar. Her yere girip çıkar ve Pnom Penh'te olup biten her şeyi bilir.

— CIA adına mı çalışıyor?

— CIA onun umurunda bile değil. İhtiyacı olunca para veriyorum, hepsi bu.

Bu kadın da ölümle oyun oynayanlardan biriydi.

Plymouth ormandan geçen yolda ilerlerken Doug Frankel uyukluyordu, Malko'nun kulaklarında ise hâlâ patlayan topların gürültüsü uğulduyordu. Uzun uçak yolculuğunun yol açtığı yorgunlukla gözlerini kapattı. 1970 Devrimi'nden sonra adı "Pnom" olarak değiştirilen Royal Oteli'ne varmak için sabırsızlanıyordu. Motor gürültüsüyle gözlerini açtı. Karayolundan çıkmışlar Pnom Penh'in kenar

mahallelerinde ilerliyorlardı. Yolun solundaki Tonle Sap sapağında yıkılmış ve taşıyıcı ayağı nehre düşmüş büyük bir köprü gördü.

Birbirini dik kesen sokak ve caddeleriyle Pnom Penh, sanki Amerikalılar tarafından kurulmuştu. Tek eksiklik, gökdelenlerin olmayışydı. Üç veya dört katlı modern binalarla bakımlı bahçe içinde villalar vardı. Asya'ya has tek görünüm ise Çin'e özgü sokaklarıyla çarşının bulunduğu ve ticaret merkezi olarak kabul edilen mahallede vardı.

Plymouth yavaşladı ve sola saparak "Pnom" un bahçesine girdi. Sanki savaş çok uzaklardaydı. Havuzun kenarında yosmalar dolaşıyordu. Cepheden dönen birkaç foto muhabiri korkularını unutmak istercesine viskilerini yudumluyordu. Savaşa rağmen Pnom Penh'te herhangi bir kısıtlama yoktu.

Doug Frankel Plymouth'dan indi ve SAS'a:

— Sizi altıda alırım, ciddi olarak çalışmaya başlayacağız, dedi. Şu Krom denilen alçak bizi dilim dilim doğramadan harekete geçmeliyiz.

II. BÖLÜM

Malko klimaya rağmen kan ter içinde kalmıştı. Beyaz eldivenli sessiz Kampuçyalı garsonlar müşterileri ellerinden geldiğince memnun etmeye uğraşıyordu.

SAS Pnom Penh'te böylesine bir manzara ile karşılaşacağını hiç ummamıştı. Erkekler kravatlıydı. Kadınlar da ya sampot* ya da uzun elbise giymişlerdi.

Malko'nun yanındaki masada oturan Kampuçyalı kadının çatalı havada kaldı.

— Silah sesleri Tonle Sap yönünden geliyor, büyük adaya girdiler, dedi kadın.

Malko top seslerini dinledi. Arada sırada 50'lik makineli sesleri de geliyordu. Pnom Penh'te yaşamın normal sürmediğini gösteren tek işaret bunlardı. Kızıl Khmerler haftalardır ablukayı kaldırmıyor, silah sesleri gece daha rahat duyuluyordu.

Yan masada ev sahibi Malezya ataşesi Mali

Kuala ayağa kalktı ve misafirlerini kahve servisinin yapıldığı havuz başına götürdü. Yerlerde Tayland malı rahat şilteler seriliydi, Mali Kuala çok çekici bir fiziğe sahipti. Malko" onun diplomatik dokunulmazlık sayesinde Pnom Penh'i sömürdüğünü düşündü... Adamda kadınların kayıtsız kalamayacağı bir cazibe vardı.

Yanındaki çıkık elmacık kemikli, dolgun dudaklı ve menekşe rengi sampot giymiş Kampuçyalı kadın gözlerini bir an bile genç Malezyalı diplomattan ayırmıyordu.

Malko tanıştırlırlarken kadının çok ince ellerine ve herbiri yüzüklü parmaklarına büyülenmişti. Sampotun altına hiçbir şey giymemişti. SAS Doug Frankel'i aradı, Amerikalı ev sahibiyle konuşuyordu. Yemek öncesinin saygın havası yavaş yavaş ortadan kalkmış, kadınların gözleri parlamaya başlamıştı. Artık patlamalar bile kimsenin umurunda değildi. Malko bu güzel gecede burada zevk alemine dalanların birkaç kilometre ötelinde 105'lik topraklarla parçalanan askerleri düşündü...

Doug Frankel sırtarak SAS'a yaklaştı.

— Memnun musunuz?

— Yatağında olmayı tercih ederdim...

Elindeki tepside kuru pasta olan bir hizmetkâr geçti. Malko bir pasta aldı. Kampuçyalı gider gitmez CIA sorumlusu kulağına eğildi ve:

— Şayet ayık kalmak istiyorsanız onu atın, dedi.

— Niye?

— İçinde mahalli afyon olan "ganşa" var. Dostumuz Kuala misafirlerinin kompleksle-

(*) Geleneksel Kampuç giysisi

rinden kurtulmalarını ister...

Malko pastayı attı.

— Bu gece buraya niçin geldik?

— Planımızla ilgili hayati önem taşıyan bir bilginin doğruluğunu araştırmak için Kuala'yı görmem gerekiyordu. Kızıl Khmerlerde neler olup bittiğini bilecek tek kişi odur. Malezyalıların bir numaralı gizli ajanıdır. Karşı tarafa ait bir istihbarat ağını ortaya çıkarttı. Parası bol, işini biliyor, üstelik de Asyalı. Benden gizledikleri birçok bilgiyi ona veriyorlar, bunun sebebi de benim Amerikalı olmam.

— Ne öğrendiniz? dedi SAS.

— Kızıl Khmerlerin her şeyi kuralına göre oynadıklarını. Krom'a karşı Prens Sihanuk'u salıvermeleri istenmişti. Onlar da bu isteği yerine getirdiler. Kızıl Khmerlerin yeni şefinin adı Hien Sapman imiş. Artık eyleme geçmemiz ve General Ung Krom'u ortadan kaldırmamız lazım. Gerisi büyükelçimize kalmış bir şey.

— Mareşal Lon NoPü tarafımıza çekmek imkansız mı? dedi Malko.

Doug Frankel derin bir soluk aldı.

— Bunu unutun. Mareşal Krom'a körü körüne inanır ve o ne derse onu yapar. Ayrıca batıl itikatları olan bir insandır.

Malko'nun güldüğünü gören CIA sorumlusu ciddi bir ifadeye büründü.

— Krom'u enayi sanmayın. Karıştırdığım işlerin kokusunu alır almaz arabama 500 gram plastik patlayıcı yerleştirdi.

— Hiç de efendice bir davranış değil!

— Üç gün kan işedim. Burnumdan ve kulaklarımdan geleni de cabası. Arabam zırlı

^plmasa hapı yutmuştum. Krom'u gizlice öldürmenin bir kaplanı bıyığından sürüyerek kafesinden çıkarmaktan pek bir farkı yok. Aklınıza iyi bir fikir gelmesini dilerim, çünkü bu son şansımız olabilir.

Sustu.

Malko Amerikalının alnında ter damlacıkları biriktiğini gördü. SAS sinirlerinin zayıf olduğunu düşündü. Bunun çok gizli ve önemli bir harekâta görev alacak bir CIA ajanı için tehlikeli olacağını hissetti.

Amerikalının her halinden yeniden konuşmaya başlamak istediği belliydi.

— Ha sahi, bugün bizi ıskalayan top ateşini Krom açtırmış. Monivanh generalin bir askere bu konuda emir verdiğini işitmiş. Herhalde bizimle alay etmek istedi...

— Gidip bir şeyler, içelim! dedi SAS.

Önce bir su sesi, sonra da kahkahalar yüzünden arkalarına baktılar. Mali Kuala elbisesiyle havuza girmiş, atlarken de Maddevi Şivarol adlı dilberi kendisiyle birlikte düşürmeyi ihmal etmemişti.

Sudan önce Kuala çıktı ve kadına yardım etti. Sonra hiç rahatsız olmadan ayakkabı ve pantolonunu çıkarıp tekrar havuza atladı. Maddevi Şivarol da aynı rahatlıkla ıslanan sampotunu çıkardı ve kendini havuza bıraktı. Malko kısa bir süre de olsa, kadının yuvarlak dar kalçalarını farkedebildi. Tam suya daldıklarında 50'liklerden biri yaylın ateş açtı.

— Yine başladı, dedi Doug Frankel.

Burası Stalingrad ile Saint-Tropez'nin garip bir karışımıydı.

*

**

Ti Nam elini ve vücudunu hayali bir Khmer/ halk ezgisinin ritmiyle oynatarak Kampu^ dansözlerine has bir edayla salıncaklı iskemle- de oturan Malko'ya doğru ilerledi.

Davetlilerin yarısı gitmiş, geriye yalnızca ganşa ve alkolden iyice kafayı bulanlar kalmıştı. Doug Frankel eve girmişti. Ev sahibini taklit eden altı çift çırılçıplak havuzdaydı.

Beyaz eldivenli hizmetkârlar olanlara aldırış etmeden içki servisini sürdürüyorlardı.

İpek şiltelerden birine yüzükoyun çırılçıplak uzanmış olan ev sahibi ile Maddevi Şivarol gülerek sohbet ediyorlardı. Genç kadın Malezyalının sırtını okşuyordu... O da en az adam kadar zayıftı ve uzun siyah saçları olmasa, rahatça erkek zannedilebilirdi.

Ganşalı pastalar etkisini göstermişti. Şiltelerini karanlığa çeken bazı çiftler tropikal gecenin tadını çıkartıyorlardı. Ti Nam Malko' yu elinden tuttu ve onu ayağa kalkmaya zorladı. Vücudunu Malko'ya değdirdiğinde onun geri kaçtığını farkedince, son derece erotik bir Kampuç dansı yapmaya başladı.

Vücudunu sergilemeye özen göstererek SAS'ı büyük bir beceriyle ışıksız alana doğru itiyordu. Malko içgüdüsel bir hareketle kadının ilk saldırısından kurtuldu. Ama bu hareket Ti Nam'ı adeta kamçılıdı ve daha da sokuldu. Kulakları uğuldayan Malko gülüş- lüğünü işitti. Bu durumdan yararlanarak Doug Frankel'i aramaya gitti. İçerde birçok odaya girip çıktı. Bunlardan birinde bir kültür ataşesinin eşi başka bir ülke elçiliğinin birinci sekreteriyle sevişiyordu. Ona aldırış bile etmediler.

Merdiveni çıktı. Üst kattaki odalara baktı, Nama Amerikalıyı göremedi. Girdiği son odada esrar kokusu vardı. Gözlerini kısarak baktı- ğında yer yatağına uzanmış bir adamla küçük bir çocuk vardı. Malko Doug Frankel'in peltek konuşmasını hemen tanıdı.

— Girin ve kapıyı kapatın.

Amerikalı gözlüğünü çıkarıp gömleğinin önünü açmıştı. Arada bir piposundan bir nefes çekiyor, dumanı bir süre ağzında tuttuktan sonra üflüyor ve derin bir iç geçirerek sırtüstü yatıyordu. Çocuk, Doug'tan aldığı emirle eşyalarını topladı ve çıktı.

Adamla ilgili tüm ayrıntılar CIA'nın verdiği dosyada yazılıydı, ama şu ana kadar bunlar soyuttu. Artık ne tür sorularla karşılaşacağını biliyordu.

— Defolup gidin! dedi aniden Doug Frankel.

Malko kapıya doğru bir adım atınca Amerikalı konuşmasını sürdürdü:

— Hayır, buradan değil, Phom Penh'ten gidin. Krom bizden güçlü. Onunla savaşmanın Rus ruleti oynamaktan hiç farkı yok. Bu oyunda da her zaman kaybedilir... Şirket'in artık bana güvenmediğini ve yerime sizi gönderdiğini biliyorum. Fazla uyuşturucu kullandığımı sanıyorlar, gerçekten de öyle. Çünkü Asya'yı iyi tanıyorum. Bizlerden daha güçlü ve daha değişik olduklarını biliyorum. Washington'dakilere Mareşal Lon Nol'un sarayında kâhinler, brahmanlar ve büyücüler olduğunu nasıl anlatabilirim. Herif onlara danışmadan hiçbir şey yapmıyor. Krom gibi birisi bile büyüyle orada duruyor.

Karanlıkta ve esrar dumanındaki b

konuşmada bir gerçekdışılık vardı.

— Mareşalin gerçekten böyle batıl itikatları var mı? /

— Tüm Kampuçyalıların vardır. Şehri komünist roketlerinden korumak için ne yaptığını biliyor musunuz? Tüm kahinlerini topladı ve bir helikoptere koydurttuğu kumu onlara okuyup üfletti. Sonra da araç bu kumu tüm şehre serpti. Bu sayede bombardıman yalnızca 400 ölüyle atlatıldı.

Amerikalı ayağa kalktı ve Malko'nun yanına geldi, nefesi leş gibi esrar kokuyordu.

— Size bir kez daha söylüyorum, gidin! Krom çok iyi korunuyor. Ona karşı bir darbe hazırlasanız bile, sizden önce davranıp icabınıza bakar. Ona karşı parmağınızı kıpırdatmakla, içinde tek kurşun olan bir tabancayı şakağınıza dayayıp tetiği çekmek arasında fark yoktur...

Malko düşünüyordu. Delilerin yaşadığı bir ülkede delice yöntemler uygulamalıydı.

— Gitmeyeceğim. Yapabilecek bir şeyler olduğuna eminim.

Amerikalı omuz silkti, yerde duran telsizi aldıktan sonra konuşmaya başladı.

— Keyfiniz bilir! Diplomatic Club'e gidip birer kadeh içki içelim.

Malko saatine baktı: on buçuktu.

— Saat dokuzda sokağa çıkma yasağının başladığını sanıyordum.

— O Kampuçyahlar için geçerli. Bizim izin belgelerimiz var. Yalnız tek tehlike, bir delinin M 16'sından çıkacak yayılım ateşi...

Koridora çıktıklarında, kapısı aralık bir odadan inlemeler, kadın çılgınlıkları ve yalvarmalar geliyordu. SAS içgüdüsel olarak seslerin

geldiği aydınlık odaya bir göz attı ve acıdan yüz ifadesi değişmiş güzel Maddevi Şivarol ile arkasına yapışmış olan vahşi suratlı Kuala'yi gördü. Adam SAS'a aldırış etmeden işini sürdürürken kadm da haykırmaya devam ediyordu. Doug Avusturyalıyı çekerek:

— Gelin! dedi.

Malko CIA sorumlusunun kendini, sürüklemesine karşı koymadı. Malezyalı, kadının çılgınlıklarına aldırmaksızın sadistçe bir zevkle ırzına geçmeyi sürdürüyordu. /

— Kadın hak ettiği davranışı görüyor, dedi Doug. Kuala su katılmamış bir eşcinseldir, ama bu ateşli karılar onu iyileştireceklerim sanıyorlar. O da her şey normalmiş gibi davranıyor ve sonuçta onlarla da erkeklerle olduğu gibi ilişki kuruyor...

*

**

Filipinlilerden oluşan orkestranın çaldığı pasodoble eşliğinde pistte elli kadar çift vardı. Kulübün müşterilerini ter içindeki generaller, orospular, tüccarlar ve yabancılar oluştuyordu. İsminin "Diplomatic Club" olması, sokağa çıkma yasağından doğan bir zorunluluktu.

Teorik olarak yalnızca diplomatlara aitti, ama onlar buraya gelmeye tenezzül etmiyorlardı. Şehrin güneyinde bulunan bu kulübün bahçesinde çoğunluğunu ciplerin oluşturduğu otuz kadar araç vardı.

Doug Frankel alnını sildi ve SAS'a doğru eğildi.

— Eğer bir kız istiyorsanız bunu kasadaki mamakaya söylemelisiniz. Yukarda müşteri bekleyen yirmi kadar kız var...

- Teşekkür ederim. Yerel eczacılara para kazandırmaya niyetim yok.

— İşte, Monivanh da burada! dedi Amerikalı.

Çinli kadın cephedeki kıyafetiyle yaklaşarak Doug'un koltuğunun koluna oturdu. Amerikalı ona Malko'yu tanıstırdı sonra da uzun süre Çince konuştu. Çinli kendine bir portakal suyu ısmarlarken Doug Malko'ya kısaca konuşmalarını özetledi.

— Söylentiye göre general her yerde beni öldürüp kulaklarımı yiyeceğini söylüyormuş...

Monivanh elinde kadehiyle dışarı çıkınca sıcaktan bunalan SAS da onu izledi. Bahçe serin olduğu kadar sessizdi de.

Birden Doug'un sesini duydu.

— Şu Krom denilen pislikten kurtulmamızı sağlayacak bir planınız var mı?

— Lon Nol'un yanındaki kâhinlerden tanıdığınız var mı?

— Hayır. Onların hepsi soytarı. Eğer kahinlerle tanışmak istiyorsanız, bunu sağlayabilirim. Zira karım birçoğunu tanır.

Sanki karısından bahsetmek onu rahatsız etmişti. Arkasını dönüp uzaklaştı. Malko Monivanh ile başbaşa kalmıştı.

— General Krom seni öldüreceğini söyledi, dedi kadın.

İngilizcesi yarım yamalak ve sık sık Fransızca ya da Vietnamca kelimeler kullanıyordu.

Malko güldü. Kampoç ruleti başlıyordu.

III. BÖLÜM

General Ung Krom küçük vantilatörü tam karşısındaki demir iskemlede oturan adamın parmak uçlarına doğru çevirdi.

— Amerikalı sana daha neler söyledi, Kak? dedi yumuşak bir sesle.

Mahkûm boğuk bir çığlık attı, kapkara gözleri korkudan faltaşı gibi açılmıştı. Acıyla yüzünü buruşturan Kak yaşlı bir Çinli işçiydi.

Generalin odasında soğuk hava tertibatı olmasına rağmen adamın alnı ter içindeydi.

Mahkûmun elleri ahşap masanın üzerine deri kayışla bağlanmıştı. Özel bir usulle birbirinden ayrılmış parmaklara çok sayıda ince iğne batırılmış, iğnelere de birer sigara kâğıdı konmuştu. Artık işkence için her şey hazır. Vantilatör çalışınca rüzgârdan iğneler değişik yönlerde sallanacak, bu da eti parçalayacaktı.

Bu Vietnam'a has bir işkenceydi. Acısı korkunçtu ve buna bayılmadan ancak on beş dakika dayanılabildi. General Krom rahat

koltuğuna gömülmüş, sorguladığı mahkûma bakarken vantilatörü yavaş yavaş çeviriyordu.

Adam nefes nefese kaldı ve iki inilti arasında ağzından birtakım sözlerin dökülmesini önleyemedi. General üzgün üzgün başını salladı. Bu Çinli işçi Pnom Penh'in açık kalan esrar salonlarından birinde çalışıyordu ve patronu Şum Ana'nın yerine geçmişti. Aralarında Doug Frankel'in de bulunduğu çok sayıda diplomat oraya gelirdi. Bazen Amerikalı esrarın tesiriyle kendi kendine konuşur ve daha arkasına döner dönmez de General Ung Krom'un adamları ağzından laf, almak için orada bulunan Kak'ı ararlardı. İğneyle yapılan işkencenin sayısız avantajı vardı. Bunlar arasında iz bırakmaması, defalarca tekrarlanabilmesi ve tutsağı öldürme tehlikesi olmaması en önemlileriydi. Her seferinde Kak, bir dahaki sefere anlatacak bilgileri plrhası gerektiğini bilerek serbest kalırdı.

— O yabancı beni öldürmek için mi geldi? diye sordu general.

— Evet, evet, dedi Kak.

Vantilatörü durdurmaları için ne isteseler söylerdi.

— Ne zaman?

— Bilmiyorum, bilmiyorum...

General inanmayarak vantilatörü hızlandırdı. Kak kendinden geçti.

Krom aleti durdurdu. Parmağını şıklattı. Bir paravanın arkasında oturan Çinli kadının teybi çalıştırmasıyla odaya bir Khmer halk ezgisi yayıldı. General yer minderlerine uzandı. Bu büroyu kalın Çin halıları, budist gravürleri ve ahşap lambriyerlerle lüks bir şekilde döşemişti. Döşemenin ortası dans pisti gibi boş

birakılmıştı. Havalandırma sayesinde odada hoş bir serinlik vardı. Bir köşede, Krom'un çaldığı ama bir türlü satamadığı sekiz VHF radyo vardı. General müziğin tadını daha iyi çıkartabilmek için bir an gözlerini yumdu. Bu sırada kraliyet balesi giysilerini taşıyan Çinli bir dansöz oynamaya başladı. Kak kendine geldi ve inleyince general sert bir el hareketiyle onu susturdu. Bürosu, Mareşal Lon Nol'ün oturduğu ve Birinci Piyade Tümeni'nin bulunduğu binanın kuzey bölümündeydi. Kak'ı susturan general dansözün hareketlerim incelemeye koyuldu. Khmer klasik dansları onun iddialı olduğu alanlardan biriydi.

— Hareketlerin hiç de iyi değil, dedi sert bir şekilde Krom.

Dansöz sağa sola daha yavaş eğilmeye başladı. General göğsündeki siyah kıllarla oynadı. Aslında Hongkong ve Singapur'daki paralarıyla çok daha rahat günler geçirebilirdi. Ancak gururu, CIA'nın emri üzerine görevden ayrılmasını engelliyordu.

— Müzik kesildi.

Dansöz bir süre tereddüt etti, ama generalin kıpırdamadığını görünce yanına gelerek oturdu. Yavaşça adamın çakı gibi ütülü haki rengi pantolonunun kemerini çözdü. General:

— Dur, başka bir plak çal, dedi.

Kadın emre uydu, geri dönüşünde bıraktığı yerden işine devam etti...

Kak bir kenarda durmuş işkence sırasını beklerken General Ung Krom dansözle oynayıyordu. Tutuklu ise, esrar içerek acılarını dindirmenin hayalindeydi. Artık acıya dayanamaz hale gelmişti. İşkenceci asker yanına geldi. Önce sigara kâğıtlarını daha sonra

iğneleri özenle çıkarttı. Tutuklunun bileklerini çözdü. Kak bir süre masaya yığılıp kaldı, sonra doğruldu. Ellerinin iki misü olduğunu sandı, ama bakıldığında hiçbir şey görülüyordu.

— Yakında görüşmek üzere Kak! dedi Krom.

Asker Çinliyi ite kaka odadan çıkarttı. Kapı kapanır kapanmaz General Krom dansözü diziyle iterek odadan kovaladı. İçerde tek başına kalan Kampuçyah derin düşüncelere daldı. Bu göreve kaba kuvveti, kurnazlığı, cesareti sayesinde gelmişti ve bunları korumasını bilmişti.

Pnom Penh'teki CIA sorumlusu onun için ölümcül bir tehlike yaratıyordu. Amerikalılar çok güçlüydü ve Kampuçya onlar sayesinde ayakta durabiliyordu. Yardımları olmasa, komünistler ülkeyi on dakikada ele geçirir ve General Krom'u yok ederlerdi. Ancak Amerikalılar da bir sürü lüzumsuz şeye inanan enayilerdi. ABD yardım komisyonunda görevli olduğu öne sürülen sarışının gelişi, CIA'nın harekete geçmeye karar verdiğine dair bir işaret sayılabilirdi. General Krom az da olsa onlardan öndeydi ve bundan yararlanmalıydı.

Gizli zile bastı, emireri içeri girdi.

— Fung burada mı?

— Evet.

— Git, onu bul!

İlk darbeyi indirenin kendisi olması gerektiğine karar vermişti. Doug Frankel'i iskalamıştı, çünkü o zaman öfkeyle hareket etmişti. Bu kez daha kurnaz davranıp tartışma için zemin hazırlayacaktı. Doug Frankel'i öldürmek kendi aleyhine olabilirdi, çünkü Mareşal Lon Nol hem çok kararsızdı, hem de hayatı

Amerikalıların elindeydi...

Kapı çalındı, içeri Fung girdi.

General Krom Mekong kıyılarındaki dev örümceklere benzeyen Fung'u görünce tiksindiğini belli etmemeye çalıştı. Adamın boyu yetmiş santimdi ve geçirdiği çocuk felci nedeniyle bacakları zayıftı. Yerde, gelişmiş adaleleri olan kolları sayesinde sürünerek oldukça hızlı ilerleyebiliyordu. Her an tetikte, gaddar ve hınçlıydı. Siemreap'ın kenar mahallelerinde tek başına büyümüştü. Hastalandıktan sonra ailesi onu sokağa atmıştı. O zaman sekiz yaşındaydı ve yaşamını serserilerle dövdürerek ve turistleri soyarak sürdürmüştü. Daha sonra hükümete bağlı birlikler onu kendi maskotları yapmışlardı. Askerleri eğlendirmek için M 16'lara hedef olup, sonra bir sıçrayışta kenara kaçılıyordu. General Krom bu gösteriyi seyredip adamın soğukkanlılığına hayran kalmış ve onu özel cipiyle buralara getirmişti.

Elleri üzerine yaslanmış, kara gözlerini efendisine dikmiş, onun vereceği emirleri bekliyordu.

— Sana ihtiyacım var, dedi Krom.

Fung sırttı. General bu insan-örümcek karışımı hilkat garibesine tiksinererek baktı.

— Biraz önce ruhlar ziyaretime geldi ve büyük bir tehlikeyle karşı karşıya olduğumu söylediler. Bundan kurtulmam gerekli...

Fung başını salladı. Generalin müneccimliğine inanmıyordu, ama usul böyleydi. Dünyaya duyduğu öfkeyi kusmak için generalin kurbanını öğrenmeye can atıyordu.

*

**

Malko Monivanh'tan güçlkle kurtuldu.

Diplomatic Club çok sıcaktı ve kadınla uzun süre sarmaş dolaş dans etmişlerdi. Tavırlarına bakılırsa, Çinli kadın kameramanı unutmuştu bile. Karanlıkta çiftler âdeta ayakta sevişiyorlardı.

— Gidelim, dedi SAS.

Bahçeye çıktılar. Monivanh, Malko ve Doug zırhlı siyah Plymouth'a ilerlediler. Birden Çinli kadın çığlık atıp durdu, eliyle köşedeki karaltıyı işaret etti. Malko önce koyu bir karaltı gördü. Bu sırada yerden bir taş alan Monivanh o tarafa fırlattı.

Karaltı tiz bir çığlıkla hareket etti ve kaçtı. Monivanh ikinci bir taş fırlattı ve yeni bir çığlık duyuldu.

— Durun! dedi Avusturyalı.

Eğri büğrü ayakları olan sakatı görmüş ve midesi bulanmıştı.

Monivanh, Doug Frankel'e Kampuçca bir şeyler söyledi. Amerikalı hemen tercüme etti:

— General Krom'un muhbirlerinden biri olduğunu söylüyor. Üstelik çok tehlikeliymiş.

— Ama o sakattı, dedi SAS.

Çinli kadın başını salladı, gözlerini uzaklaşan insan-örümcek karışımı mahluktan ayırmıyordu. "Sakat" kelimesinin onun kafasında anlamı yoktu ve düşman ne olursa olsun düşmandı. Malko ise Fung'un acayip görüntüsünün etkisinden kurtulamamıştı. Düşüncelere dalmış giderken birden Doug Frankel'in kendisini izlemediğini farketti. Amerikalı durmuş ilerdeki arabaya bakıyordu. Aynı anda Malko düzenli bir metal gıcirtısı duydu. Durdu, geriye döndü. İyice meraklanmıştı. Amerikalının büyülenmiş gibi baktığı yöne dikkatle baktı.

Ağacın altında büyük siyah bir Amerikan arabası vardı ve kaputunda bir şey kıpırdıyordu. Dikkatle bakınca kol ve bacakları farketti. Kadın sırtüstü yatmış, başını ön cama dayamıştı. Malko kadının üzerine abanmış ikinci bir karaltı gördü. Kadın sık sık nefes alıyordu. Bacaklarını kaymamak için erkeğin beline dolamıştı.

İkisi de giyinikti. Yalnızca kadının elbisesi kalçasına kadar sıyrılmıştı.

Çift onları farketmemişti ve bu güzel gecede Diplomatic Club'ün bahçesinde sevişmenin tadını çıkartıyorlardı.

Doug Frankel Malko'ya döndü ve boş bakışlarla:

— Benim karım, dedi.

m BÖLÜM

Malko olanca kuvvetiyle Doug Frankel'in kolunu sıktığını farkettiler. Onlardan birkaç metre ötedeki çift sanki başka bir dünyadaymış gibi sevişmeyi sürdürüyorlardı. Monivanh kalakalmıştı. SAS arabanın üstündeki kadının beyaz ve dolgun baldırlarını gördü. Adam durakladı, kadın onların bulunduğu yöne baktı. Malko onun kendilerini gördüğüne emindi.

Ama kadın hiç istifini bozmadı.

Doug Frankel robot gibi yürümeye başladı. Arkasına bakmıyordu, ama gördüklerinin etkisinden kurtulamadığı da belliydi. Malko çok rahatsız olmuştu. Bu olay Pnom Penh'teki CIA sorumlusunun davranışlarını bir ölçüde açıklıyordu. Washington'un raporu Amerikanın özel hayatına yer vermemişti. Doug Frankel Pnom Penh'in alay kaynağıydı.. Amerikalıya acıdı. Adam arabasına geldi, şoförü dürterek uyandırdıktan sonra arka koltuğa gömüldü. Malko onun yanına,

Monivanh da şoförün yanına oturdu.

, Araba hareket eder etmez Amerikalı SAS'a dönerek konuşmaya başladı:

— Karım Asya'ya tahammül edemedi ve seks budalası oldu. Onu ABD'ye yollamam gerekirdi, ama zayıf olduğum için buna cesaret edemedim. Bu yüzden de istediği gibi davranmasına göz yumdum. Eve ister gelir, ister gelmez... Birkaç aya kadar ülkeyi terkedeceğim..-. Bu gece onun kulüpte olduğunu bilmiyordum. Birbirimizden uzak durmaya çalışıyoruz... Üzgünüm.

—* Biraz önce müdahale edebilirdiniz, dedi SAS.

Doug Frankel üzgün üzgün başını salladı.

— Liz'i beceren herif... hava kuvvetlerinde yüzbaşı. Yani bir pilot.

Malko hiçbir şey söylemeye cesaret edemedi. Belki de Amerikalının kendini bulabilmesi için bu cehennem azabını sonuna dek çekmesi gerekiyordu.

Arabada tekrar sessizlik oldu. Adı değişen Monivong Caddesi'ni geçtiler. Lon Nol yönetimi tüm sokak adlarını değiştirmişti, ama halk eskilerini kullanıyordu... Araba gitgide daralan sokaklardan geçti ve nihayet bahçeli bir evin önünde durdu.

— Burada sizden ayrılıyorum, yarın sabah elçilikte görüşürüz, dedi Doug.

Monivanh Malko'nun yanına geçti. Doug Frankel merdivenden çıkarken tahta basamaklar çatırdadı.

— Şum Ana'nın evi...

Şum Ana'nın evi Güney-Doğu Asya'nın en meşhur esrar tekkesiydi ve iş sokağa çıkma yasğından bile etkilenmiyordu... An-

câk biraz gizlilik getirilmişti. İçeri girebilmek için beyaz kart göstermek gerekiyordu. Aniden şoför sert bir fren yaptı. Çok sayıda asker yolu kesmişti. Silahlarını doğrultup arabaya yaklaştılar.

Yolculara hiç bakmadan şoförü inmeye zorladılar ve onu aradılar. Şoför izin belgesini gösterirken Monivanh arabadan indi ve askerlerle uzun bir konuşmaya daldı. İnatçı askerler belgelere bakmıyorlardı bile. Biri M 16'sının namlusuna mermi sürdü, işler sarpa sarıyordu ve hükümet kuvvetlerinden bir asker tarafından vurulmak çok aptalca olurdu. Malko camını açtı.

— Neler oluyor?

— Küçük bir sorun, para istiyorlar, dedi Monivanh.

— Ne kadar?

— Beş bin rial.

SAS cebinden bir tomar para çıkardı ve aynı anda her şey mucize kabilinden düzeldi. Askerler haracı bölüşmek için karanlık bir yere çekildiler, araba hareket etti.

— Liz Frankel'i tanıyor musunuz? diye sordu Malko.

— Evet, güzel bir kadın. Ancak utanma nedir bilmez.

"Monivanh kulüp bahçesindeki sahneden hiç de rahatsız olmuşa benzemiyordu. Malko kadını konuşmaya zorladı:

— Sık sık yabancı erkeklerle çıkar mı?

Monivanh başını olumlu anlamda salladı ve sözlerini sürdürdü.

— Bay Frankel günde otuz kırk sarma içer. Karısıyla birlikte olmaz. Esrar "İş" tutmayı engeller... Bayan Frankel de başının çaresine

bakıyor...

Araba Pnom'un bahçesine girene dek konuşmadılar.

— İyi geceler, yarın görüşürüz! dedi Malko.

Çinli kadın işitmemiş gibi davrandı.

Birlikte giriş merdivenlerini çıktılar. Altı görevli loş holde dama oynuyordu. Malko'nun anahtarı yanındaydı ve doğru asansöre gitti. Monivanh peşini bırakmıyordu.

Birden kadın Avusturyalıyı kolundan çekti.

— Dikkat!

Malko bir masanın altında duvara sinen bir şey gördü.

Monivanh öfkeyle bağırdı:

— Fung!

Sakat adam saldırmaya hazır bir örümcek gibi gölgeye sinmişti. Malko asansörün kapısını açtı. Öyle yorgundu ki, Fung bile onu tedirgin etmiyordu.

Koridor bomboştı. Monivanh Malko'nun peşinden odaya girdi. Yorgun olan Avusturyalı bir duş yapmak için banyoya geçti. Odaya döndüğünde kadın çırılçıplak yatağa uzanmış dergi okuyordu. Kadının geniş omuzlu, hafif çarpık bacaklı vücuduna baktı. Çinli başını kaldırdı ve sırttı. Sanki birbirlerini uzun süredir tanıyorlardı.

Bu ortak çalışma, anlaşmalarının bir parçasıydı... SAS münakaşa etme cesaretini bulamadı. Yatağa uzanınca kadın vücudunu okşamaya koyuldu ve:

— Sevişelim, dedi.

— Yapamam.

Monivanh biraz ısrar etti, ama bir sonuç elde edemeyince yattı. Genellikle beyazlar

daha ilk günden karşılaştıkları tüm Asyalıları becerirlerdi. Kadın Avusturyalı'nın gerçekten çok yorgun olduğuna kanaat getirdi. Ancak, sevişmeden uyuyamazdı. Kalktı, giyindi. Neyseki kameraman sevgilisini nerede bulacağını biliyordu ve eğer adam ganşa komasına girmediyse işini görürdü. Kendi kendine çekici olduğunu kanıtlamak istiyordu.

*

**

Klima cihazından gelen gıcırtiları duyan Doug Frankel bir küfür salladı.

— Bir arıza daha! Şu jeneratör bu davayı işletecek güçte değil.

Odada rezil bir sıcaklık vardı. Gece deliksiz bir uyku uyuyan Malko kendini daha iyi hissediyordu. CIA sorumlusu da gözlerinin altındaki torbalar hesaba katılmazsa iyiydi. Sabah sekizde, Amerikalının arabası Malko'yu almak için Pnom'a gelmişti. CIA sorumlusunun odası birinci kattaydı. Üç zırlı kapı ve şifre odasını geçtikten sonra Doug'un bürosuna iki Khmer dilberinin çalıştığı sekreterlikten geçiliyordu. Amerikalı ara kapıyı kapattı.

— Bu karılar muhakkak karşı tarafa bilgi taşıyorlardır, dedi Amerikalı.

Doug Frankel masasının üstünde duran büyük el telsizini SAS'a uzattı.

— Bunu asla yanınızdan ayırmayın, doğrudan elçiliğin güvenlik bölümüne bağlıdır. Aynı yere bağlı iki yüz kişi var. Herhangi bir kötü durumda ya da bir komünist saldırısında oradan verilecek talimata uyun. Eğer işler sarpa sararsa helikopterler hepimizi Pnom Penh dışına çıkaracak. *. Sizin şifreniz "46 no'lu istasyon"dur.

Malko telsize baktı.

— Yani bunu hep yanımda bulundurmamı mı istiyorsunuz?

— Evet. Hatta esrar çekmeye veya bir orospuyla giderken bile. Şimdi benimle gelin.

SAS'ı pencereye doğru sürükledi.

— Yolun karşı tarafına bakın.

Malko kenarları 400 metre uzunluğunda ve içinde çok sayıda binanın bulunduğu kare şeklinde yeşil bir alan gördü. Burası dikenli tel, bir gözetleme kulesi, kum torbaları ve ağır makineliyle korunuyordu.

— İşte Şamkar Mon. Mareşal Lon Nol, ailesi, kahinleri ve General Krom ile burada yaşıyor. Birinci Piyade Tümeni'nin koruması altındadır, dedi Amerikalı.

Sustu, sonra konuşmasını alçak sesle sürdürdü:

— Umarım, Yüzbaşı Şivarol iyi nişan alır yoksa...

Sıkı bir biçimde korunan binaların bulunduğu bahçeyi inceleyen SAS içinden General Krom'u öldürmek için yapılan bu planın bir çılgınlık olup olmadığını düşündü. Ama duruma bakılırsa, fikir Amerikalının hoşuna gitmişti.

— Sorunu biraz inceledim, dedi Doug.

Masasının üstüne Şamkar Mon'un planını açtı ve -parmağını bir dikdörtgenin üzerine bastırdı.

— İşte, mareşal burada yaşıyor. Sütunlu bir villa. Damı çelik putrel ve beton şapla takviye edilmiş. Lon Nol genellikle giriş katında kalır, ama asla iki gece üst üste aynı odada yatmaz. Bahçesine P-52'lere mukavim beton bir korunak inşa ettiriyor. Villa bomba ve

roketlerden korunması için sekiz metre yüksekliğinde tel kafesle çevrili. Lon Nol hiç parkta dolaşmaz, zaten felç geçirdikten sonra zor hareket eder oldu. En fazla Bakanlar Kurulu'nun bulunduğu binaya gider. Orası da villaya otuz metre uzaklıkta ve hep boştur. Her tarafta ağır makineli ve uçaksavar var. Ama Kızıl Khmerlerin elinde uçak olmadığı için bu silahları kullanamıyorlar. Yüz metreden bir uçuşturmayı bile ıskalarlar. Mekong yönünden alçaktan gelen bir uçak fazla tehlikeye girmeden rahatça ateş edebilir.

— Harika, dedi Malko.

General Krom'dan hiç hoşlanmıyordu, mülteciler açlıktan ölüirken o Amerikan yardımının keyfini sürüyordu.

Ancak planın gerçekleştirilmesi pek de kolay değildi. En tehlikelisi de Krom'un kendini korumak için aldığı güvenlik önlemleri.

Doug Frankel gözlüğünü çıkarıp koltuğuna oturdu. Adam sanki bir anda yirmi yaş çökmüştü. SAS kötü bir gece geçirdiğini düşündü. Amerikalı neler düşündüğünü tahmin etmiş gibi kendi kendine konuşmaya başladı.

— Karım eve sabahın altısında geldi. Sokağa çıkma yasağı yüzünden arkadaşlarında kaldığını söyledi...

Malko önüne baktı.

— Bu işe o pilotu seçmek istediğinize emin misiniz? Bu işleri karıştırabilir...

Doug gözlüğünü taktı ve başını salladı.

— Liz başıma yeterince bela açtı, artık bana bir iyilikte bulunmasının zamanı geldi. Hem şu Yüzbaşı Şivarol'ü nasıl ikna edeceğimi de

biliyorum. Çok iyi bir yaşam düzeyi var. Kayınpederi general olduğu için hiç cepheye gitmedi... Karısı Maddevi ise çok çekici bir kadındır...

— Gerçekten de çekici, dedi SAS.

Doug acı bir ifadeyle dudak büktü.

— Ama bu sefer cepheye gidiyor ve ona geri çeviremeyeceği bir teklif sunacağım. Bu işi bana bırakın. Çabuk karar vermesini sağlamak* için ona bir kamyon 105'lik havan topu mermisi veririm. O da bunları karşı tarafa kamyonu sekiz buçuk milyon rialden satar...

Malko yanlış işittiğini sandı.

— Kızıl Khmerlere 105'lik havan topu mermisi mi vereceksiniz?

— Niye olmasın!... Verdiğim silahların bir kısmı doğrudan karşı tarafa gidiyor. Saygon konvoylarının saldırıya uğramadan Mekong'u nasıl geçtiğini sanıyordunuz? Hükümet kuvvetlerine 90 adet 105'lik top verdik ve karşı taraf bunların 47 tanesine resmen el koydu. Bu yüzden ha iki fazla ha eksik, hiçbir şey değişmez. Kızıl Khmerlerin 6000 adet 105'lik mermi ele geçirdiğini biliyoruz...

Malko sustu. Bu son derece garip bir savaştı... CIA Kızıl Khmerleri göz göre göre destekliyordu. Kongre bunu öğrenecek olsa, büyük olaylar patlak verebilirdi.

— Bu yolsuzlukla başa çıkmak için hiçbir şey yapamaz mı? dedi Malko.

— Yapılamaz. Bana inanabilirsiniz. 22 yıldır Güney-Doğu Asya'dayım. Kumintanglı Çinlileri, Vietnamlıları, Laosluları ve Kampuçyalıları düşmanlarına silah satarken çok gördüm. Tek farksa şimdi bunun bilinmesi. Bu tüm ülkede böyledir, herkes de bilir. İşte bu

yüzden istediğiniz şeyi istediğiniz kişiye yaptırabilirsiniz.

SAS bu deliler ülkesinde uygulanacak planın hiç de saçma olmadığını düşündü.

— O halde şimdi bir pilot, bir uçak, çok sayıda bomba ve karşı tarafla ilişki kurmaya ihtiyacımız var.

— Zor da olsa, bunları elde edeceğiz, dedi Amerikalı.

— Yüzbaşı Şivarol'un Şamkar Mon'u bombalamayı kabul edeceğinden emin misiniz?

— Bu ona olayın anlatılış tarzına göre değişir... Bundan sonraki hükümetin onu hava kuvvetleri komutanı yapacağını bilmesi hoşuna gidecektir... Ayrıca bize Kampuç ordusundan T -28 bulabilecek tek kişi o.

Malko ayağa kalktı. Amerikalı telsizi uzattı.

— Bunu Pnom'un havuzuna giderken bile unutmayın, dedi. Artık sizin kim olduğunuzu herkes öğrendi. Sizde mülteci işleriyle uğraşacak tip yok.

— Nasıl bir tip var?

— Öldürülecek ya da öldürecek bir tiptesiniz...

V. BÖLÜM

Monivanhbuz gibi suyla dolu küvete daldı. Beyaz köpüklerin üstünde yalnızca başı kalmıştı. Yabancı aşıkları ona Pnom Penh'te pek bilinmeyen bazı zevkler kazandırmışlardı. Banyonun kapısı yatak odasına, odanın pencereleri de bahçeye bakıyordu. Villa ailesine aitti, ama onlar şu an iş için Singapur'dalardı. Çinliler Kızıl Khmerlerin muzaffer olacağına inanıyor ve bu yolda önlem alıyorlardı.

Aşçı yine her zamanki gibi bağıra çağıra alışverişe çıkmıştı. Monivanh yalnızlıktan yararlanıyordu. Havaalanı yakınındaki bu villayı çok severdi. Trafığın gürültüsü oraya kadar geliyor ve her geçen gün araç sayısı artıyordu. Savaş dışında, Pnom Penh'te hiç karne uygulamasına gidilmemişti. Kampuçlar başlarının çaresine bakıyorlardı. Monivanh köpükleri kendine doğru çekti ve parmağını içine batırdı. Banyo sinirlerine iyi geliyordu. Sol bacağını sudan çıkardı ve inceledi. Baldır-

larınm dış tarafında bir morluk vardı.

Geçen gece Malko'yu bırakıp kameramanına gitmiş ve onunla sabahın altısına kadar ganşa içmişti. Gözleri yaşarana dek odada esrarın etkisi farkedilmemişti. Daha sonra da adam eşine az rastlanır bir zorbalıkla ona sahip olmuştu. Sevişmeden daha bir şey anlamadan, adam zevkini almıştı, ama yine de Monivanh ihtiyaç duyduğu Almanya müteşekkirdi. Kameraman bütün gün cephede çok korkmuş olmalıydı. Onu ganşanın etkisinden hayata döndüren tek şey sevişmekti.

Monivanh Almanın bir gün cephede acı bile çekmeye vakit bulamadan öleceğini düşündü. Ama hayat buydu ve insan Kampuçya'da her an ölebilirdi.

Çinli kadın kadere çok inanıyordu. Sık sık cepheye gidişi sırf zevk olsun diye, ya da harp muhabiri olan sevgililerine eşlik etmek içindi.

Gelişmekte olan ülkesine gelen ve hayatlarını tehlikeye atan bu beyazlara karşı konulmaz bir ilgi duyuyordu. Tutucu ve yabancılardan hoşlanmayan ailesi yüzünden haftada otuz dolar karşılığında hayatlarını tehlikeye atan bu aç ve zayıf yabancılarla yatarken kadınlık ihtiyacını gideriyordu. Onlardan yalnızca çok ihtiyacı olduğu zamanlar para isterdi. Bu da genellikle ailesi Singapur'dayken ve özellikle de harçlığını kestiklerinde olurdu.

Böyle durumlarda oda becerilerini paraya çevirirdi.

Aniden havalandırma cihazı durdu. Arıza günde en az on kez olurdu.

Şimdi trafiğin gürültüsünü daha net duyabiliyordu. Monivanh aniden köpüğün

içinde kasıldı. Bahçeye açılan camlı kapı gıcırdamıştı.

Küvetten çıktı ve yan odayı daha rahat görebilmek için lavabonun üstündeki oynar aynayı biraz çevirdi. Sonra gözlerini bir an olsun aynadan ayırmadan yeniden küvete daldı.

Odayı sessizce geçen adamı izliyordu. Yuvarlak yüzlü, genç, askeri üniformalı, yalınayak ve başında kırmızı bant bulunan birisiydi. Elinde şarjörü takılı Çin yapısı bir AK47 taşıyordu.

Öldürmeye hazırды.

Adam banyoya yöneldiği anda, Monivanh bunun Pnom Penh'teki yağmacı askerlerden olmadığını anladı. İskemleye bıraktığı pantolonunun yanından geçmesine rağmen, ceplerini karıştırmamıştı. Bu adam kendisini öldürmeye geliyordu. Bu işi ya bıçaklayarak ya da yaylım ateşi açarak gerçekleştirecekti.

Banyoya beş metre kalmıştı. Acele etmiyordu. Bu da bir yerden gerekli bilgiyi aldığını gösteriyordu. Aşçının her gün aynı saatte alışverişe çıktığını biliyordu. Monivanh sanki öldürülecek olan kendisi değilmiş gibi ilgisiz davranıyordu. Katile baktı, adam terliyordu. Bu da korktuğuna delaletti. Profesyonel katil olamazdı. Olsa olsa birkaç bir rial karşılığında cinayeti kabullenmiş bir zavallıydı.

Kadın içgüdüsel olarak sanki köpük kendisini koruyabilirmiş gibi çenesine kadar suya battı. Tüm kasları gerilmiş, gözünü kapıdan ayırmaz olmuştu.

*

**

Katil hızla kapıdan girdi ve küvetin

karşısında durdu. Bir süre Monivanh'm kendisine bakışından büyülenir gibi oldu. Böyle bakacağını ummamış, kadının bağırıp çığlık atmasını beklemişti.

- Köpüğün üstünde sanki kesikmiş gibi duran baş onu şaşırtıyordu. Monivanh ölü kadar hareketsizdi. Gözlerini adamın gözlerine dikmiş bakıyordu. Tek bir kelime etmemişti. Adam biraz rahatlamak umuduyla derin bir nefes aldı, ama bu son derece aptalca bir hareketti. Elindeki silah çok güçlüydü, istese şarjördeki otuz iki mermiyle kadını delik deşik eder, ya da kalbinden süngüleyebilirdi. Vakit kazanmalıydı. Ona cinayeti sessizce işlemesi emredilmiş olmalıydı.

Adamın kurbanım böylesine silahsız yakalayabileceği hiç aklına gelmemişti. Nefesini bıraktı ve gözlerini Monivanh'm boynunun en alt noktasına dikti. Süngüyü oraya saptayacaktı. Daha rahat bir açı için bir adım kenara çekildi, parmağını tetikten çekti ve tüfeği kaldırdı. Artık korkmuyordu. Düşündüğü tek şey, yapması gereken işti.

Monivanh bir anda sudan ,sağ kolunu çıkardı. Elinde büyük siyah bir şey vardı. Kol katile ulaşmak istercesine öne uzandı. Adam kenara kaçacak kadar vakit bulamadı ve tok bir patlama oldu. Adamın yüzü dağıldı ve burnunun altından kan fışkırmaya başladı. 45'lik Colt mermisi üst damağından girmiş, kafatasını, beynini parçaladıktan sonra duvara saplanmıştı... • - ' - *

İkinci mermi boynunu, üçüncüyse omzunu, buldu, ama adam çoktan ölmüştü.

Gözleri faltaşı gibi açılmıştı. Mermilerin tesiriyle AK47'sini fırlatarak yere yığıldı.

Birkaç kez sıçradı ve hareketsiz kalakaldı.

Monivanh koskoca siyah otomatik taban- çayı bir süre daha katile doğru tuttu, sonra indirdi. Burnuna barut kokusu geliyor, patlamalar hâlâ kulağında yankılanıyordu. Kulak kabarttı, ama hiçbir şey duymadı. Kimse silah sesini duymamıştı. Zlaten Pnom Penh'te askerler sık sık ateş ederlerdi... Namlusu hâlâ sıcak olan Colt'u küvetin dibine attı.

Sonra birdenbire gevşedi ve titremeye başladı. Öyle gerilmişti ki, tüm adaleleri ağrıyordu. Banyoya girerken Fung yüzünden tabancasını da yanına almıştı ve bu bir ön seziydi. Fung'un General Krom için çalıştığını, onun da Douglas Frankel'e savaş açtığını iliyordu. Amerikalılar kendisinin müttefikle-iydi ve Asya'da işe en güçsüzlere saldırmakla aşlamak adetti.

iç geçirdi. Banyoda yalnızca köpüğün ıkarttığı hışırtıyla katilin parçalanmış şahda- armdan akan kanın sesi vardı. 45'lik Colt erçekte nefis bir silahtı. Bütün gün suda kalsa ile yine de ateş edilebiliyordu... Onu 50 dolara almıştı.

Yaşadığı için büyük bir mutluluk duyarak köpüğe daldı. Köşedeki cesede baktı. Bu da daha önce gördüğü yüzlercesi gibi bir ölüydü. Sonra küvetten çıktı, vücudundaki köpüğü bir havluyla sildi ve odasına geçerek giyindi. Cesedin üstünü aradı, ama umduğu gibi üzerinden yalnızca birkaç yüz rial, bir çakmak ve bir pakışt Fortune sigarası çıktı. Onu kimin gönderdiğini açıklayacak en ufak bir şey yoktu.

Çinli kadın AK47'yi aldı ve inceledi.

Rutubetten tahtası çürümüş ve paslı bir silahtı. Dipçiği görünce durakladı. Dipçik, silahın makineli tabanca gibi kullanılmasını sağlamak amacıyla kesilmişti.

Bu geçen gün General Krom'un öldürülen Kızıl Khmerliden aldığı AK47'ye benziyordu.

Monivanh aniden fenalaştığını hissetti. Krom çok güçlü ve temkinliydi. Bir düşman silahını kullanmasının nedeni vardı. Bir terslik karşısında bunun komünistlerin işi olduğunu iddia edecekti.

Çinli kadın Doug Frankel'e haber vermeliyim diye düşündü.

AK47'yi aldı ve büyükçe bir beze sardı. Sonra, Colt'unu aldı, kuruladı, temizledi ve doldurdu. Tabancasını eski Austin 1300'ünün koltuğu altına; AK47'yi ise arka koltuğa koydu.

Savaş açılmıştı. Monivanh sarışın yabancının planını bir an önce gerçekleştirmesinde yarar olduğunu düşündü. Çünkü General Krom'un kara listesindeki ikinci kişi o olmalıydı.

*

**

— Bozuk bu. Sana 8000 rial veririm.

Monivanh itiraz etti. Çin silahları sağlam olduğu için Amerikan malı olanlardan daha çok tercih ediliyordu. Dipçiğe gelince, yenisini yapmak kolay işti.

— 15.000, diye diretti Monivanh.

— 12.000, dedi temizleyici kadın.

Dipçik hakkındaki kısa tartışmadan sonra Kampuç kadın 15.000 riali üzümlere saydı. Parayı cebine atan Monivanh, ölünün ayak-kabısı olmadığına üzülmüyordu. Çünkü bunlar

silahtan daha çok para ediyordu.

Temizleyici AK,47'yi aldı ve kirü çamaşırların altına koydu. Kadında havan topundan patlayıcı madde kasasına kadar her şey vardı. Ayrıca beş dolara 45'lik Colt'a sedef kabza takıyordu. Monivanh dükkândan çıktı, arabasının ön camını temizleyen çocuğu kovaladıktan sonra polis karakoluna doğru yola koyuldu. Serserinin öldüğünü bildirmeliydi. Bu iş 50.000 rial karşılığında aldığı ve bir yıl süreli silah kullanma belgesi sayesinde beş dakikada biterdi.

Daha sonra Doug Frankel'i bulacaktı.

*

**

Monivanh Malko'nun yanında sessiz ve gülekti. SAS da onu gördüğüne sevinmişti. Pilot ya da harp muhabirlerini bekleyen birkaç liseli kız haricinde Pnom'un havuzu bomboştur. Bir grup hippie çimene uzanmış güneşleniyorlardı.

Savaş sanki çok uzaklardaydı.

— Bir şey içmek ister misin? dedi SAS.

— Pepsi - Cola, dedi çayıra oturan Monivanh.

Doug Frankel'in verdiği telsiz masanın üstünde, Malko'nun votka kadehinin yanında duruyordu. Çinli kadın garsonun Pepsi'yi getirmesini bekledi.

— Moon Face*'i gördünüz mü? diye sordu.

— Moon Face de nedir?

Monivanh güldü.

— Bay Frankel.

— Birazdan gelecek. Ne oldu?

(*) Ay yüzü

Çinli kadının suratındaki gülücük kayboldu.

— General Krom beni öldürtmek istedi.

Malko'nun yüreği ağzına geldi.

— Ne oldu?

— Katili öldürdüm, dedi kadın.

Olaydan sanki tahtaturusu öldürmüş gibi
•* bahsediyordu. Malko bu ufak tefek Çinli kadına gitgide daha çok saygı duyuyordu.

— Anlat, dedi Avusturyalı.

Kadın tüm olanları anlattı. Sattığı AK 47'den bahsederken gülüyordu. Malko'ya diktiği siyah gözlerinde sanki güzel bir hikâye anlatıyormuşcasına mutluluk parıltıları vardı. Soğukkanlılığınınsa hudutu yoktu.

İriyari kameraman bungalovundan çıktı ve yanlarından geçerken SAS'a başıyla selam verdi. Baş hâlâ ganşanın etkisiyle dumanlıydı. Onların biraz uzağına uzandı. Monivanh* adamın birkaç saat önce kendine yaptıklarını hatırladı ve içi bir tuhaf oldu.

— Ung Krom tehlikelidir, onu öldürmelisiniz, dedi Çinli kadın.

— Onu safdışı bırakmanın başka yolları da var.

Monivanh başını salladı. İnanmamıştı. Aniden kalktı ve gelmekte olan bir kıza doğru koştu. Birbirlerine sarıldılar. Malko Malezya'nın davetinde rastladığı Vietnamlı kız Ti Nam'ı tanımakta gecikmedi. Toplanmış saçları ve pantolonuyla on beş yaşında gösteriyordu. Kız SAS'a doğru geldi, eğildi ve onu öptü.

— İyisin ya?

Sanki uzun süredir tanışıyorlardı. Birlikte yaptıkları Kampuç tangosunun Malko'yu etkilediği de bir gerçektir.

Havuzun kenarındaki masalar dolmaya başlamıştı. Malko Çinli kadının anlattıklarını < düşünüyordu. General Krom ona saldırmakla anlamı son derece açık bir ihtarda bulunmuştu. Düşüncelere dalmıştı ki, karşısında birinin dikildiğini far ketti.

Kadife gibi bir ses onu bulunduğu âleminden çıkarttı.

— Mültecilerinizi bıraktınız mı?

Pembe takım giymiş, siyah uzun saçları omzuna dökülen, aşırı makyajlı ve badem gözlerinde anlamlı bir parıltı olan Maddevi Şivarol idi bu.

— Oturabilir miyim? dedi kadın.

Malko ona plastik bir koltuk uzattı. Kadın oturdu, bacak bacak üstüne attı ve bir sigara yaktı. Malezyalı diplomatın kadına vahşice sahip olması bir türlü SAS'm gözlerinden gitmiyordu. Ama tüm olanlar onun erkeklerden iğrenmesini sağlayamamıştı. Bu, Avusturyalıya bakışından belliydi.

*— Bu ne güzel sürpriz! dedi Malko.

Maddevi Şivarol sırttı.

— Kocam cephede. Ben de tek başıma sıkılıyorum. Villamız çok yakında. Sizi ziyaret edip birlikte çay içeriz diye buraya geldim.

Çay mı yoksa aşk mı? Malko kadının kara gözlerindeki ifadeyi çözmeye uğraştı.

— Burada Douglas Frankel ile randevum var, dedi.

— Haber verin.

Bir an tereddüt ettikten sonra telsizi aldı ve verici düğmesine bastı.

— İstasyon sıfır, 12 no'lu istasyonu arıyorum. Acil.

Merkezdeki kişinin sesi net şekilde duyul-

du.

- Anlaşıldı. 12 no'lu istasyonu arıyorum

santra™ ^ CIZİrtl duyuldu, Sonra merkez

-İstasyon 46, burası sıfır. 12 no'la bağlan-
tımız kesik.

Malko bir an için Maddevi Şivarol'ün
orada olduğunu unuttu. Douglas Frankel'e ne
olmuştu?

v

VI. BÖLÜM

Küçük Honda Z'sinin frenine basan Douglas Frankel Tola Sokağı'm tıkayan motorlu çekçeke küfür etti. Amerikalının öfkeli suratını gören çekçekteki üç Kampuç gülmekten katılıyorlardı. Her yönden sel gibi gelen çok sayıda motosiklet ve araba Amerika-lının bu engeli aşmasını engelliyordu.

Öfkesini zor bastırdı. Küçük Honda rodajda olduğu için en fazla kırkla gidebili-yordu. Ama bu, şoförünün kullandığı Ply-mouth'dan daha iyiydi. Ayrıca öğleden sonra tek başına olmak istiyordu. Gömleği terden sırtına yapışmıştı. Direksiyondan elleri kayı-yordu. Nihayet çekçeki kenara çektiler. Fakat takip ettiği beyaz Triumph oldukça uzaklaş-mıştı. Hızlandı.

Diğer arabayı ancak 19 Mart 1970 Caddesi' nin köşesinde Prens Sihanuk'un zaferi nedeniyle dikilen abidenin etrafında dönerken yakalayabildi. Triumph askeri kam-yonların peşine takılmıştı. Bir çekçeki siper

alan Doug, üstü açık arabadaki karısını rüzgârda uçuşan kahverengi saçlarından tanı*
di. Kadın bir kez olsun arkasına bakmamıştı ve Doug'un onu ilk takip ediyordu.

Bu kez boşa çıkmayacaktı.

Aralarında biraz mesafe bıraktı. Sonra beyaz arabanın sinyal vererek saptığını ve bir garajın önünde durduğunu gördü.

Birkaç yüz metre gittikten sonra farkedil-memiş olmayı dileyerek geri döndü. Triumph boş bir garajın önünde duruyordu. Merakla bir süre bekledi. Şehrin güneyinde ve Şamkar Mon'dan uzakta sayılmazlardı.

Arabada sıcaktan bunalınca, içinde telsizin durduğu çantasını almadan indi, kapıları kilitledi ve garaja doğru ilerledi. Kontrol merkezi ararsa, dikkatler üstünde toplanabilirdi... Geçireceği şu birkaç dakika hayatının belki de en kötü anları olacaktı.

*

**

Liz Frankel garajda yoktu. Binanın yan tarafındaki dar yol boş bir alana çıkıyordu. Doug ilerdeki kulübelerle inşa halindeki evlere giden yolda bir süre yürüdü, sonra durdu.

Karısı neredeydi?

Birden, etraftan çok sayıda velet çıkıp etrafını sardı. Sırtarak eğildi ve onlara Khmerce yabancı bir kadını görüp görmediklerini sordu. Çocuklar onun kendi dillerini konuştuğunu görünce memnun olup güldüler, ama cevap vermediler. Doug en büyüklerine 100 rial uzatarak sorusunu yineledi. Küçük gülerek barakaların arasından geçen yolu gösterdi.

— Bu yoldan gitti.

Teşekkür etti ve gösterilen yöne ilerledi. Garajın arkasında yıkık dökük bir gecekondu vardı. Etrafında siyah domuz yavruları koşuşuyordu. Amerikalı etrafına baka baka ilerliyor, çocuklar da belirli bir mesafeden onu izliyorlardı. Çırılçıplak bir erkek çocuğunun yanma çömeldi ve sorusunu sordu.

Çocuk elini uzattı, yirmi metre ötedeki bir evi gösterdi.

— Şurada, büyücünün evinde.

Doug teşekkür etti ve şaşkın bir şekilde kulübeyi inceledi. Bu da tıpkı diğer Kampuç evleri gibi ahşap kazıklar üstüne oturtulmuştu. Eve bir merdivenle çıkılıyordu. Altında roket saldırılarına karşı sığınmak vardı. Bu, komünistlerin şubat saldırısından sonra gerekli bir önlemdi.

CIA sorumlusu belli bir mesafede evin etrafını dolaştı. Hiçbir şey göremedi, pencereler çok yüksekti. Aniden on metre uzakta yüksek bir ağaç olduğunu farketti. Çocuklara aldırış etmeden gücünü topladı ve ilk kalın dala kadar tırmandı, evin çelik parmaklıklı pencerelerini inceledi. İçerdeki karanlığa gözleri ancak birkaç dakika geçince alışabildi. Sanki boğulacakmış gibiydi, ağaca tırmanırken esrarın zararını anlamıştı. Yavaşça aşağı kaydı ve kendisinden tekrar tırmanmasını isteyen çocukları iterek eve doğru ilerledi.

İyice heyecanlanmıştı. Şirket'te onun artık bittiğini öne sürenlere bunun aksini ispatlayacağı için çok mutluydu.

Sessizce merdiveni çıktı ve sepetlerle dolu verandada tam kapının önünde durdu. Sol eliyle tokmağı çevirdi, ama açamadı. Bu kez bir metre geriledi ve olanca gücüyle yüklendi.

Kapr öyle çürüktü ki, dengesini kaybeden Douglas Frankel kendini odanın ortasında buldu. Bir mobilyaya takılıp yuvarlanmak üzereyken çabuk toparlandı. Elinde Smith Wesson Magnum 357 vardı. Üç parmak namlusu olan bu silah her zaman sağ baldırındaki kılıfta olurdu. Bu, ceket giyilmeyen bu ülkede böyle bir silahı taşımamanın tek yoluydu.

Birbirine sarılmış iki kişi ayrılmaya vakit bulamadı. Yatakta sırtı ona dönük vaziyette çırılçıplak karısı, onun arkasında da diz çökmüş vaziyette Asyalı bir adam vardı. Amerikalı karısının kalçalarının çok geniş olduğunu farketti. Kadının kalçasını tutan Asyalı korkuyla bağırdı ve elbiselerinin durduğu iskemleye doğru bir hamle yaptı.

Doug bir tekmeye iskemleyi devirdi, yatağın altına bir 45'lik Colt kılıfı yuvarlandı. Amerikalı adamın silaha uzanan elini topuğuyla acımasız şekilde ezdi. Bakışlarını karısına yöneltti, kadın bu sırada korkmuş bir yüz ifadesiyle yatakta dönüyordu.

Kadının öpülmekten şişmiş dudaklarıyla gözlerinin altındaki mor halkaları farketti. Liz Frankel başka yöne baktı ve suratı asıldı. Öfke ve korku karışımı bir sesle:

— Ne istiyorsun? dedi.

Magnum 357'sini yatağa doğrultmuş olan Doug Frankel karısını seyretti ve onun vücudundan yararlanan tüm erkekleri düşündü.

Amerikalının öfkeden içi yanıyordu. Bu acıyı milyonlarca esrarlı sigara bile unuttura-

mazdı. Karısına doğrulttuğu silahın tetiğindeki parmağı elinde olmadan kıvrıldı.

— Doug!

Kadın yumuşamış ve küçük bir kız gibi konuşmaya başlamıştı.

— Giyin ve defol! Çabuk!

Kadın tereddüt etti.

— Doug istemiyorum...

— Sana giyinmeni söyledim. Korkma, ona bir şey yapmayacağım. Acele et.

Oda çok sıcaktı. Tavan basık olduğu gibi klima da yoktu. Serinletici tek şey büyük vantilatördü. Liz Frankel kalktı, yerden küçük siyah külotunu aldı. Sonra önden düğmeli elbisesini giydi. Hareketleri yavaş yavaş normale dönüyordu. Çantasını açtı ve tarağı çıkarttı.

— Saçını sonra tararsın, dedi sertçe CIA sorumlusu.

Kadın karşısına dikildi, gözleri öfkeyle parlıyordu.

— Bizi bir çocuk gibi izlemen aptalca bir şey... biliyorsun.

Liz kendini toparlamıştı. Yatakta oturan adam gözlerini Doug'tan ayırmadan ayağa kalktı.

— Bay Frankel! Ben...

— Sus, yoksa seni öldürürüm.

Doug bu cümleyi Kampuçca söylediği için Liz ne dediğini anlamamıştı. Karısını kolundan kutup kapıya doğru itti onu.

— Git!

Bir an kadını arzuladıysa da acı anıların ve üzüntünün etkisiyle bu arzu sönüverdi. Uzaklaşan karısının iri kalçalarını seyrederken onunla bir yıldır sevişmediğini ve belki de bir

daha hiç sevişemeyeceğini düşündü.

Kadın onu hiç arzulamıyordu.

Karısının arkasından kapıyı kapattı, bir bankla destekledi ve pencereden gidip gitmediğine baktı. Sonra yatakta oturan adama döndü:

— Yüzbaşı Şivarol sizinle konuşacaklarım var, dedi.

Kampuç pilot korkuyla ve şaşkınlıkla baktı. Doug'un karısıyla olan ilişkisini haftalarca önce öğrendiğini biliyordu. Bu sert müdahalenin altında ne yatıyordu?

— Bay Frankel hiçbir şey anlamıyorum, dedi.

Doug bir adım attı ve adamın burnuna ağır tabancayı indirdi.

Yüzbaşı Şivarol iki eliyle kanayan burnunu tutarken 'Amerikalının kendisini öldürmek istemediğini tahmin ederek paniğe kapılmamaya çalışıyordu. Canı çok yanıyor, gözyaşlarına engel olamıyordu, ama en berbat hâlâ çıplak olmasıydı. Burnunu bırakarak elini pantolonuna uzattı, ama bileğine inen bir kabza darbesi onu engelledi.

— Çıplak kal! Biraz önce böyle olmaktan memnundun... Sana söyleyeceklerimi de iyi dinle, dedi Doug.

Amerikalı elinde Magnum'u yüzbaşının karşısına dikilerek ne istediğini anlatmaya başladı.

— Bir pilotla uçağa ihtiyacım var. T-28 olmalı. İki saatlik bir görevde kullanılacak. Eğer kabul edersen giyinip gidersin, bir daha da bu olanlardan bahsedilmez. Kabul etmeyecek olursan kafanı uçururum.

Yüzbaşı Şivarol yanlış anladığını sanarak

şaşkın şaşkın baktı.

— Bir T-28 mi? İyi de onunla ne yapmayı düşünüyorsunuz?

— Bir T-28 ve çok sayıda bomba, diye ekledi Doug. Daha önce T-28 kullanmıştın, değil mi?

— Evet ama... dedi zar zor Şivarol.

— İyi. Sana söyleyeceğimiz yeri bombalayacaksın.

Yüzbaşı söylenenleri anlamaya uğraştı. Kalas- karışmıştı. Bu sahnenin önceden hazırlanmış bir tuzak olup olmadığını düşündü ve aptal numarası yapmaya karar verdi.

— özel görevler için başkanın izni gerekli...

Sonra niçin...

— Palavrayı bırak, it!

Silahın namlusunu yüzbaşının şahdamarına baktırdı sağ başparmağıyla da horozu kaldırdı.

Kampuçalının gözleri yuvasından dışarı uğradı. Adam Doug'ın gözlerine bakınca kendisini öldürebileceğini anladı. Oysa, ölmek istemiyordu.

— Durun, belki...

Tabanca hâlâ boynuna dayalıydı.

— Bomba yüklü bir T-28 bulup onları sana öyleyeceğim yere atmayı kabul ediyor musun?

— Deneyeceğim.

Doug adamın fikir değiştirmesini önlemek için silahı bir süre daha çekmedi. Önlerinde yapılacak çok iş vardı. Şivarol ise tekin bir müttefik değildi.

Onu avucunun içinde tutmalıydı.

— Giyin!

Yüzbaşı Şivarol elbiselerini kaptı ve birkaç saniye içinde giyindi. Doug ise silahını kılıfına

sokmadan onu izliyordu. Burada vahşet vazgeçilmez bir unsurdu, aksi takdirde Şivarol'un de diğer Kampuçlar gibi alçaklık yapacağını biliyordu.

— Çanım yanıyor! dedi şişen burnunu tutan yüzbaşı.

— Dediklerimi yapmayacak olursan, camn daha da çok yanacak. Çünkü ilk kurşunu hayalarına sıkacağım. Zamanı gelince T-28'in kanatlarına yerleştireceğin 125'er kiloluk dört bombayla Pochengtrong'dan havalanmanı istiyorum. Bu bombalan Şamkar Mon'daki Bakanlar Kurulu toplantı binasına atacaksın. Sonra da önceden bildirilecek bir yere ineceksin. Orada seni elçiliğe götürmekle görevli kişiler bekleyecek. Ortalık yatışana dek orada kalacaksın. Yeni hükümetin seni hava kuvvetleri komutanı yapması için elden gelen esirgenmeyecek. Rütben de general olacak...

Korkan yüzbaşı uzun süre sustu. Sürekli alındaki teri siliyor ve Doug'a bakmaya cesaret edemiyordu.

— Bu... Bu imkânsız! diye kekeledi.

— Öyleyse hemen dünya değiştirirsin.

Şivarol duvara doğru geriledi. Şimdi, onu bu batağa saplayan Liz Frankel'den nefret ediyordu.

— Bombaları söylediğiniz binaya atıp atamayacağımdan emin değilim. Bu konuda eğitilmedim. Yemin ederim. Iskalayacak olursam Pnom Penh'e geri dönemem. Karım ve çocuklarım var... Hayatım burada geçiyor.

Beyaz binanın düz damı gözünün önüne geldi. 125'er kiloluk bombalar onu delmeye yeterdi. Ama isabet ettirmek kaydıyla.

Kampuçyalı gözlerine akan teri sildi.

Doug adamın samimi davrandığını hissediyordu. Hiç düşünmediği bir itiraz sebebiyle karşılaşmıştı. Kampuç T-28 pilotları hedefi ısk alamalarıyla ünlüydüler... Tatbikatlarda bomba atmak için asla 800 metrenin altına dalış yapmazlardı... Kampuçlar garip insanlardı. Akıllamaz bir vahşet anında bile karşılarındakilerin hayatına Buddha öğretilerine uygun bir saygı gösterirlerdi.

Amerikalı bu açmazdan kurtulmaya uğraşıyordu. Şivarol'ü orada öldürse bile amacına ulaşamazdı...

Pekâlâ işin daha da kolaylaşacak, dedi (IA sorumlusu. Bombalarla hareket et, sonra da sakın bir yere in. Bu boş bir yol ya da arsa olabilir. Bu iş için 4. yolda mükemmel bir yer biliyorum. Orada uçağı işi biterecek olan kişiye teslim edeceksin.

Yüzbaşı Şivarol'ün korkusu iyice artmıştı.

— Uçağı kim kullanacak? Ben ne olacağım?

— Seninle ilk planda olduğu gibi yine ben ilgileneceğim, pilota gelince sen onu düşünme.

Kampuçya ile Laos arasında çok sayıda Amerikan pilotu vardı. Bunlar Vietnam savaşına katılmışlar ve on metre çapında bir daireye gözleri kapalı bomba atabilecek kabiliyettediler.

— Benden istediğiniz çok zor bir şey, dedi Kampuçyalı.

Doug Frankel aniden sinirlendi ve adamı gömleğinden kavrayarak duvara yasladı. Bir diz atarak onu iki büklüm yaptı. Sonra olanca gücüyle Magnum'un namlusunu adamın kemesinin altına batırdı.

— Saçmalamayı bırak, yoksa seni vururum, dedi CIA sorumlusu.

Şivarol Amerikalının terlediğini hissediyor, bu da onu en az silah kadar korkutuyordu. Artık nerede olduğunu bile farkında değildi. Bugüne kadar her cepheden ve tehlikelerden kaçmıştı.

— Deneyeceğim, deneyeceğim, dedi.

— Denemek değil, yapmak lazım. Senden 4. yola bir T-28 indirmeni istiyorum.

— İstediginizi yapacağım.

Doug Frankel adamı bıraktı ve uzaklaştı. Kabul ettirmek için sert davranmıştı, ama yüzbaşının ondan gerçekten de korkması lazımdı.

Kampuçyalı aniden bir şeyi farketti.

— Siz benden bombalarla inmemi mi istiyorsunuz? dedi korkuyla.

— Tabii.

— Ama bu çok tehlikeli. Ya iyi iniş yapamazsam, ya da bombalardan biri düşerse...

Doug Frankel artık rüşvetten söz etmenin sırası geldiğine inandı.

— Dinle. Eğer dediklerimi yapacak olursan, sana bir kamyon dolusu 105'lik havan mermisi veririm.

— Hiçbir şey anlamıyorum.

Doug yeniden sinirlendi.

— Beni enayi yerine koyma! Karşı tarafa 6.000 105'lik havan mermisi satan senin kayınpederin değil mi? Kamyon başına da sekiz milyon rial aldı. Senin de onlarla ilişkin olmalı, yoksa yanılıyor muyum? Buna senin uçuş ücretin de diyebiliriz.

Kampuçyalı karşı koymadı. Karşısındakine

fiyatların arttığını ve her kamyonun 10 milyon rialle satıldığını söylemenin lüzumu yoktu... Ama hâlâ tatmin olmuş değildi.

— Eğer diğer pilot hedefi ıskalayacak olursa izel polis peşime düşer.

- Başkan Diem'i ıskaladık mı? dedi sert Dı şeklinde Amerikalı.

(iözünün önüne kanlı Amerikan bayrağı geldi. Onun burada bulunduğu dönemde CIA (IIIIKV Doğu Asya'da çok sayıda suikast gerçekleştirmişti...

Yn/baş Şivarol 10 milyon rialle ne yapacağını düşündü. Aniden Liz'i yeniden M sulamaya başlamıştı.

Ne /anısın harekete geçmek istiyorsu-

I l [emen. I larekâtın ikinci kısmını ayarlar ayarlama/. Un fazla bir hafta diyelim. Senin Uçak bulman ne kadar sürer?

— Kırk sekiz saat filan.

Pekâlâ, önce sen çık. Eğer konuştuklarımızdan birine söz edersen başına gelecekleri biliyorsun...

Yüzbaşı Şivarol cevap vermedi. Central I nielligence Agency ile savaştık gücü yoktu.

Doug Frankel'in elini sıkarak dışarı çıktı. Silahını yerine koyan Amerikalı yatağa oiurarak karısının kokusunu ciğerlerine çekti. Kendini garip hissetti, bu durumdan kurtulmak için yeni çıkan sorunu düşünmeye koyuldu. Prens Malko'nun planını gerçekleştirmek için yeni bir pilot bulmalıydı.

Bu güvenilebilecek birisi, yani Amerikalı olmalıydı. Oysa Pnom Penh'teki Amerikalıların tümü ya tatlı kaçıktı ya da rezil heriflerdi.

Bu da çok uzun süreli pazarlıklara neden

olabilirdi.

**

Maddevi Şivarol Pnom'un havuzuna girmiş, dirseklerini kenara dayayarak ayakta duruyordu. Malko ise telsizine bakıyordu, hâlâ Doug Frankel'den haber yoktu. Merkez on dakikada bir onu arıyordu.

Onu nerede aramalıydılar? Böyle eli kolu bağlı olmak Malko'yu yiyip bitiriyordu. Maddevi Şivarol ise gelip ona sürtündü, vücutları bir an birbirine yapışık kaldıktan sonra kadın gülerek uzaklaştı... SAS'ı elinden geldiğince tahrik etmeye uğraşıyordu.

Havuzun diğer yanında Ti Nam ile Monivanh vardı.

Maddevi havuzdan çıktı ve bacak bacak üstüne atarak oturdu.

— Bay Frankel bir yerde takılıp kaldı herhalde. Çayı evimde içelim.

Kadının bakışları çok manidardı. Malko açmazda kalmıştı. Ya Kampuç kadınla gidecek ya da onu kıracaktı. Cevap vermeye fırsat bulamadan Doug'un siyah arabası bahçeye girdi. Amerikalı arabadan inip koşar adım havuza geldi. Malko sudan çıktı ve Amerikalımm karşısına dikildi.

— Neredeydiniz? Niçin cevap vermediniz?

— Çalışıyordum. Ama hiç de kolay olmadı.

CIA sorumlusu Maddevi Şivarol'ün kendilerine doğru geldiğini görünce sustu. Kadını selamlamak için ayağa kalktı. Kampuç kadın SAS'a dönerek:

— Eve gidiyorum, dedi. Eğer çok işiniz yoksa çaya gelebilirsiniz.

Malko imkânsızı gerçekleştireceğini söyle-

di.

— Kocası dönünce büyük bir sürprizle karşılaşacak, dedi Doug. Adamın ona neler anlatacağını çok merak ediyorum...

— Onu gördünüz mü? dedi Avusturyalı.

Doug en ufak ayrıntıyı bile unutmadan her şeyi anlattı. Bu sırada Monivanh geldi ve iki ulamın arasına sessizce oturdu. Konuşmasa bile her şeyi mükemmel anlıyordu.

İşle, belaya bulaştık, dedi Doug. Ne siz ne ti e ben şu Tanrının cezası T-28'i kullanamayız. Üstelik, bu işi isteyebileceğim kimie de v<>k...

I i/ını hu sessizlik oldu. Malko planının işe yarayamayacağını anlıyordu. Bir garson Amerikalıya limon suyu getirdi, adam bunu bir dikitte içti. Aniden Monivanh Doug'a doğru eğildi ve Çince bir şeyler söyledi.

CIA sorumlusu az daha boğuluyordu, şimdi ağzı kulaklarına varıyordu.

- Aklına bir şey gelmiş! dedi.

VII. BÖLÜM

— Tanrım, orospu çocuğunun teki pastalarını çalmış!

Hal Davidof öfkeden kasılmış suratıyla buz dolabının açık kapısı önünde durmuş, gözlerini boş raflardan bir türlü ayıramıyordu. Küçük odanın ortasında ayakta duran Malko ile Monivanh Amerikalının öfkesi karşısında ne yapacaklarını şaşırmışlardı. Pnom'un bahçesindeki bungalova ondan birkaç saniye sonra gelmişlerdi.

Adam sinirle buzdolabının kapısını çarptı.

Arkaya taranmış siyah saçları, düzgün yüz hatlarıyla kadınların hoşuna gidecek bir tipti. Monivanh'a dönerek:

— Ti Nam nerede? diye sordu.

-r- Birazdan gelecek. (SAS'ı işaret ederek) şansın açılıyor, dedi kadın Amerikalı sırtıttı.

— Ya!

Duruma bakılırsa Malko'yu Monivanh'ın yeni sevgilisi zannetmişti. Ona aldırış etmeden

ömleğini, pantolonunu çıkarttı ve gri bir onla kaldı. Yapılı bir vücudu vardı.

Avusturyalı, adamın banyo yapacağını ndı, ama öyle olmadı. Adam bir boksör ortu giydi, köşede duran kutuyu aldı ve ona öndü.

— Satranç biliyor musunuz?

— Biraz.

— Bir parti oynayalım. Satrancı seviyorum, rahatlamamı sağlıyor. Tüh, az kalsın nutuy ordum...

Malko'nun şaşkın bakışları altında saçlarına yapıştı ve çekerek kafatasından ayırdı. Peruktu. Bunu bir kenara fırlattı, kafasındaki i(ık renk saçları karıştırdı ve bir toka bularak çıkarttı. Aynı anda saçları açıldı. Boyları Omzunu geçiyordu. SAS'ın şaşkınlığını görünce anlatmaya koyuldu.

— Çalıştığım şirketin sahibi bu peruğu takmamı şart koştu. Aksi takdirde o döküntü Dakota'sıyla uçmama izin vermiyor. Saçlarım uzun olursa yolcular güvenmezmiş...

Uzun saçlarıyla yolcu uçağı pilotundan çok İsa'ya benziyordu. Adam arkasını dönünce Malko şortunun yama içinde olduğunu gördü. Kampuçya'da pilotlukta para yoktu.

Üçü birlikte bungalovdan çıktı. Monivanh SAS'ı kolundan çekerek kulağına:

— Her şey yolunda, dedi.

— Arkadaşın hiç de nazik değil.

Amerikalı tek kelime etmeden önlerinden yürüyordu. Monivanh başını salladı.

— Çok sorunu var... Para... Ti Nam'dan istemiş... 300.000nal...

Hal Davidof'un para içinde yüzmediği basit döşeli bungalovundan belliydi. İçerdeki en

pahalı eşya kullanılmaya hazır şekilde yatağın yanına konmuş bir M 16 idi. Ama bu Pnom Penh'te doğaldı.

Şemsiyenin altından kalkan Ti Nam Hal Davidofa doğru yaklaştı.

Onunla ayaküstü birkaç kelime eden Amerikalı havuzun diğer ucuna giderek oturdu.

Ti Nam, Monivanh ile Malko'nun yanına geldi.

— Hal çok kızgın?

— Şu pasta hikâyesi de nedir? dedi CIA ajanı.

— Hal dün geceyi ganşai pasta yapmakla geçirdi. Hamuru bile kendisi açtı. O yokken arkadaşları hepsini çalmış, dedi Vietnamlı.

Malko Monivanh'ın kendisini Hal'e yollamakla yanlış iş yapıp yapmadığını düşündü. Esrar kullanan bir pilot pek güven verici değildi... Monivanh hippie pilotun adını anınca, Doug Frankel'in niçin yüzünü buruşturduğunu anlamıştı.

Adam bir koltukta oturup ayağını masaya uzatmış, yanında duran dev gibi bir sarışın adamla hararetle hararetle konuşuyordu. Adam tenine askeri çelik yelek giymişti. Pantolonu üniformanın bir parçasıydı. Koltuğunun sırt dayama yerindeyse bir M 16 asılıydı.

— Kampuçya'da Amerikan askeri yoktu sanıyordum, dedi Malko.

— Tatile gelen bir Avusturyalı bu. Buradan çelik yelek ve bir M 16 satın aldı. Her sabah cepheye gider, komünistleri hiç sevmez. Bu yüzden de onlardan mümkün olduğunca fazlasını öldürmeye çalışıyor. Otelde kalıyor,

diye açıkladı Ti Nam.

Değişik bir tatil türüydü. Adam Kızıl Khmer safarisine çıkmıştı. Şeytan minaresi yerine karaciğer götürecekti. Avusturyalı içkisini bitirdi, kask ve M 16'sını alarak gitti. Hal Davidof satranç takımını alarak SAS'a 'C'nu geldi.

Monivanh onu ileri itti ve:

- Her şey yolunda, her şey yolunda, dedi. İş bir parti satranca bakıyordu.

*

**

General Ung Krom, K-Bar hançeriyle oynayarak sinirlerini yatıştırmaya uğraşıyor- ın Itn .ııı önce Monivanh'ın saldırıdan kurtulduğunu ve katili öldürdüğünü öğrenmiş- ii i Ing Ki om bir kadının AK47'li bir askerin hakkından geldiğini düşündükçe kuduruyordu

Dilişini yüzercesine göğsündeki kolları çektiyordu.

(alışma odasını saran Khmer ezgileri bile sakinleşmesini sağlayamıyordu.

olanca gücüyle K-Bar hançerini masaya şapladı. Kalın dosyayı ahşaba mihliyan hançer dimdik duruyor, çelik generalin öfkeli yüzünü ksettiriyordu.

Bir süre hareketsiz durdu sonra zile bastı ve inireri içeri girdi. General bir tek kelime söyledi:

— Fung!

*

**

Malko'nun kendisine baktığını hisseden Hal Davidof başını kaldırdı. Küçük satranç (akımı aralarındaki iskemlenin üstüne kon-

muştı.

— Sıra sizde.

— Biliyorum, ama kafam karışık oynamıyorum, dedi SAS.

— Sorununuz mu var?

— Evet, üstelik bana ancak sizin yardım edebileceğinizi sanıyorum.

— Ben mi?

Hippi gerçekten şaşırmıştı.

Hal kaşlarını çattı ve sol baldırını kaşımaya başladı.

— Sinirlerim berbat... Üç ay önce Kampong-Som'a inerken bacağımdan vuruldum. Bacağım rahatsız edince baldırımı kaşıyorum, bu biraz ferahlatıyor...

Gitgide işler garipleşiyordu.

— Monivanh bana özel bir şirkette pilotluk yaptığınızı söyledi, dedi Malko.

— Doğru. Vietnam'da iki yıl napalm bombası ve roket yüklü F-4'lerde uçtum. Sonra zavallıları öldürmekten bıktım ve ayrıldım. Burada milleti rahatsız ediyoruz, ama kimseyi öldürmüyoruz. Hurda bir Dakota'da uçuyorum. Tabii, yakıt bulununca. Nereye olursa inip ne olursa taşıyoruz. Şirketin sahibi Kampuçyalı bir general. Kızıl Khmerler'in bir yolu kesmesi çok işine geliyor, önce havadan kuşatılmış şehri inceliyor sonra da fahiş fiyata şehrin erzak ihtiyacını gideriyor. Bu arada da paramı ödemeyi hep unuttur...

Sanki çok konuşmuş gibi aniden sustu. Malko söylenenlerin bir kelimesini bile atlamamıştı.

Genç Amerikalı esrarlı sigarasından bir nefes çekti. Hal Davidof şaşkın şaşkın CIA ajanına bakmaya başladı..

— Ne işle uğraşıyorsunuz?

— Mülteciler sorunuyla, ABD yardım heyeti adına geldim.

— Anlıyorum.

Malko bir an ondan fayda gelmeyeceğini düşündü ve satranç taşlarına baktı. Toz toprak içinde cepheden dönen bir foto muhabiri yanlarında durdu. Adama ters ters bakan Hal:

Pastalarımı çalmışlar, dedi tehditkâr bir ilideyle.

Diğeri aeklı bir ifadeyle:

Ti Ba olmalı, dedi umursamaz ifadeyle.

Ti Ba imiş, ptfh!

Foto muhabiri ne olur ne olmaz diye

«i 1.1.1i Malko konuya girmeye karar verdi.

oldukça yüklü miktarda para

1 1 andıracak bir teklifim var...

Pilot umursamaz bir ifadeyle baktı ve:

Teşekkür ederim. Bu beni hiç ilgilendirin) voi, elime geçenle yaşamayı öğrendim, dedi.

Tekrar aklını satranca verdi.

Çok öfkelenen Malko hayal kırıklığını yenmeye çalıştı. Arkasına dönünce Ti Nam ile en işliği ateşli tartışma arasında kendisine umul vermek istercesine sırttan Monivanh'ı gördü.

I lal Davidof başını kaldırdı.

— Ti Nam!

Monivanh'ı yalnız bırakan Vietnamlı kadın hemen yanma koştu. Adam onun kulağına bir şeyler söyledi, kadın da cıvıdayarak cevap verdi. SAS yavaşça satranç masasından kalktı ve Monivanh'ın yanına gitti.

Bu durum dakikalarca sürdü. Avusturyalı Maddevi Şivarol'un teklifini kabul etmediğine pişman olmuştu. Boşuna zaman kaybediyor-

du. Ti Nam onlara doğru geldi. Monivanh ile kısa süren Kampuçca bir konuşma yaptı, sonra Malko'ya döndü.

— Akşam yemeğini dördümüz birlikte yiyeceğiz.

Malko bunun bir yarar sağlayacağını sanmıyordu.

— Canım istemiyor, dedi.

Sonra, daha da yaklaşarak ağzını SAS'ın kulağına dayadı.

— Monivanh sana söylemeyi unutmuş. Hal'in patronu, General Ung Krom'dur. Onunla aralarında bir sürü sorun var.

**

Hal Davidof kıtlıktan çıkmış gibi yemeğe saldırmıştı. Masanın dönen kısmını yemeklerden birine saldırmak için sürekli çeviriyor, her lokma arasında da sigarasından bir nefes çekmeyi ihmal etmiyordu. Ti Nam ise, Fortune sigaralarının tütününü boşaltıyor ve içine esrar doldurup bunu sevgilisine veriyordu.

Monivanh neşeyle Malko'ya döndü.

— Birinci sınıf esrar bu. Kilosu bir dolar, dedi.

Gerçekten demokrasi buydu, esrar halka sunuluyordu.

Tüm Çin lokantaları gibi Thai-San'da da tek bir salon yerine birinci katta serin küçük odacıklar vardı. Ancak servisten sokağa çıkma yaşağının varlığı hissediliyordu. Garsonlar saat dokuzda evlerinde olabilmek için sekizden itibaren küfreder gibi iş yapmaya başlamışlardı.

Malko, Hal Davidof'u izliyor ve onun her esrarlı sigaradan sonra biraz daha rahatladığını

gim farkediyordu.

— Niçin CIA adına çalışıyorsunuz? dedi genç adam.

Bu soruyu herhangi bir dolambaca başvurmada sormuştu. S AS bunun bir şaka olduğunu sandı.

- Size ABD yardım komisyonu demiştim.

- İkisi de aynı şey. Tıpkı South-East Asia 11 a vay olları gibi. Onlar da kendi şirketlerinde çalışmamı ve taraftarlarına paraşüt birliklerini taşımamı istemişlerdi... çok tehlikeliydi.

— CIA adına çalışsam bile, bunu size söylemezdim.

1 lal omuzsilkti.

Hu si/in işiniz, beni ilgilendirmez.

Malko yeniden işlerin sarpa sardığını anladı ve lala girdi.

• Siz teklif edilen işlerle hiç ilgilenmez inisiniz?

— Hayır.

SAS sarı gözlerini Hal Davidof'un kılere dikti.

— General Ung Krom'u sıkacak bir iş olsa da, bu durum değişmez mi?

Amerikalı sigarasını içmeyi bile unutarak ışıktaki ipnotize olmuş bir tavşan gibi Malko'ya baktı. Sigarası parmaklarını yakınca küfür ederek fırlattı.

— Ciddi misiniz?

— Hem de son derece.

Hal Davidof Ti Nam'a doğru dönmeden önce bir süre tereddüt etti.

— Siz ikiniz bir arabaya binip Diplomatic Club'e gidin, orada buluşuruz.

Kızlar itiraz etmeden kalkıp dışarı çıktılar.

— Pekâlâ, bana ne istediğinizi söyleyin.

dedi Hal.

— Pek tehlikeli olmayan ve kısa süreli bir harekât için T-28 kullanmasını bilen birine ihtiyacım var. Uçağı ben sağlayacağım.

— Hal arkasına yaslandı ve bir esrarlı sigara yaktı.

— Bir T-28 demek... İş uzakta mı olacak?

— Hayır.

— Pnom Penh'te mi?

— Evet.

Gözlerinin önünde kanatları bomba yüklü bir melek uçuştı. Hal Davidof floş yakalamış bir poker oyuncusuna benziyordu. Malko biraz daha bilgi verdi.

— T-28'i bir oto yolundan kaldırabilir misiniz?

Amerikalı omuz silkti.

— Pek kolay değil, ama olabilir.

— O halde anlaşılabileceğimizi sanıyorum...

Hal cevap vermeden önce bir süre sessizce sigarasını içti.

— Size her şeyden önce bir konuyu açıklamam lâzım. Şu Krom denilen pislik benim yalnızca iki aylık maaşımı vermedi, ben de itiraz etmedim. Bir şey söyleyecek olsam, beni Kampuçya'dan beş dakika içinde sürer. Ben de Vietnamlı bir generalle ortak aldığı bir Dakota'nın bazı parçalarını söktüm. İsteselerde o uçak artık havalanamaz. Uçağı paramı verince eski haline getireceğim. Eskiden sivil uçuşlara benzin verilmediği için bu gibi durumlar umursanmıyordu. Oysa, şimdi yakıt bol. Bu durum canını sıkıyor. Ti Nam'ı onu ikna etmesi için yolladım, ama yine de paramı vermediği gibi beni vurdurtmak üzere Saygon'dan birini getirtti. Adam profesyonel. Yolla-

an ise, Vietnamlı ortağı. Size teklifim şu: O atili temizleyin, istediğiniz uçuşa çıkayım.

Bu beklenmedik bir şeydi. Hal masaya gildi.

— Dikkat edin! Herif muhallebi çocuğu eğil. Bir şey hissedecek olursa, daha nefes İmanıza fırsat vermeden sizi vurur. Sizden slcdiğim onu vurmanız! General Krom her ey i anlayıp paramı verecektir...

SAS adamı inceledi, çok ciddiye.

— Anlaştık, dedi.

- Bana ne istediğinizi anlatın. On dakikaya kadar lokanta kapanacak, dedi Amerikalı.

Malko ondan ne istediğini anlattı. Hal'in gözleri mutlulukla parlamıştı. Bir hareketle Avusturyalıyı susturdu.

O kadar alçalır sam onlardan biri olmadığımı hemen anlarlar.

— önemi yok.

- Bombaları attıktan sonra T-28'i ne apacağım?

— Size buluşma yerini bildireceğiz. Kompong-Som'un güneyindeki Siam körfezinde sizi bir helikopter bekleyecek. Uçağı terkeder etmez sizi alacaklar ve doğru Pochengtrong'a götürecekler. Çay saatinde Pnom'da olursunuz.

Hal başını salladı.

— Zor gibi görünüyor. Şu T-28'lerin de hâlâ nasıl uçtuğunu Tanrı bilir.

— Bu iyi durumda.

Garson hesabı getirdi, saat neredeyse dokuz olmuştu. Malko kalın bir tomar rial bıraktı ve kalktı.

- Erken yatalım, dedi Hal. Sabah yedide

Kampot'a uçacağım.

*

**

— Sevişelim, dedi Malko'nun kulağına Monivanh.

Çinli kadın sürekli sırnaşıyordu. SAS, Hal Davidof ile geçen konuşmadan sonra kadını aşırı derecede arzulamaya başlamıştı ve bu durum Çinliyi çok memnun etmişti.

Üstelik kadın mükemmel bir müttefikti. Hal ile Ti Nam yatmaya gideli epeyce olmuştu.

Diplomatic Club her zamanki gibi yine çok karanlıktı, çıktılar. Uzaktan bitmek tükenmek bilmeyen patlamalar duyuluyordu.

Monivanh'ın Austin'ine bindiler. Malko bomboş şehri katederken garip bir duyguya kapıldı. Monivanh son sürat gidiyordu. Çok sayıda askere rastladılar, ama hiçbiri onları durdurmadı.

Pnom'un bahçe kapısı kapalıydı. Monivanh açmak için indi. Otoparkın sonuna kadar ilerledi, ama hiç yer yoktu. Malko'ya inmesini işaret etti. SAS yıldızlı gökyüzüne baktı.

Bungalovların bulunduğu karanlık tarafta bir şey kımıldadı. Bunun havuzun kenarındaki gece bekçisi olduğunu sanan Malko önemsemedi.

Sonra kendisine doğru gelen bir gölge gördü. Bu insanla örümcek arası bir mahluk olan Fung idi. Aydınlığa çıkınca elindeki bıçak parladı.

Monivanh tiz bir çığlık attı.

VIII. BÖLÜM

I mır nasıl hareket ettiği anlaşılmayacak bir feklde, zehirli bir örümcek gibi ilerliyordu. Bil aulık liksinmeden sonra, Malko adamı ançerine rağmen kolayca temizleyebileceğini üşündü.

I'ing ona bir metre kala durdu. Bundan .11 arlanan SAS adamın başını hedef alarak bir lekine savurdu. Ama, hilkat garibesi umulmadık bir ataklıkla kenara kaçmıştı. Kendi tarafında döndü ve Malko bacaklarının kısıka alndığını hissetti. Fung çarpık sol bacağıyla bir judo hareketi yapmıştı.

Malko kendini sırtüstü yerde bulduğu anda, Fung üstüne çıkmıştı bile. Kasları çelik gibiydi. Malko'nun başını dirseğiyle kıştırarak onu hareketsiz bıraktı. SAS boğazına yaklaşan hançeri gördü. Umutsuzca çırpındı. Birkaç santim kenara kaçabilmesi sayesinde hançer boynunu sıyrarak geçti. Korkunç bir yanma hissetti. Boğazını saran kol şah damarını ezince gözleri karardı.

Tam o sırada bir karaltı onlara doğru ilerledi. Monivanh da kavgaya karışmıştı. Çılgık atarak Fung'un sırima atıldı, saçlarından çekti ve hiç beklenmedik bir güçle adamın boğazını sağ koluyla sıktı. Fung haykırdı ve Malko'yu bırakarak yana devrildi.

Fung ile Monivanh boğuk çılgınlıklar arasında, vücutları birbirine karışmış bir şekilde dövüşüyorlardı. Kadın hilkat garibesini hançerini atmaya zorladı, bu korkunç ve etkileyici bir sahneydi. Adam bir anda zıplayarak yaklaşık bir metrelik bir yükseğe erişti.

Buna şaşırın Monivanh onu bıraktı.

Ama Fung kaçacağına birkaç metre uzaklaştı, yumruklarını sıktı ve karatedeki saldırış durumuna geçti. Çok öfkeli ve tehlikeliydi.

Ama kadın bundan hiç etkilenmemişti. Tekmelerle saldırıya geçti. İlk kendine doğru uzatılmış yumruklardan birini, ikincisi ise adamın boğazını ıskalayarak göğsünü buldu. Pes etmeyen Fung Monivanh'ı havuza doğru iterek ilerledi. Malko ne yapacağını bilmeden onların etrafında dönüyordu.

SAS'ın aklı başına geldiğinde Monivanh öldürücü yerleri hedef alan tekme ve yumruklarla saldırıya geçmişti. Bu kez havuza doğru giden Fung idi, Çinli kadın onun çıkış yolunu kapattı, amacı adamı suda boğmaktı.

Fung ağır ağır geriliyordu, nefes alışından yorulduğu belliydi, ama inanılmayacak bir direnme gücü vardı.

Birden kolları daha hızlı hareket etmeye başladı ve Monivanh'ı bir metre kadar geri itmeyi başardı. Aynı anda tüm gücünü toplayarak kedi gibi otoparkta duran bir

Amerikan arabasının üstüne sıçradı. Ellerini ılı-ı i uzatıp, cama iyice yapışarak Çinli kadının u si i i ne gelmesini bekledi.

Monivanh vakit geçirmeden saldırdı ve kollarından birini yakalayabilmek için ona vurmaya başladı.

Adamın ayaklarından birini yakaladı ve İnııdu. Fung da bunu bekliyor olmalı ki, İm birine kenetlediği iki elini Çinli kadının ensesine indirdi.

Monivanh yarı baygın şekilde kendi ekseni (•nalında dönerek geriledi. Bu durumdan vıı.ıılanan l'ung yere atladı ve sürünerek Monivong Caddesi'ne açılan kapıdan çıktı ve gözden kayboldu. Malko'nun hâlâ gözü kararıyordu, arabalardan birine yaslanmış (İman Monivanh yanma geldi.

— Bir şeyin yok ya?

— Yok, dedi SAS.

Monivanh kanla salya karışımı bir sıvı lukürdü.

— Namussuz! dedi kadın öfkeyle.

Bu vahşi saldırıda Malko gafil avlanmıştı ve bu generalin aynı günde düzenlediği ikinci saldırıydı. Ayağı madeni bir şeye çarptı, eğildi ve katilin düşürdüğü silahı aldı. İki ağzı da bilenmiş bir M 16 süngüsüydü. Korkunç bir silahtı, onu hatıra olarak saklamaya karar verdi. Atalarından kalan kılıçların yanına koyacaktı.

Birden Monivanh haykırdı:

— Burada epeyce sorun var!

Malko elini boynuna götürdü, çektiğinde kan içindeydi.

— Tamam, dedi SAS.

Pnom'un verandasına çıktılar. Müstahdem

her akşamki gibi yine dama oynuyordu. Sanki bahçedeki vahşi kavgada çıkan gürültüleri duymamışlardı. Monivanh içlerinden birini çağırdı ve onunla uzun uzadıya Kampuçça konuştu. Çinli kadınla Malko asansöre giderken görevli üzülerek oyununu bıraktı. Kadının şakağında büyük bir şiş vardı. Ayrıca, tişörtü de yırtılmıştı. Fung ile yaptığı kavganın görünürdeki izleri bunlardı.

*

**

Tek kelime etmeden kat görevlisi peçetesini sehpaye koydu. Malko kendi kendine Monivanh'm gecenin bu geç saatinde niçin çay istediğini sordu. Daha çok bir votka, ya da Dom Perignon'a ihtiyacı vardı. Kadın ona doğru geldi ve onu yatağa itti.

— Sorunlar bitti, sevişeceğiz, dedi Çinli kadın.

Bundan hoşlanan Malko ona engel olmadı. Kadın göz açıp kapayıncaya kadar onu soymuştu. Birbirlerine sarıldılar ve öpüşerek yatağa uzandılar. Monivanh yılan gibi kıvrılarak Malko'nun üstüne çıktı, akıllamaz bir ritimle kalçalarını oynatmaya başladı.

Kadın, Fung ile yaptığı, kavgaya ve o kadar sevişmeye rağmen yorulmak bilmiyordu. Malko ise kalp krizi geçirmek üzereydi. Kadının ilginç ve değişik maharetleri vardı... Yemek pişirmesini bile biliyor olabilirdi...

Uzun süre yatakta uzaktan gelen patlamaları dinleyerek sessizce yattılar. Malko:

— Bu şekilde sevişmeyi burada mı öğrendin? dedi.

Monivanh güldü.

— Tecrübeler sonucu.

SAS kendini yirmi yaş gençleşmiş hissediyordu. Kadın yarım yamalak İngilizcesiyle konuşarak ona sarıldı ve kendine doğru çekti. Malko çözmesi gereken sorunları düşündü. (İöi evine devam edebilmesi Saygon'dan gelen kiralık katili öldürmesine bağlıydı.

(İüvenlik önlemlerini artırmalıydı. General Ki om'un Fung'tan sonra başka katiller de yollayacağı kesindi.

Nehrin karşı yakasından ağır makineli Ateşleri duyuluyordu. Monivanh ona sarıldı ve:

Yarın zor bir gün olacak, dedi.

[kİSİ <1 aVHI şeyi düşünüyorlardı.

*

**

Yüzbaşı Şivarol bir türlü uyuyamıyordu. Humuı korkunç ağrı yapıyordu. Kalmet hastanesinde çektiği röntgende kıkırdak «ilmesi çıkmıştı. Ancak uyuyamamasının tek nedeni bu değildi. Sürekli Douglas Frankel ile aıalarında geçenleri düşünüyor, ondan yana mı yoksa ona karşı mı olması gerektiğine karar veremiyordu. Artık ölüm korkusunu üstünden İZ da olsa atmış, her şeyi daha tarafsız (•a meye başlamıştı.

Maddevi kıpırdadı ve döndü. Karısına olanlardan bahsetmemiş, iniş hatası yüzünden suratını kokpitin kenarındaki madeni kısma vurduğunu söylemişti. Kadın hiçbir şey söylememişti.

Hava kuvvetleri komutanı olmak çok etkileyiciydi. Ayrıca, Douglas Frankel'in verdiği sözü tutacak kadar güçlü olduğunu da biliyordu. Her şey yolunda giderse, hükümet değişikliği olana kadar birkaç gün saklanması

gerekecekti. Daha sonra ulusal kahraman bile olabilirdi.

10 milyon riala sahip olma düşüncesi de sıkıntıların büyük bir kısmını siliyordu. Yeniden büyük bir şehvetle Liz Douglas'ı düşündü. Faydalıyla cazip olanı bir araya getiren bir plan kurmaya çalıştı. Evin putrellerinden birinde duran büyük kertenkelerden biri garip çığlıklar atmaya başladı.

Yüzbaşı hayvanın çığlıklarını saydı, yedincide durmuştu.

Bu kötüye alametti. Onun da tüm Khmerler gibi batıl itikatları vardı. Ertesi gün tapınağa gidip tütsü yakmaya karar verdi. Harekât gününü ise bir kahinle kararlaştıracaktı.

*

**

Doug Frankel esrar tekkesine geldi. Hazır pipolardan birini aldı ve derin bir nefes çekti. Dumanı uzun süre içinde tuttu. Yavaş yavaş gevşemeye başlamış, Liz'in hayali gözlerinden silinir olmuştu.

Kendini denemek için Maddevi Şivarol ile seviştiğini düşündü, ama hiçbir şey hissetmedi. Sanki kadını hiç tanıımıyordu. Malko ile olan randevusundan dönünce Liz'i evde bulmuştu. Tek kelime etmeden hizmetkârların getirdiği yemekleri yemişlerdi. Yemek boyunca kadının yatakta kendini Şivarol'a sunuşu Doug'un gözleri önünden gitmemişti.

Kadın erken yatmıştı, Doug peşinden giderse karısının onu reddetmeyeceğini hissetmişti.

Ama bunu yapamamış, büyük el telsizini alarak kapıdaki M 16'h nöbetçiye sırttıktan sonra dışarı çıkmıştı.

Dumanı ciğerlerinde mümkün olduğunca u/un süre tutmaya çalışıyor, sonra da yavaş yavaş bırakıyordu.

Yavaşça yer minderinden kalktı ve alnını sikli.

— Bu kadar mı? dedi hizmetkâr.

— Bu kadar.

Kak'a bahşiş vererek çıktı. Teknenin nemli havasından sonra dışarının serinliği iyi geldi, tehlikeli olmasına rağmen yürümek istiyordu. I lıkınnel askerleri yayaları Kızıl Khmerler olarak k a bul ediyorlardı.

Biraz ilerden sola, Charles-de-Gaule Caddesi'ne çıkan geniş sokağa saptı. Bu cadde adı değişmeyen lek lük caddeler arasındaydı. Evi ilia sayılmazdı. Yavaş yavaş ılık hava esrarın etkisini dağıtıyordu.

I)ıırdı ve ahşap bir direğe uzun uzun işledi. Bir gün Buddha rahipleri gibi huzura kavuşup kavuşmayacağını kendi kendine, sordu. General Krom'u düşündü. Bu vahşi savaş hoşuna gidiyordu. Burada her şey mubahtı ve ancak düşmanlardan biri pes edince bitecekti. Doug Frankel ölümden korkmuyordu, çünkü ancak ölerek sonsuz bir hu/ur ortamına kavuşabilir di.

Sık sık ölümlerin suratlarını incelerdi, ama hepsi de şaşkın bir ifadeye sahip olurlardı. Aniden küfür etti.

— Tanrı kahretsin!

El telsizini tekkede unutmuştu!

Bari çalınmamış olsaydı! Alet Kızıl Khmerlerin eline geçecek olursa levazım sorumlusu öfkeden küplere binerdi.

Tam sokağa sapıyordu ki, tekkenin kapısı açıldı. Olduğu yerde durdu. Alçak kapıdan

Kak çıkmıştı. Üstelik, yalnız da değildi. Arkasında Fung'un iğrenç silueti vardı ve hizmetkârı iterken küfür ediyordu. Ancak, CIA sorumlusu söylenenleri duyamayacak kadar uzaktaydı.

Amerikalı karanlık kesimde gizlendi ve gerçeği farkettiler. Fung General Krom adına çalışıyordu. Ama hizmetkârın yanında ne işi vardı?

Garip çift ters yöne doğru yola koyuldu. Fung sürekli Kak'm etrafında dönüyordu. Dar sokaklardan geçip şehrin güneyine doğru ilerlediler. Douglas Frankel de sessizce onları takip ediyordu.

Yarım saat kadar yürüdüler. Birden, bir köşeden çıkan üç asker yollarını kesti. Amerikalı hemen gizlendi. Fung askerlere bağırarak çağırarak iç cebinden çıkarttığı kâğıtları gösterdi ve adamlar geçmelerine izin verdiler. Askerler uzaklaşınca Doug da gizlendiği yerden çıktı.

Monivong Caddesi'ni geçtiler, üç yüz metre uzakta Şamkar Mon'un çevresindeki ilk dikenli teller başlıyordu. Fung'un yaşlı hizmetkârı oraya götürdüğü kesindi. Sebebini sormaksa abesti... Krom son gelişmeleri öğrenmek istemişti. Douglas Frankel dudaklarını kısıtı, düşmanı ile oyun oynama sırası ona gelmişti.

Aydınlığa çıktı ve ayak seslerinin duyulması için sert adımlar attı. Önce Kak durdu ve arkasına döndü. Aynı şeyi Fung da yaptı. Adamlar Amerikalıyı ancak aralarında yüz metre mesafe kalınca tanıyabildiler. Hizmetkâr donakaldı, ama Fung her şeyi anlamıştı. Askerleri alarma geçirmek amacıyla bağırarak

ikenli tellere doğru koşmaya başladı. Doug rankel eğildi ve baldırmadaki Magnum 127'sini kavradı. Kak kıpır dayamadı bile.

Yirmi metre sonra Doug Fung'a yetişti. İlkâat garibesi yüzünü döndü ve karatedeki saldırı pozisyonunu aldı.

iCIA sorumlusu kolunu uzattı ve adamın vücuduna dört el ateş etti. Mermilerin tesiriyle geriye fırlayan Fung çukura düştü.

Doug yanına geldi, kan içindeki ceketini arayarak telsizini buldu. Kışla tarafından gelen bağırmaları bir M 16'nın açtığı yaylım ateşi izledi. Askerler uyanıyordu... Çukura uzanan Amerikalı sokağın öbür yanına doğru geriledi. Yeniden açılan yaylım ateşini bir çığlık izledi, Kak vurulmuştu. Doug askerlerin adetini iyi bildiği için ilk gördüğü sokağa daldı ve koşarak uzaklaştı. Adamlar ancak bir M. 113'ün peşisıra nöbet yerlerinden çıkarlardı.

Köşeyi döndü ve biraz soluklanmak için dördü. Cebinden çıkardığı mermilerle tabancasını doldurdu ve yerine koydu. Sonra yolun ortasını tutarak Monivong Caddesi'ne doğru yürümeye başladı.

General Krom öfkelenenecekti, ama o Pnom Penh'in en iyi pipo hizmetkârından olmuştu.

*

**

Saygon'dan gelen katille olacak karşılaşma bir türlü Malko'nun aklından çıkmıyordu. Telefon çaldı, açınca Doug Frankel'in peltek konuşmasıyla karşılaştı.

— Aşağıda, havuzdayım. Size kahve ısmarladım. Bazı haberlerim var, dedi Amerikalı.

Monivanh yok olmuştan, ondan geriye kalanlarsa, soğuk fincanla çay tepsisiydi.

SAS çabucak giyindi, yassı tabancasını evrak çantasına koyarak yanma aldı. Pnona Penh'de hiç dikkati çekmeden bir M 16 ile de dolaşabilirdi. /

Koridordan geçerken tüm hizmetkârlar ayaga kalktı.

Daha saat dokuz bile yoktu, ama Doug yorgun gibiydi. Gözleri kapandığı gibi sesi de her zamankinden zayıftı.

— Fung artık sizi rahatsız edemeyecek, dedi Amerikalı.

Malko'ya olanları anlattı. Avusturyalı da ona Hal Davidof ile aralarında geçenleri aktardı.

— Bravo! Hal'i kandırmak için sizin gibi birisi gerekliydi. Artık ihtiyacımız olan iki pilotu da bulduğumuza göre karşı tarafla görüşebiliriz.

— Bu gerekli mi?

— Haber vermek lazım. Şirket'in suçlanmaması gerek. Bu nedenle GRUNK* radyosu Şamkar Mon'a saldıran uçağın Kratie'ye indiğini söyleyecek. Bunun doğru olup olmadığına bakmak için kimse oraya gitmez.

— Kızıl Khmerler buna karşı ödün istemezler mi?

Amerikalı başını salladı..

— Muhakkak isterler. Bu bazı görüşmelere neden olacaktır. En berbatı da benzin ve 105'lik havan mermisi istemeleri. Tabii, istediklerini elde edecekler. Öyleyse... (Ayağa kalktı) Gidelim de Özel Polis teşkilatının şefi olan albayla tanışın. Kendisi arkadaşımıdır.

Şaşıran SAS adamı izledi. CIA sorumlusu

Pnom Penh'in ortasında Kızıl Khmerler ile onları yakalamakla görevli siyasi polis şefinin •evinde buluşacaktı.

Frankel'in zırhlı arabasına bindiklerinde:

— Yine de halletmemiz gereken küçük bir ayrıntı var. Şu Saygon'dan gelen katil... dedi Malko.

Douglas Frankel pis pis sırıttı.

- Kararlaştırıldığı gibi onu öldüreceksiniz.

(*) Kızıl Khmerler Genelkurmay Başkanlığı

IX. BÖLÜM

Albay Lean BM W siyle tam 1101. Sokak'a saparken önündeki motorlu çekçek tekerleklerinin altına girercesine sola saptı! Özel polis teşkilatının Kampuç şefi küfür ederek frene bastı, ama ön tampon araca arkadan çarpmıştı bile. Sürücü aracı sağa çekti. Bu sırada SAS, adamın albayı öldüreceğini ya da küfür yağmuruna tutacağını sanmıştı.

Bunların ikisi de olmadığı gibi, adamlar birbirlerine sırttılar!

— Az kalsın onu eziyorduk, dedi Malko.

Albay yumuşak bir sesle açıklama yapmaya başladı:

— Değişik bir inancı var. Yana kaçmasının nedeni bir sineği ya da karıncayı ezmek içindi. Bir görüşe göre küçük canlılar aziz buddha rahiplerinin yeniden doğmuş şekilleridir. O hayvana dokunmaktansa ezilmeyi tercih etti! Bu sık sık karşılaşılan bir durumdur...

Çekçek gözden kayboldu ve Albay Lean

sağa saptı.

Kampuçya acayip bir yerdi. Malko Frankel'in albay hakkında söylediklerini hatırladı.

— Dikkatli olun. Lean bir katil kadar acımasızdır...

Acımasız olabilirdi, ama batıl itikatlara saygısı vardı. Asfaltlanmamış çukurlu 1101 boyunca ilerlediler. Yolun kenarında içlerinde çocukların kaynaştığı kazıklar üzerine oturtulmuş evler vardı.

Amerika'da olduğu gibi Pnom Penh'te de sokakların yalnızca numaraları vardı.

Bir kilometre sonra, 809. yolun köşesini dondukla "ide Kampuç adam:

(ieldik, dedi.

*

**

Lean'in villası Versailles şatosundan çok, Majino Hatü'nü andırıyordu. Balkondaki kum torbalarının üstüne yapraklı çiçekler konmuştu. Pencerele de kum torbalarıyla tahkim edilmiş, çiçek bahçesi dikenli telle çevrilmişti. Villanın etrafında aşılmaz bir duvar oluşturan el bombalı askerlerden söz etmeye gerek yoktu.

Malko albay herhalde kask ve kurşun geçirmez yelekle yatıyordur diye düşündü. Şu an için rahatlamıştı. Albay yavaşladı ve kornaya basınca askerler bahçe kapısını açmak için koşuştular.

İşleri Bakanlığı'nın küçük binasından aldıkları Albay Lean, Doug Frankel'e zırhlı arabasını bırakması için ısrar etmişti. Malko arabada gorillerle karşılaşacağını sanmıştı. Oysa, çıka çıka karşısına ufak tefek bir Khmerli çıkmıştı. Adamın silahı bile yoktu.

Görevini hatırlatan tek şey ise arabanın döşemesinde duran bomba sandığıyla Uzi/marka makineliydi.

Pırıl pırıl BMW 350'yi Albay Lean kullanıyordu. Malko adama arabasını beğendiğini söyleyince, Kampuç albay açıklamaya başladı:

— Pnom Penh'teki değeri 13 milyon rialdır.

Bu medeni bir ülkede Rolls-Royce'un değerine eşitti!

— Herhalde sigorta ettirmişsinizdir.

Polis şefi sırttı.

— Pnom Penh'te sigorta yoktur. Yapılabilecek tek şey, dikkatli olmak...

BM W den inip dikenli tellerle çevrili bahçeyi geçerek kötü döşenmiş eve girdiler. Temiz yüzlü ve zeki olduğu her halinden belli olan genç bir Kampuç ayağa kalkarak albayın elini sıktı.

Lean, SAS ve Doug FrankePe dönerek:

— İşte Bay Ganapak, biraz önce Kratie'den geldi, dedi.

Kızıl Khmerler aylar önce Kratie'yi ele geçirmişlerdi.

Üçü de oturdu, albayın keyfi yerindeydi. İçinde su, Pepsi-Cola ve portakal suyu olan bir tepsi getirdiler. Malko büyük bir bardak su aldı ve karşısında oturan, arkaya taranmış siyah saçları, pırıl pırıl gözleriyle tam bir ihtilâlcii andıran genci süzdü.

Kızıl Khmerli ile albay Kampuçca konuşurlarken, Doug Malko'ya doğru eğildi ve alçak sesle:

— Bay Ganapak Kızıl Khmerlerin yeni şeflerinin sağ koludur, dedi. Onunla daha

Bnce de müzakerelere zemin hazırlamak için buluşmuştuk. Planımızı gerçekleştirmek için (ma ihtiyacım var ve Fransızcayla İngilizce bilmediği için Khmerce konuşmaya mecbu-

Pepsi-Cola'sim bitiren Amerikalı karşı tarafın temsilcisiyle hararetli bir konuşmaya daldı. Malko gırtlaktan konuşulan Khmerce-İlin tek kelimesini bile anlamıyordu.

Albay Lean her zamankinden daha güleç İm il aileyle SAS'a doğru eğildi.

(kelin, size evimi gezdireyim...*

Malko bu teklifi kabul etti ve CIA lorumlusuyla Kızıl Khmerlerin temsilcisini i' ı İM ı bırakarak salondan çıktı. Askerlerden kın mm getirdiği çayı ayakta içtiler. Albay Lean ◇/A görülür bir şekilde misafirin hoşuna ilmeye uğraşıyordu.

Bay Frank el'i çok seviyorum. Kampuç-a'yı çok iyi anlayan bir insan, dedi albay.

Malko bu iltifata cevap vermedi. Kampuç ubay büyük buzdolabına yaslandı ve içini ekli.

— Zor durumdayız. Mareşal gerçekleri öremiyor. Onu sevmiyorum. Ayrıca, askeri urum iyi değil, hatta çok kötü.

Bunlar rejimin polis örgütü başkanının gözünden duyulma ihtimali az olan sözlerdi! Albay sözlerini sürdürdü:

— Karşı tarafı da sevmiyorum.

İçeri giren bir teğmen yaklaştı ve albayı selamladı. Aralarında kısa bir konuşma geçti. Polis şefi buzdolabını açabilmek için Malko'dan biraz uzaklaşmasını istedi.

Dolabın içine kaçamak bir göz atan SAS'ın midesi bulandı ve bunun tatsız bir şaka

olduğunu sandı. Tüm raflar kesilmiş insan başıyla doluydu ve hepsinin kulağında birer etiket vardı. Formolün iğrenç kokusu Avusturyalının burnuna kadar geldi. Albay Lean ona aldırış etmeden en alttaki rafı karıştırdı ve oradan gözleri kapalı, yüzü bir havan mermisi şarapneliyle parçalanmış genç birine ait bir baş aldı. Sonra kapıyı kapatarak başı teğmene uzattı. Adam teşekkür etti ve başı saçlarından tutarak dışarı çıktı.

Malko'nun şaşkın halini gören albay sırtarak açıklamaya koyuldu:

— Bunlar Kızıl Khmer şeflerinin başları. Onları bazen tutuklular şeflerinin öldüğüne inanmadığında göstermek için saklıyoruz. Şu anda adamlarım önemli bir tutukluyu sorguya çekiyorlar...

SAS Kızıl Khmerlerin temsilcisi olan Ganapak'ı düşünüp kendi kendine onun bu başlardan haberdar olup olmadığını sordu... Doug Frankel'e göre, Albay Lean'ın uzmanlığı düşman saflarına sızdırmaktı. Ama bir tek bu olmamalıydı...

— Dilerim çabuk geri getirir, dedi Kampuç adam. Aksi takdirde bozulur... Eskiden buzdolabı yokken onları su küplerinde saklıyorduk, ama bu iyi bir yol değildi.

— En azından şimdilik yeterince teçhizatınız var. Bunu ABD yardım komisyonu mu verdi? diye sordu Malko.

— Hayır, hayır! Onu bölgedeki askeri hastaneden çaldırttım. Orada içine aşı koyuyorlardı. Burada daha çok işe yarıyor.

Adam kahkahalarla güldü, onun bu vahşiliği ve neşesi Avusturyalının sırtını ürpertti. Albay saatine baktı ve Malko'ya

döndü.

— Herhalde Bay Frankel'in yanına yalnız dönebilirsiniz. Yukarıda imzalamam gereken kâğıtlar var da... Sonra yanınıza gelirim.

Gidip emaneten verdiği kafatasını alacaktı.

Malko, Bay Ganapak ile Doug Frankel'i bir haritayı incelerlerken buldu. Amerikalı sırtıyordu.

— Her konuda mutabıkız!

Kızıl Khmerli de sırttı ve haritayı katladı.

Bay Ganapak Malko'yu başıyla selamladıktan sonra odadan çıktı, biraz sonra da bahçede kayboldu. Doug Frankel adeta yirmi yaş genç-snişli.

ORUNK radyosu saldırıyı bir Prens Sihanuk taraftarının yaptığı ve T-28'in Kıatic'ye indiği yolunda bir haber yayınlıyacak. Kimse buna şaşmaz, çünkü daha önce de böyle bir olay oldu. Pilot değişimini nerede yapacağımızı da saptadık. Hükümet kuvvetlerinin bulunmadığı 4. yolda gerçekleşecek. Oraya saldıramazlar.

SAS planı mükemmel buldu.

— Ne istiyorlar?

— Son ayrıntıları Albay Lean ile tartışacağım. Onu unutmamız lazım, yoksa kızar.

Kapı açıldı ve albay mutlu bir ifadeyle içeri girdi, emanetini geri almış olmalıydı.

İki adam birkaç dakika tartıştılar. Malko büyük vantilatörlere rağmen bunalmıştı ve Amerikalının kalktığını görünce sevindi. Albay çok işi olduğunu ve onları geri götüremeyeceğini söyleyerek özür diledi. Şoförüyle 13 milyonluk BMW'sini onlara tahsis etti. Malko acaba buzdolabında kötü şoförlerin de kafası var mı diye düşünmekten kendini alıkoyama-

di. Villadan çıkar çıkmaz Doug'a bulduğu kafatası koleksiyonunu anlattı. Amerikalı alay edercesine omuz silktili.

— Karşı tarafta da Lean'in adamlarının kafataslarından oluşan bir koleksiyon var. Çok iyi bir baskı aracıdır...

— Harekâta katılmak için ne şart koştu?

— Saygon'a gidecek ilk konvoyda benzin olmasını. Kızıl Khmerlerin hükümet kuvvetlerinden çaldıkları araçları yürütmek için buna ihtiyaçları var.

— Nasıl vereceksiniz?

— Battengbang yolunda, tarafsız bölgenin tam bitiminde bir benzin istasyonu var. Orada benzin satışı rahattır.

Acayip bir savaştı. Silahlarıyla cepheye giden iki askeri taşıyan motosikleti geçtiler.

— Albay Lean bize niçin yardım ediyor? dedi SAS.

— Bu uzun hikâye dir. Lean oldum bittim General Krom'un rakibidir. Lon Nol rejiminin yaşayacağına inanmıyor ve ikili oynayarak önlem alıyor. Kafa kesiyor, ama onlara küçük yardımlarda da bulunuyor ve önemli bir görev verilmesini bekliyor. Asya'da kesilen başlar barışı engellemez.

— Ona güveniyor musunuz?

— Tabii ki hayır! Ama şu an için bana ihanet etmesinde bir yararı olacağına inanmıyorum. Ancak bu durum değişebilir, hem de çok çabuk.

Üniversitenin yanındaki eski vagonlarda mültecilerin kaldığı bölgeyi geçtiler. Sonra şoför güne ye saptı.

— Artık bu geceki randevunuzla ilgilenebiliriz, dedi neşeyle Doug Frankel.

*
**

Manifaturacı ve terzilerin olduğu çarşıya girip yürümeye başladılar. Amerikalı yüz metre sonra küçük bir dükkânın önünde durdu. Onu tanıyan dükkân sahibi her ikisini de içeriye davet etti.

— Ne istemiştiniz, efendim?

Adam Fransızca konuşuyordu.

— Çalışır vaziyette bir şey. Komünist malı olsun, dedi Doug.

Masını sallayan Kampuç yarım bitmiş bir ceketin içinden SAS'ın 45'lik Colt zannettiği Un şey (ikinci).

(Çok güzel, hedefi şaşmaz! dedi terzi.

Silahı aldı havaya doğrultup üstüste üç el ateş etti. Silahı hemen kılıfına soktu.

50.000 rial, dedi.

Doug Frankel silahı alarak SAS'a uzattı.

— Markasına bakın.

Malko siyah çelik üstünde Çince bir yazı gör dü. Komünist malıydı.

— Tam aradığımız gibi, dedi CIA sorumlusu.

Cebinden bir tomar dolar çıkardı ve içinden yolum işini ayırdı.

Terzi parayı cebine attı Ve sahte Colt'u Amerikalıya uzattı.

—Önümüzdeki hafta iyi durumda bir makineü gelecek, dedi Kampuç.

Küçük kutudaki Colt'u alarak dükkândan çıktılar. Doug bunu SAS'a verdi.

— ihtiyacınız olursa bu gece bunu kullanın, sonra da silahı orada bırakın. Cinayeti böylece Kızıl Khmerlerin üzerine yıkarız. Ben de adamın "Şirket" adına çalıştığını söylüyor

Onun hakkında iyi sözler söyleyip onu acımasız komünistlerin vurduğu bir Amerikan kahramanı yaparız.

BMW onları bıraktığı için motorlu bir çekçeğe atladılar.

Ilık havanın tesiriyle Malko gevşedi. Bu gerçekten iyi bir taşıma aracıydı. Sessiz, temiz, hızlı. Üstelik de 100 rial gibi komik bir fiyat ödeniyordu. Ancak, Monivong Caddesi'ne gelince, büyük otobüslerin egzoz bulutundan boğulacak gibi oldular.

Katedralin ve uzun süredir kullanılmayan garın önünden geçtiler Malko hiçbir şey düşünmemeye çalıştı. Bu gün soğukkanlılığını kaybetmeden bir cinayet işleme şansı onda dokuzdu. Central Intelligence Agency'de çalışmaya başladığından beri bundan mümkün olduğunca sakınmayı becermişti.

*

**

Otelde Malko'ya ait bir not vardı. "Beşte Khemara'dabuluşalım. Hal."

Khemara, Monivong Caddesi'nde, havuzu ve bahçesi olmayan bir otelin adıydı. Çarşıya iki adım uzaklıkta ve şehrin gobeğindeydi. Doug Frankel gitmişti. Malko Khemara'ya kadar yürümeye karar verdi.

Aradaki mesafe bir kilometreydi ve yürürken daha rahat düşünebilirdi. Çıkarken Monivanh'a rastladı. Kadın Fung'un öldüğünü söyledi, ama SAS'ın bunu zaten bildiğini öğrenince hayal kırıklığına uğradı. Fung ölmüştü, ama onun yerini başkaları alacaktı... Yassı tabanca, telsiz ve Colt'un durduğu çanta çok ağırdı. Malko beş dakika içinde terden sıılsıklam oldu.

Garm karşısına gelince bir çekçek tuttu ve koltuğa yayıldı.

*

**

Hal Davidof uzun saçlarını örmüş, yeni sakal tıraşı olmuştu. Khemara'nın lokantasında, her halinden adi bir sokak oruspusu okluğu belli aşırı makyajlı siyah mini etekli bir Kampuç kadınla oturmuş, Çin çorbası içiyordu.

— Fikir değiştirmediniz değil mi? dedi pilot.

Mııvi gözleri bir an bile Malko'yu terketmiyordu. Yine hıı zamanki gibi ganşa içiyordu. Kadınsa, adeta dilsizdi.

ingilizce bilmiyor, dedi Hal.

Khemara'nın salonu fahişeler, son maceralının anlatan Amerikalı sivil pilotlarla doluydu ve bir taşra kahvesini andırıyordu. SAS'tan lipar iş alan garson eğilip kulağına çok genç ve iniz bir kız isteyip istemediğini sordu.

— Çok iyi sevişir, dedi adam.

Hal öfkeyle:

— Bizi rahat bırak, dedi:

- Nerede buluşacaksınız? diye sordu SAS.

— Daun Penh caddesinin sonundaki tepede bir tapınak var. Herif orada bekleyecek. Saat yedide ona parçaları götürmeliyim...

— Nasıl birisi?

— Otuz, otuz beş yaşlarında. Sarışın. İri yapılı değil, ama çok tehlikeli. Adı Jim Miller. Sakın ikna etmeye uğraşmayın, pisliğin tekidir. Saygon'da bir esrar satıcısını atlatan üç kızı öldürmek için anlaştı. En genci on beş yaşındaydı ve kızı cinsel organından vurdu. Kız iki saat can çekiştikten sonra öldü. Diğer

ikisini ise başlarından vurdu...

— Söktüğünüz parçaların neye benzediğini biliyor mu?

— Hayır, bildiğini sanmıyorum. Ama sakın onu atlatmaya kalkmayın, kabak benim başıma patlar.

— Korkmayın bir daha ondan bahsedildiğini duymayacaksınız.

Gerektiğinde acımasız olmayı iyi bilirdi.

Kalktı.

— Akşama görüşürüz.

— Fazla iyimsersiniz. Durun, ben de sizinle geliyorum, dedi Hal.

Dışarı çıktılar. Tam karşılarında Pnom sinemasının otuz beş kişinin ölümüyle sonuçlanan bombalı saldırıdan bu yana tamir edilmemiş yıkık cephesi vardı. Hal kadının beline sarıldı.

— Sen git, karşıdaki küçük barda adıma bir kadeh içki iç ve beni düşün.

Kampuç kadının kıcına bir tokat patlattı. Yapılacak baskın için Doug Frankel'in gerekli her şeyi ayarlamasını dileyen SAS, bir çekçek çağırdı.

*

**

Birdenbire oluşan gölge nedeniyle gözlerini açtı. Pembe harika bir sampot giymiş olan Maddevi Şivarol karşısında duruyordu.

— Bugün çay için serbest misiniz? dedi kadın.

Malko sırtarak kadının elini öptü.

— Çok üzgünüm, önemli bir randevum var ve geç bile kalamam.

Kadının gözlerinden hayal kırıklığına uğradığı belliydi.

— Bu kadar önemli mi?

— Maalesef.

Maddevi Şivarol arka tarafa baktı ve tiz bir sesle i

— Bu orospularla yata yata sonunda bir hastalık kapacaksınız, dedi.

Kadın kırılarak uzaklaştı. Arkasına bakan Malko Monivanh'ı gördü ve Şivarol'ün ne demek istediğini anladı. Çinli kadın hemen yanına koştu.

— Saat yedide çok sorun olacak...

Bunu nasıl öğrenmişti!

X. BÖLÜM

Malko'nun kemerindeki Çin malı 45'lik oldukça ağırdı. Avusturyalı içinde bulunduğu durumdan hoşnut değildi.

Vat Pnom tapmağına çıkan merdivenler o saatte hemen hemen bomboştı. Burası şehre hakim gerçek bir tepeydi. Alt tarafında ise ağaçlık bir park vardı.

Arkasına bakan SAS Tonle Sap Caddesi'ni gördü. Yol ağaçların arasında uzanan sarı bir kurdelayı andırıyordu.

Merdivende elele aşağıya inen bir Kampuç çiftle karşılaştı ve onlara gıtpa etti. Akşam oluyordu.

Takip edilmediğine emin olmak için dönüp arkasına baktı. Ne bir dost, ne de düşman vardı. Monivanh'ın kendisiyle gelmediğine neredeyse üzüntü duyacaktı. Genç Çinli kadın havuzun kenarında kalarak Ti Nam ile sohbet etmeyi tercih etmişti.

Doug Frankel ise onu otelinden alarak Vat Pnom'a kadar getirmiş ve:

— İyi şanslar! demişti.

Bu gerekli bir dilekti. Malko tapınağın bulunduğu düzlüğe geldi. Çevresinde buradaki rahiplerin ikametgâhı olan küçük ahşap evler vardı. Saçları kazınmış, safran elbiseli ve taşta oturan üç rahip ona merakla baktı. İçlerinden biri sırıttıktan sonra meditasyonuna devam etti.

Malko tapınağın açık kapısı önünde durdu. İçerden keskin bir günlük kokusu geliyordu.

Ayakkabılarını çıkarttı ve içeriye girdi. Tapınağın dibinde altından bir Buddha heykeli vardı. Tavanla duvarlara Buddha'nın yaşamını anlatan resimler yapılmıştı. İçerde yaşlı bir kadın vardı. Heykelin arkasından bir rahip çıktı ve ona bakmadan gitti. Bu kutsal yer herkese açıktı. Malko Amerikalının verdiği kutuyu önüne bırakarak sanki meditasyon yapıyormuş gibi lotus pozisyonunda oturmaya karar verdi.

Çin malı 45'ligen kabzası rahatsız ediyordu, ama onu yere bırakması çok zordu. Vakit sessizlik içinde geçiyordu. İhtiyar kadın gitti. Malko, Hal acaba alay mı etti, General Krom katil hikâyesini onu korkutmak için mi uydurdu, diye kendi kendine sordu.

Buddha'nın yanındaki hasır hışırdadı, başını kaldıran Malko önce sarı bir elbise gördü. Heykelin arkasından bir rahip çıkıyordu. Yüzünü ancak biraz görebildi.

Adam sarı saçları, mavi gözleri ve sivri burnuyla Asyalı olamazdı.

Ayrıca sahte rahibin elinde 45'lik otomatik bir Colt vardı.

— Ayağa kalkın ve buraya gelin, dedi yabancı.

S AS ağır hareketlerle söyleneni yaptı. Sonunda katil gelmişti.

Adama yaklaştı. Colt'unun horozunu kaldırmış, buz gibi bir ifadeyle kendisine bakıyordu. Katil ani bir hareketle tabancanın namlusunu Avusturyalının alnına dayadı. Çabucak üstünü aradı ve bulduğu Çin yapısı 45'ligi alarak kemerine soktu.

— Jim Miller misiniz?

Katilin ifadesinde en ufak bir değişiklik olmadı.

— Ya siz kimsiniz?

— Hal'in arkadaşı.

Katil biraz geriledi ve düşünceli düşünceli:

— Demek Hal'in arkadaşısınız ve onun yerine kafanızı deldirtmek istiyorsunuz. Çok güzel...

Malko Saygon'da öldürülen üç kızı düşündü.

— Hal kendisi gelemediği için size bunu vermemi söyledi, dedi.

Paketi gösterdi. Katil pis pis güldü.

— Saygon'dan buraya onu görmek için geldim. Yaptığı şey hiç hoş değil.

— Size gelemediğini söyledim. Şu anda havaalanında. Hem, istediğiniz şey burada olduğuna göre bunun ne önemi var?

— Çok önemli, dedi başını sallayan katil. Ona küçük bir ders vermemi, mesela birkaç dişini kırmamı istediler. Anlıyorsunuz ya... Böylece bir daha bu tür saçmalıklara kalkışmaz.

Adam ağır ağır alay edercesine büyük bir acımasızlıkla konuşuyordu. SAS adamın söylediklerini hiç duraksamadan yapacağına emindi.

— Dinleyin, bu paketi istiyor musunuz, istemiyor musunuz? Söylediklerinizden habermiyok.

— Tabii ki istiyorum, dedi Miller.

— Öyleyse alın.

— Siz beni aptal mı sanıyorsunuz? (Heykelin arkasından geçerek tapınağın arkasına açılan bir koridoru gösterdi.) Onu alın ve önden siz buyurun.

Malko kutuyu aldı ve yola koyuldu.

Çamaşırhaneden geçerek dışarı çıktılar. Miller Avusturyalıyı itti.

— Köşedeki barakaya, çabuk!

Bu rahiplere ait evlerden biriydi.

İçerde gerçek bir rahip pirinç pişiriyordu. Adam Malko'yu gördüğüne hiç şaşırılmamıştı. Miller da içeri girdi ve kapıya yaslandı. Çabucak sarı elbisesini çıkartarak pantolon gömlekle kaldı, Colt'unu bırakmamıştı.

— Arkadaşım hiçbir şey söylemeyecek. Bunun ilk sebebi İngilizce bilmemesi, diğeriye ona çok para kazandırmam, dedi katil. Güzel antika bir eser var ve bana onu küçük Angkor parçacıkları halinde satıyor... Oturun.

Malko hasıra oturdu. Miller silahını pakete doğru uzattı.

— Şimdi şunu açın.

*

**

CIA ajanı ellerinin titremesinden korktuğunu hissetti. İçindekini düşünerek paketi kendine doğru çekti. Nasıl açılırsa açılsın Doug Frankel'in Jim Miller'ı temizlemek için koyduğu bomba patlayacaktı. Böyle bir patlamayla da odadaki herkes paramparça olurdu. Katil öfkeli bir ifadeyle onu seyrediy-

yordu.

Malko ilk plastik bantı açtı. Bunu ikincisi izledi. Patlama için kapağın iki ucunu açmak yeterliydi.

Böyle pisi pisine ölmek çok aptalcaydı. Jim Miller'ın ürkütücü sesi duyuldu.

— Ne bekliyorsun?

Malko cevap vermedi. Kutuyu düşmanına doğru fırlatırsa, yere yatmak kaydıyla az da olsa kurtulma şansı vardı, ama bu arada Jim Miller onu kurşunlarıyla delik deşik edebilirdi.

Onun hâlâ bir şey söylemediğini gören Amerikalı rahibe Kampuçça seslendi. Yemek pişirmeyi bırakan adam kulübeyi terketti. Jim Miller da elinde SAS'a doğrultulmuş Colt'u olduğu halde geriledi.

— Küçük bir şaka, değil mi?.. Bu bomba numarasını bana en az yirmi kez yaptılar. Şu Hal Davidof salağının ayak işlerine karışmakla iyi etmedin.

Kapıyı açık bırakarak çıktı.

Adım adım kulübeden beş, altı metre uzaktaki sütuna kadar geriledi.

— Ne yapıyorsunuz? dedi Malko.

— Çeneni kapat! Bu sütunun arkasına gizlenince kutuyu aç. (Güldü). Açmayacak olursan mideni kurşunla dolduracağıma dair yemin ederim. Seçim hakkın var...

Yavaşça geriledi ve direğin arkasına geçti. Malko kıpırdamamıştı. Böyle bir açmaza düştüğü için kendi kendine kızıyordu.

Kutuyu açarsa intihar etmiş olacaktı, açmazsa da Jim Miller öldürecekti. Bu mesafeden 45'ligin mermilerinden kurtulması imkânsızdı.

— Haydi! diye bağırdı Amerikalı.

Malko kıpırdamayınca, bu kez:

— Beşe kadar sayacağım! dedi.

Yüksek sesle saymaya başladı. SAS resimlerde gördüğü 105'lik havan mermileriyle parçalanmış cesetleri hatırladı. O şekilde ölmektense Colt mermisiyle ölmek daha iyiydi. Başını Amerikalının arkasına gizlendiği sütuna doğru çevirdi. Adamın yalnız silah tutan eli dışardaydı.

Biraz sonra namlu ölüm kasmaya başlayacaktı. Jim Miller'ın sesini duyunca doğruldu.

— Üç... Dört...

Bir an büyük bir sessizlik oldu, sonra Jim Miller:

— Beş, enayi! diye bağırdı.

*

**

Malko Colt'un sesiyle irkildi. Tüm kasları gerilmişti, ikinci bir patlama oldu. İçgüdüsel olarak kendi etrafında dönerek silahın menziline çıkmaya çalıştı, ama gizlenebileceği herhangi bir yer yoktu.

Hasırın üstüne yatarak Jim Miller'ın direğin arkasından çıkmasını bekledi.

Birden, Amerikalının daha rahat ateş etmek için onun ortaya çıkmasını beklediğini üşündü. Bu tam ona göre bir davranıştı, tik i mermi yalnızca SAS'ı korkutmak için yakılmıştı. Adam onunla eğleniyordu. Aniden sağır edici madeni sesler duyuldu. Bu gürültü Vat Pnom'un alt tarafındaki alandan geliyordu ve paletli araçlara aitti.

— Malko!

Zırlı araç gürültüleri arasından duyduğu bu ses Monivanh'a aitti. Bir an hayal gördüğünü sandı. Çinli kadın yeniden:

— Malko! diye bağırdı.

Doğru kapıya koştu. Yoldan cepheye sevk edilen bir M. 113 konvoyu geçiyordu.

Jim Miller'in cesedinin yanında, sağ elinde 45'lik bir Colt sol elinde ise Malko'nun ayakkabıları olan Monivanh duruyordu.

Amerikalı karınüstü yere yığılmıştı. Sırtında iki büyük kan lekesi vardı. SAS adamın yanına diz çöktü, sarı saçlarından tutup kaldırıncaya matlaşmış gözlerini gördü. Monivanh yanına yaklaştı.

— Her şey yolunda. Çabuk gel. Çabuk.

Olanları anlamak kolaydı. Çinli kadın tapınaktan geçmiş ve Jim Miller'a arkadan ateş etmişti. Kadın asla tehlikeye atılmıyordu. Amerikalının gömleği kıpkırmızı olmuştu. M. 113'ler hâlâ geçiyorlardı. Malko Amerikalının altında kalan Çin malı 45' ligini aldı.

Rahip ortadan kaybolmuştu.

Zırlı araçların gürültüsü sayesinde silah sesini duyan olmamış gibiydi.

SAS kulübenin içine döndü ve kutunun kapağını yapıştırarak aldı.

— Kaçalım! dedi Monivanh'a.

Kadın silahını gömleğinin altına soktu, ayakkabılarını giyen Avusturyalı Çin malı 45'ligi cesedin yanına bırakmadan önce havaya iki el ateş etti.

Kampanyacılar balistik incelemelere pek önem vermezlerdi. Bu yüzden oynanan oyunun ortaya çıkması az bir ihtimaldi. Yüksek taş basamakları inerken Malko derin nefes aldı.

Ecel daha kapısını çalmamıştı. Henüz yaşayacak günleri vardı. Son M. 113 de gözden kaybolmuştu, ama hâlâ sesleri duyuluyordu.

Önünden yürüyen Monivanh'ın siyah saçlarına duygulanarak baktı. Kadın bir kez daha hayatını kurtarmıştı. Onun buraya nasıl geldiğini öğrenmeliydi.

*

**

General Krom, Mareşal Lon Nol'ün villasının bulunduğu yolu arşınlarken öfkeden kuduruyordu.

Ne olduğunu bilmediği, ama kendisi aleyhine bir şeyler hazırladığına emindi. Bakanlar Kurulu binasının önünde durdu.

Amerikalılar gizlice ne hazırlıyor olabilirlerdi?

Bunu kesinlikle öğrenmesi gerekiyordu, çünkü bu onun için ölüm kalım meselesiydi. Fung'u düşünerek dişlerini gıcırdattı. Doğacak diplomatik sorunlara aldırış etmeden öldürecek. İki düşmanını da ezecekti. Onlardan geriye hiçbir şey kalmayacaktı. Çok sayıda ve kurnazca imkânları vardı.

XI. BÖLÜM

— Hal Davidof öbürğün emrimize âmâde, artık şirketi için uçmayacak, dedi Malko.

— Çok iyi. Ben de Yüzbaşı Şivarol'e yeşil ışık yakacağım, dedi Doug Frankel. Sabah erkenden saat sekiz civarında Pochentrong'dan havalanması gerekiyor. Onu 4. karayolunun 42. kilometresinde bekleyeceğiz. Yolun bu kısmı iki kilometre boyunca dümdüz olduğu gibi tek bir ağaç da yok. Kızıl Khmer mevzileri biraz daha ilerde. Ayrıca orada in olarak kullanabileceğimiz bir hükümet karakolu var.

Malko masanın üzerinde duran haritaya bakıyordu. General Krom'dan kurtulmak için yaptığı plan belli bir şekil aldığı için çok heyecanlandı. Jim Miller'ın ölümü halkı hiç karıştırmamış, hatta General Krom bile onun ölümünü Hal Davidof'un öfkesine vermişti. Kanser bir harekât olması planlanan eylemde daha şu anda dört ölü vardı.

— Şivarol'e güvenilebileceğinizden emin

misiniz? dedi SAS.

— Hayattan zevk aldığı için vazgeçeceğini sanmam. Liz bana bugün onunla buluşacağını itiraf etti... Demek ki bizden yana...

— Öyleyse öbürğün öğleden sonra her şey bitmiş olacak, dedi Malko.

Doug Frankel başını salladı.

— Tamamen değilse de hemen hemen. Hal Davidof'un helikopterlerle alınıp Pnom Penh'e getirilmesi lazım.

— Ya Şivarol ne olacak?

— Ne isterse onu yapacak. Bizimle kalırsa onu saklarız. Bu onun sorunu. Kabul edeceğine eminim, böylece uçuş ücretini almış olacak...

— Uçuş ücreti mi?

— Biraz harçlık sahibi olmak için satacağını adım gibi bildiğim bir kamyon 105'lik havan mermisi. Ona söz verdim.

Bu arada GRUNK radyosu T-28'i Kratie'ye indiğini, pilotun da siyasi sığınma hakkı istediğini açıklayacaktı.

Malko caddenin karşı kıyısında Şamkar Mon'u çevreleyen dikenli tellere baktı. Düşmanlarının kendisine karşı hazırlanan haince bir harekâttan şüphelenip şüphelenmediğini düşündü. General Ung Krom hiç aptal değildi. Ayrıca, güçlü refleksleri vardı. Jim Miller ile CİA arasında bir bağ kurmamış olsaydı bari...

Bu ilerde anlaşılacaktı.

Kampuç ruleti oynamayı sürdürüyorlardı.

— Geriye işin ikinci bölümü kalıyor, dedi SAS.

Doug Frankel haritayı katladı, masasının vekmecesine koyarak kilitledi.

— Gidelim, dedi.

Siyah Plymouth boş arsanın ortasında durur durmaz, etrafını küçük çocuklar sardı. Pöchentrong yolu üzerindeki fakir Tuk-Maak mahallesinde pek eğlence kaynağı yoktu. Mahalle çok sayıda kazıklar üzerine oturtulmuş evden oluşuyordu.

Malko arabadan indi. Arsanın dibinde, etrafında siyah domuzların dolaştığı bir kulübe vardı. Doug da aşağı indi.

— İşte orası.

Yıkık dökük dış merdiveni çıkarak karanlık bir odaya girdiler. Yerdeki hasırın üzerinde bir bebek yatıyor, yanında da bir kadın oturuyordu. Birden karanlıktan bir genç kız çıktı.

— Senang burada mı? dedi Doug.

Kadın sola bakan bir odayı işaret etti.

— Orada.

SAS üe CIA sorumlusu ilerlediler ve garip bir manzarayla karşılaştılar. Bir Buddha heykeli önünde trans halinde zayıf, alnında bir bant olan ve sarı ipek gömlekle pantolon giymiş bir Kampuç ile karşılaştılar. Adamın hemen arkasında ellerinde tütsü olan oturur vaziyette iki Kampuç subay vardı.

— Bu kâhin Senang, dostum. Ruhları çağırmak için trans halinde şu an, dedi Doug Avusturyalıya.

Senang Amerikalıya başıyla belli belirsiz bir işaret yaptı. Subaylar yeni gelenlere hiç dikkat etmiyorlardı. İçlerinden biri kâhine Kampuç'a birşey sordu. Aynı anda' Senang el kol hareketleri eşliğinde son derece kadınsı bir sesle cevap verdi. Bunu beş dakika süren mutlak bir sessizlik izledi.

Doug gürültülü bir nefes aldı ve çikalım dercesine bir el işareti yaptı. Senang ona çabucak baktıktan sonra ağzını açtı ve cıvı cıvı bir sesle bir şeyler söyledi.

Sonra, daha normal bir tutum takınarak topukları üstüne oturdu. Hayal kırıklığına uğradıkları belli olan iki Kampuç üzüntüyle kalktılar ve bir tabağa para bıraktıktan sonra dışarı çıktılar.

— Onlara ne dedi? diye sordu SAS.

— Ruhun 30. karayolunda Kızıl Khmerlerin saldırısına uğrayan bir dindara yardım ettiğini ve bu yüzden gelemeyeceğini söyledi. Senang sıkıldı, müşterisini hayal kırıklığına uğratmayı sevmez. Ama benim isteklerimi de geri çevirmez.

Senang alnındaki bandı çıkartıp geldi ve Doug'un elini sıktı.

— Kapıyı kapat çok ciddi şeylerden bahsedeceğiz, dedi Frankel.

Kâhinin bir sözüyle yaşlı kadın çocuğu alarak dışarı çıktı.

Buddha heykelinin karşısında yerlerini alınca genç kız onlara çay servisi yaptı.

— Senang, sana servet ve zafer getirdim, dedi Fransızca olarak CIA sorumlusu.

Kâhin gözlerini kırıştırdı, önce Malko'ya sonra da Amerikalıya baktı.

— Size minnettarım, Bay Frankel, dedi kâhin.

Adam dünya nimetlerinden yeterince nasibini almış birine benziyordu.

— Mareşal için yıldız falına hep sen baktın değil mi? dedi Amerikalı.

— Evet.

— Harika. Öyleyse bugün Şamkar Mon'a

gidip mareşali görmeyi gerektiğini söyleyeceksin. Ona ruhun geldiğini ve onun için önemli olan bir şeyi öğrendiğini söyle.

— Ama hiçbir şey görmedim ki, diye karşı çıktı kâhin.

— Göreceğine eminim, çünkü bu bir an meselesi. Herhalde bana bu sıcakta ruhun bütün gününü 30. karayolunda geçireceğini söylemeyeceksin...

Her şeyi çabucak anlayan Senang yere baktı.

— Mareşale ne diyeceğim?

— Ona ruhun iki gün sonra çok büyük bir tehlikeler ve her yerde kan gördüğünü söyle.

Senang şaşkın bir halde bu garip arzuya bir anlam vermeye çalışıyordu. Doug Frankel ısrar etti.

— Ancak mareşalin seni kabul etmesi için inandırıcı olman gerekli. Bu işi becerebilecek misin?

— Belki, ama ruh...

— Ruh benim, dedi Amerikalı. Bana güvenmiyor musun yoksa? Kutsal fularlar hakkında hiç ağzımı açtım mı?..

— Gerçekten büyük bir tehlike mi bu?

— Ölüm tehlikesi. Bu hizmetinden dolayı mareşal sana müteşekkirdir olacaktır.

Senang'ın gözleri parladı. Bu durumdan büyük çıkar sağlayabilirdi.

— Şamkar M on'a gidecek ve sizin için elimden geldiğince ekselanslarını etkilemeye çalışacağım...

Doug güldü ve ayağa kalktı.

— Gerçek bir dostsun. Göreceksin, her şey iyi olacak. Ayrıca senin itibarını sağlamlaştıracak başka kehânetlerde de bulunacaksın.

Ayağa kalktılar, Senang onları merdivene kadar geçirdi. Malko kulübenin eski 105'lik havan mermisi kutularından yapılmış olduğunu farketti... Burası Kampuçya idi. Plymouth'u parlatan bir grup çocuğu ittiler.

— Şu kutsal fular hikâyesi de ne? dedi S AS. Douglas Frankel kahkahalarla güldü.

— Senang'ın tapınaklardaki rahiplerden biriyle uydurduğu güzel bir palavra. Kutsal olduğunu idda ettikleri fularları ölümden korunmaları için askerlere satıyorlar. İşin içinde subaylar da var ve onlar da ücretin yarısına el koyuyorlar. İşin komik tarafı da, askerlerin onları alacak parası olmadığı için faturalarının askeri malzeme olarak gösterilerek bize gönderilmesi! Bunu öğrendim ve düşman edinmemek için göz yumdum. Bu sayede Senang bir bakkal dükkânı aldı, şimdi de işimize yarıyor.

Malko en ufak yorumda bulunmadı. Amerikalı maliyeciler dolarlarının CIA'nın bilgisi dahilinde kutsal olduğu ileri sürülen fularları almaya yaradığını bir bilseler, kıyameti koparırlardı.

— Lon Nol ile konuşacağına emin misiniz?

— Kesinlikle. Her akşam Şamkar Mon'a gider. Mareşalin batıl itikatları çoktur ve bu tür bir fırsatı kaçırmaz...

SAS Asya'da her şeyin pamuk ipliğine bağlı olduğunu düşündü. Bir an aklına planlarının candamarı olan Kampuç pilot geldi.

— Yüzbaşı Şivarol'den bir haber var mı?

— Hazır.

Yirmi dakika sonra Pnoma gelmişlerdi.

— İki gün bekleyeceğiz, dedi Doug Frankel. General Krom'un bizi rahat bırakma-

sı için hiçbir şeyle ilgilenmiyor muş gibi davranın. Dinlenin.

Gerçekten de Malko'nun dinlenmeye ihtiyacı vardı.

Sahanlığa doğru ilerledi, geçerken havuza bakmayı ihmal etmedi.

Dikkatini ufacak kırmızı bikini giymiş zayıf bir kadın çekti. Yüzükoyun yatmış, yanına da kadehini koymuştu. Saçları darmadağınktı. Neyseki, Monivanh henüz gelmemişti. Kadına doğru ilerledi.

— Şimdi emrinize amedeyim.

Maddevi Şivarol yıldırım hızıyla döndü. Malko kadının sol gözü altındaki morartıyı, şiş elmacık kemiğini ve kızarmış gözlerini gördü. Ganşa içmişti.

— Kaza mı geçirdiniz? dedi SAS?

— Öyle de denebilir. Kocamı evimde metresiyle, yani Frankel'in karısıyla bastım. Kadın bana vurdu. Kocam ise beni korumak için hiçbir şey yapmadı ve sonra birlikte gittiler. Beklemekle vakit kaybetmiyorlar, ama bu gece nerede sevişeceklerini biliyorum ve oraya gidip onları bekleyeceğim.

— Niçin?

— İkisini de öldürmek için.

Gözleri parlıyordu, sigarasının dumanını öfkeyle üfledi. Malko Yüzbaşı Şivarol'e böyle kadın düşkünü olduğu için lanet okudu. Ölüsü T-28'i uçurmaya yetmezdi.

— Onu öldürmek aşırı bir ceza olabilir, dedi CIA ajanı.

İntikam hayalleri kuran Maddevi Şivarol cevap vermedi bile. Aklı karmakarışık olan Malko kadının ince boynuna baktı ve onu sıkamak bu faciayı önlemenin tek yolu gibi

geldi. Yine de daha az can yakıcı bir çözüm bulmayı arzuluyordu.

— Biraz gevşeyin, dedi.

Kadın omuz silkti.

— Yapamam.

— Sizi birlikte çay içmeye davet ediyorum. Ceza infazından önce, dedi SAS.

— Nereye? dedi merakla Maddevi.

— Dostum Frankel'in evine, öğleden sonra kendisi orada olmayacak. Hizmetçisi çayı hazırlar, orada rahat ederiz.

Sarı gözleri sözlerinden daha etkileyiciydi. Maddevi Şivarol biraz gevşedi.

— Nasıl isterseniz, dedi kadın.

Rahatlamaya ihtiyacı vardı. Ayrıca, bu yabancıya kendini sunmakla ihtiyacı olan bir şeyi giderecekti.

Malko ayağa kalktı.

— Önden ben gideyim, siz de yarım saat sonra gelin. Yapacak bir iki işim var. Bugün sizi görme şerefine nail olabileceğimi hiç sanmamıştım.

— Çok iyi. Ben de burada biraz daha dinlenir, sonra gelirim.

*

**

Maddevi Şivarol iki katı çabucak çıktı. Merdiven boş, bina sessizdi. Doug Frankel'in evine daha önce bir kokteyl nedeniyle gelmişti.

Ama bu kez çantasında sekiz mermi atan siyah otomatik bir tabanca vardı. SAS ile sevişir sevişmez gidip kocasıyla Liz Frankel'i vuracaktı.

Yüzüne sürdüğü bol miktarda makyaj sayesinde darbe izlerini gizleyebilmişti. Tahrik edici vücuduna mor sampot giymişti, ama hâlâ

gözlerinde öfke parıltıları vardı.

İkinci kata çıktı ve Douglas Frankel'e ait dairenin kapısını çaldı.

Sahanlıktaki muhafız Maddevi Şivarol'e ihtirasla baktı. Kapı açıldı ve aynı anda kadın anafora kapılmış gibi içeri çekildi.

Tiz bir çılgılık duyuldu. Judo ustası Monivanh Maddevi Şivarol'ü omzunun üstünden aşırarak odanın öbür ucuna fırlattı.

Monivanh Maddevi'yi rahatça iki kum torbasının arasına yatırdı. Sonra boğazına bir kesme attı. Kampuç kadın nefes alabilmek için ağzını açtı. Bundan yararlanan Monivanh kadının ağzına üç santim çapında bir M. 79 mermisi soktu, sonra bezle bağladı. O odadan çıktığında Maddevi Şivarol öğürmeye başlamıştı bile.

Monivanh Malko'ya sırttı.

— Maddevi'nin işi tamam.

Memnundu.

Oturma odasından Douglas Frankel'in sesi duyuldu.

— Yemeğe gidelim, yarın zor bir gün olacak.

Bu söylenebilecek en hafif şeydi. Doug dikkatle kapıyı kilitledi.

— Ya Liz gelirse? dedi Avusturyalı.

— Gelmeyecek. Elçiliğe telefon etti. Zaten gelse de bu kilidin anahtarı yok onda. Ayrıca Maddevi Şivarol'ü kurtaracak son kişi odur. Onu bu halde görürse gırtlığına kadar bomba sokar.

XII. BÖLÜM

Siyah Plymouth askeri bir konvoyu geçerken hızlandı.-Douglas Frankel arabayı kullanıyor, Malko da yanında oturuyordu. Arka koltuktaysa, uçuş giysileri içindeki Hal Davidof uyukluyordu.

S AS, Frankel'in odasında sucuk gibi bağlanmış olan Maddevi Şivarol'ü düşündü. CIA sorumlusu, Yüzbaşı Şivarol ile nasıl ilişki kurduğunun ayrıntılarından bahsetmemiş, yalnızca her şeyin denetimi altında olduğunu söylemekle yetinmişti. Hal Davidof'u alacak helikopteri de ayarlamıştı.

Sakinliğine bakılırsa, Amerikalı gece oldukça fazla esrar içmişti.

Kırkbeş dakika sessizce yol aldılar, sonra Doug Frankel yavaşladı ve yolun kenarında durdu. Yolun sol tarafında dört gözetleme kulesi ve iki havan topuyla korunan hükümet kuvvetlerine ait bir karakol binası vardı.

Önünde üstü örtülü büyük bir kamyon duruyordu.

- Geldik, dedi Doug Frank el.
Hareket ettiklerinden beri tek kelime
etmeyen Hal başını kaldırıp baktı ve:

— Burası mı? diye sordu.

— Evet, hazırlanın, dedi Malko.

Pilot gerindi ve arabadan indi. Douglas
Frankel kamyonu doğru ilerledi, bu sırada
aracın arka kapağı açıldı ve aşağı atlayan birisi
Amerikalının yanına geldi.

SAS tüm rütbe ve brövelerini sökmüş olan
Albay Lean'ı tanımakta gecikmedi.

Hal Davidof kenardaki otlara uzanarak
sigarasını yaktı.

— O salağın buraya doğru dürüst iniş
yapmasını dilerim, dedi Hal.

Doug Albay Lean ile birlikte onlara doğru
geldi.

— Her şey yolunda, albay buraya şafakta
gelmiş dedi Doug. Komünist hatları hemen şu
virajdan sonra. Onlara haber verildi uçağa ateş
etmeyecekler.

Saatine baktı.

— Şivarol'ün en geç yarım saat içinde
gelmesi lazım...

Malko aniden kendi kendine acaba hayal
mi görüyorum diye sordu. Her şey çok basit
görünüyordu. Çimenlere uzanmış Hal Davi-
dof'a baktı, adam çok rahattı.

Komünist hatlarından gelen bir grup
Kampuç kadın ve erkek gözükte. İkide bir yere
eğilip doğruluyorlardı.

— Bu da nesi?

g

Doug sinsice güldü.

— Albay yakındaki kampta kalan mülteci-
lere yolu temizlemelerini emretmiş, dedi CIA
sorumlusu. Uçak bomba yüklü ineceği için

tehlikeli. Bu da herhangi bir sorun çıkmaması
için bir önlem...

Malko güneşin altında parlayan yola baktı.
Kenardaki bir kilometre taşında: Pnom Penh
42 km. yazıyordu. Albay Lean'ın sinirli
okluğu yüzünün seyirmesinden belliydi. Mül-
teciler yolu taşlardan temizleye temizleye
hizalarına geldiler, bu sırada albay onlara sert
bir emir verdi.

(ioküzünden gelen bir uğultuyla başlarını
kıldırıdılar. Doğudan bir uçak geliyordu, biraz
.om n tam tepelerinde oldu. Malko kanatlara
bağlı dörl bombayı farkettiler. Bu kampuç
orduNunun işaretini taşıyan tek motorlu bir
İ İdi Komünist hatlarından önce döndü,
volt. . . .«erinden onlara doğru gelirken alçaldı.
İm, takımlarını çıkardı.

Albay Lean, Malko'yu kolundan çekti ve:

Bir yere saklansak iyi olur! dedi.

Hombalar! Karakola kadar koşarak kum
101 ilalarının arkasına gizlendiler.

İ lal nerede? dedi SAS.

Pilot olduğu yerden kıpırdamamış, yola
URU küçük T-28'i seyreliyordu. Malko'nun
gözü kamyonu takıldı. Kasanın aralıklarından
loviik havan mermileri görülüyordu.

Eğer T-28'deki bombalar iniş sırasında
patlayacak olursa kendilerinden geriye bir şey
kalmazdı. T-28'in tekerlekleri yola toz bulutu
arasında değdi, uçak biraz sağa sola kaydıktan
sonra Hal'in hizasında yavaşladı.

Doug Frankel derin bir soluk aldı ve ayağa
kalktı.'

— Gidelim.

T-28 yolda bir manevra yaptı ve onlara
doğru gelmeye başladı. Kanatları sallanıyordu.

Hal Davidof peruğunu düzelterek ayağa kalktı. Malko Doug ve Albay Lean onun yanına geldiler. Kamptaki gözetleme kulelerine çıkan birkaç asker olanları hayretle seyrediyordu. Uçak tam önlerinde durdu. Albay Lean şaşkınlıkla T-28'in pilot kabinini işaret etti. Uçakta iki kişi vardı.

— Yüzbaşı Şivarol'un yanındaki kim olabilirdi?

*

**

pervane hâlâ dönüyordu, pilot kabininin kapağı açıldı. Önde oturan ayağa kalktı ve kaskını çıkarttı.

Bu yüzbaşı Şivarol idi.

Aynı işlemleri ikinci kişi de yaptı ve ortaya kumral uzun saçlar çıktı. SAS bir an başka bir yerde olmayı arzuladı, çünkü bu kişi Liz Frankel idi! CIA sorumlusuna baktı, adam heykel gibiydi. Malko ona acıdı.

Yüzbaşı Şivarol kadınla birlikte onlara doğru geldi. Avusturyalı adamın belindeki 45'lik kılıfının açık olduğunu gördü. Albay Lean onlardan uzaklaştı, gözleri bir Frankel'e bir Şivarol'e dönüyordu.

Hal Davidof umursamaz bir ifadeyle elindeki bambu parçasıyla kulağını karıştırıyordu.

Liz Frankel yüzbaşının önüne geçerek kocasına yaklaştı ve motorun gürültüsü nedeniyle bağırarak konuşmaya başladı.

— Onunla gelmeyi ben istedim. Dün karısıyla aralarında büyük bir kavga geçti, bir daha Pnom Penh'e dönmeyecek.

— Biliyorum, dedi Doug.

Adamın sesi normal gibiydi, ama Malko

onun ağlamamak için kendini zor tuttuğunu anladı.

Zar zor karar vererek Hal Davidof'a döndü.

— Hazır mısınız?

Sesi normale dönmüştü.

— Evet! dedi Amerikalı.

— Acele edin!

Hal pilot kabinine girerek bağlandı. Kampuç pilot ona kısa bir açıklama yaptı. Hal gffz kolunu itince motorun sesi arttı. Kampuç yüzbaşı yere atladı. Hal Davidof kanat ve kuyruk mekanizmalarını kontrol etti. Artık uçuşa hazırdı.

I 1/ Frankel Uç adamın önüne geçerek kamyonu doğru ilerledi. Giymiş olduğu eski Mucir) iri kalçalarını ve uzun bacaklarını sımsıkı sarmıştı. Uzun saçları omuzlarına d< >k uluyordu. Kocasına bir kez bile bakmadı.

Hal CIA sorumlusunun verdiği plastik muhafazalı haritayı sol dizine koydu.

— Sizi şuradan alacağız, dedi Doug. Telsizi kullanmayın, helikopter 30 metrede bekleyerek. Meteoroloji görüş mesafesinin on mil olduğunu söyledi. Bu şartlarda ıskalamanız olanaksız. Şamkar Mon'un uçaksavarlarına dikkat edin.

Hal alay edercesine sıırttı.

— Tanrı benden yana, meraklanmayın!

Doug Frankel yere atladı ve yolun kenarına koştu. Motor gürültüsü arttı, T-28'in kuyruğunun arkasında toz bulutu oluştu. Hal freni bıraktı ve uçak hareket ederek gitgide hızlandı.

İki yüz metre... Üç yüz ... Dört yüz... Hâlâ havalanmıyordu. Doug küfür etti.

— Tanrım, bu ne cenabet şey böyle?

Hepsi büyülenmiş gibi ağaçlara doğru gidip

uçığa bakıyorlardı. Nihayet tekerlekler yerden kesildi ve uçak yol kenarındaki ağaçlardan kılpayı kurtularak havalandı. Albay Lean sinirden güldü.

T-28 bir kavis çizerek hiç yükselmeden üstlerine doğru geliyordu. Malko acaba Hal bombayı bizim üstümüze mi atacak diye düşündü.

On metre üstlerinden büyük bir gürültüyle geçti. Bu sırada uçaktan siyah bir şey düştüğünü görünce hepsi hendeğe atladılar. SAS kafasını kaldırdı ve gülmeye başladı. Düşen şey Hal'in peruğuydu.

Pnom Penh yönüne giden uçığa baktılar. Malko'nun aklına Hal'in bomba atışlarında ne derece başarılı olduğunu kimsenin bilmediği geldi. T-28 ufukta kayboldu. Beş dakika sonra Pnom Penh üstünde olacaktı.

Yüzbaşı Şivarol Doug Frankel'e yaklaştı.

— Bana ihtiyacınız var mı?

— Gidebilirsiniz. Kamyon orada. Yükleme yapıldı, sizi bekliyorlar. Viraja girince beş dafa kornaya basın, sonra da ilk kontrol noktasında durun.

Liz Frankel kamyonun yanında bekliyordu. Yüzbaşı Şivarol hiçbir şey söylemeden kamyonu doğru gitti ve Liz ile araca bindi. CIA sorumlusu ağır ağır araca doğru ilerledi ve etrafında döndü. Kamyon çalıştı ve geri geri yola çıktı. O da T-28'in gittiği yöne doğru yol aldı.

— İşte! dedi Amerikalı.

Hepsi komünist mezvilerine doğru ilerleyen kamyonu baktılar. Harekâttan en ufak bir iz kalmamıştı. Malko Douglas Frankel'in sinirli ifadesinden rahatsız oldu.

— Pnom Penh'e dönelim mi?

— Tabii, dedi Doug.

Ama kıpırdamadı.

Kamyondan geriye kalan yalnızca bir toz bulutuydu. Biraz sonra viraja girdi ve korna sesleri duyuldu. Bir, iki, üç, dört... Beşincinin yerine büyük bir patlama duyuldu.

Kamyonun bulunduğu yerden yoğun bir toz bulutu kalktı. Patlamanın etkisinden yoldaki |rup sallandı. Kısa süre sonra 105'lik havan lolarının ve TNT kalıplarının pis kokusu duyuldu.

Üç adam da gözlerini ufukta yükselen buluttan ayırmıyorlardı. Bilinmeyen bir ne- .İnik ıçplıau- kamyonu infilak etmişti. Yılı/luş Şivarol ile Liz Frankel'den eser kalmamış olmalıydı. Anlamak için gerekli /amam bulamadılar.

Kamptan meraklı askerler çıktı. Doug lı .ukcl robot gibi arabasına yürüdü. Yüzünde nk oluşmuştu, arabayı çalıştırdı. Malko arabaya eğildi ve:

Nereye gidiyorsunuz? diye sordu.

(Üüip bakacağım.

Çok tehlikeli. Komünistler onlara tuzak kurduğumuzu sanacaklar, dedi Albay Lean.

Amerikalı cevap vermedi bile. Kapıyı açan SAS onun yanına oturunca hareket etti. Ağaçların olduğu yere geldiler, toz bulutu hâlâ inmemişti. Yolda derin bir çukur açılmış, kamyonun geriye kara bir iskelet kalmıştı.

Doug Frankel arabadan indi. Havada hâlâ TNT kokusu vardı.

En ufak bir yaşam belirtisi yoktu. Amerikalı sanki bir şey bulabilecekmiş gibi kamyonu doğru ilerledi.

Aniden iki yüz metre önlerinde, ormandan bir AK47 ateş açtı. Doug sanki bunun farkında değildi, SAS onu kolundan tutup bir ağacın arkasına çekti.

— Aptallık etmeyin, bize ateş ediyorlar, gidelim...

Amerikalıyı yola kadar sürükledi, arkalarından iki üç el daha ateş edildi.

Doug çukurda kahverengi bir nesnenin önünde durdu. Bu yandan fermuarlı şık bir çizmeydi. Sonra korkuya kapıldı, çizmenin içinde kopmuş bir ayak vardı.

— Bunları altı ay önce Hongkong'tan almıştık, dedi Doug. Sıcak tuttuğunu söyler ve hiç giymezi.

Bir süre tereddüt ettikten sonra karısının çizmesini bulduğu yere bıraktı. Arabasına doğru ilerledi ve hükümet kuvvetlerine ait öncü karakola doğru yola çıktı. Albay Lean kıpırdamamıştı. Doug Frankel indi ve:

— Önce ben gidiyorum, kararlaştırdığımız yerde buluşuruz. Birazdan görüşmek üzere. Her şey için teşekkür ederim, dedi.

Malko'nun canı konuşmak istemiyordu. On kilometre uzaktaki tek yönlü köprüyü geçmek için yavaşladılar. Nöbetçi Kampuç asker hâlâ oradaydı.

CIA sorumlusu SAS'a döndü, mırıldanır gibi:

— Liz'in geleceğini bilmiyordum, dedi. Şivarol'un Kızıl Khmerlere gitmesine göz yumamazdım, böyle bir davranış çok tehlikeli olurdu. Ama onun geleceğini bilmediğime dair size yemin ederim...

XIII. BÖLÜM

1 28, Pnom Penh'in çevresindeki bataklık VI çeltik tarlalarının 500 ayak üstünde uçuyordu.

I [avalandıktan hemen sonra telsiz bağlantılini kesen Hal Davidof tüm dikkatini uçuşa vermişti. Uçak çok iyi durumdaydı ve bu gidişle Pnom Penh'e en çok bir dakika sonra varacaktı. Pochentrong Havaalanı sınırından çıkmak için biraz güneye saptı. Neyseki, kontrol kulesinin hava sahasında dolaşan uçaklardan pek haberi yoktu.

T-28 gibi eski bir bombardıman uçağında bulunmak Hal Davidof'a garip geliyordu, ama tehlike Vietnam'dakinden çok azdı. Öğleye Pnom'un havuzunda İstakoz yiyeceğini düşünerek güldü.

Kararlı bir hareketle 125'er kiloluk bombaların emniyetini açtı. Alçaldı, saatte 550 km'ye ulaşmak için tüm gücü verdi ve bombaları tek bir geçişte bırakmaya karar kıldı. Şamkar Mon'un makineliyle düşürül-

mek enayilik olurdu. Koltuğuna yerleşti ve lövyeye sarıldı. Önünde yirmi saniyelik yolu vardı.

Tam altında Mekong vardı. 9. Cadde'deki zafer abidesini sağma alarak mülteci kampının üstünde 200 ayağa indi. Uçakların Pnom Penh hava sahasına girmesi yasak olduğu için gürültüyü duyanlar başlarını yukarı kaldırarak baktılar. Geriye beş saniye kalmıştı... dört, üç, iki...

ABD elçiliğinin büyük antenleri ancak bir saniye Hal'in görüş alanında kaldı. Derken dikenli telleri ve bakanlar kuruluna ait binanın düz beyaz damını gördü.

Hal Davidof tetiğe basarak bombaları, 150 ayaktan saldı. Sonra, sola döndü ve bir M. 113'e doğru koşan askerleri gördü. Şamkar Mon artık görünmüyordu. Dikiz aynasından Lon Nol'un sarayından çıkan kara dumanları farketti. Geriye dönüp olanları görmeye can atıyordu, ama bu ölümle aşık atmak demektir. Kompong Som'a kadar daha yirmi dakikalık uçuşu vardı ve bunun büyük bölümü komünist bölgesinde geçecekti. Alçaktan uçmaya karar verdi. Helikopteri görür görmez uçağı bırakarak paraşütle Siam körfezine atlaması yeterliydi. Her şey komik denecek kadar kolay olmuştu.

İçinden General Krom'un bu bombalardan biriyle vurulmuş olmasını gönülden diliyordu.

*

**

Bu düşünceyle şarkı söylemeye başladı. Ağaçların hemen üstünden uçuyordu ve şu an için tehlikeli bölgedeydi. Solunda Kompong Som yolunu görünce rahatladı. Asfaltta bir M.

13 ile bir uçaksavar roketatarı vardı.

T-28 aniden büyük bir darbeye sallandı. itüki görülmez bir el sol kanadı kaldırıyordu. fçak sağa yattı. Şaşırان Hal irtifa kazanmak umuduyla lövyeyi çekti. T-28 parçalanacakmış İbi titriyordu.

Sol kanada bakınca olanları anlayarak küfretti. Kanadın üçte ikisi yoktu. T-28'i incak birkaç yüz ayak yükseltmeyi başardı, Una bu Kompong Som'a gitmesi için yeterli değildi.

Aşağıda yine bataklık ve orman vardı. Yolu roldü, solandaydı. T-28 gitgide irtifa kaybettiği gibi titriyordu da.

11.11 voli İnemeyeceğini anladı. Artık tek m,,Dı uçuş lotasında tutmaktı. Uçak in 11 ulçuluyordu. Büyük bir ağacı son anda kurlardı, .una daha küçüğünü farketmemişti. 'ol kanadından arta kalanı da bu ağaç parçaladı. Uçağın gövdesi yerde sürüklendi ve küçük bir kpcye çarparak durdu.

Kumanda cihazını bırakmadan:

11 ay kör şeytan! diye mırıldandı.

(0)n cam patladı. Tüm vücudunun parçalandığını sandı...

*

**

— Başardı! dedi Malko.

ABD Elçiliği'nin karşısındaki kavşakta duran bir M. 113 yolu kesmişti.. Şamkar Mon'un dikenli telleri önünde alışlagelmişin üstünde Kampuç asker vardı. İçerden hâlâ duman tütüyordu. Hal Davidof görevini başarmıştı.

Siyah Plymounth gelince ABD Elçiliği'nin parmaklığı açıldı. Görevlilerin büyük kısmı

bahçe ve sahanlıkta toplanmıştı. Bir Kampuç sekreter Doug Frankel'e doğru koştu.

— Şamkar Mon'u bombalamışlar. Başkan öldü!

— Tanrı aşkına! dedi CIA sorumlusu.

Malko midesine yumruk yemişe döndü. Eğer söylenenler doğruysa hiç umulmadık siyasi sorunlar yaratabilirdi.

*

**

Albay Lean, Malko onu tanıdığından beri ilk kez gülmüyor, üstelik de terliyordu. Albay üniformasını giymişti.

— Hedef alınan tüm binalar tahrip olmuş. Mareşal Lon Nol sağsalim kurtuldu.

CIA sorumlusu Kampuçü süzdü.

— Öyleyse niçin öldüğüne dair haber yayılıyor?

— Duruma bakılırsa, mareşal bugün her nedense Bakanlar Kurulunu bombalanan binada toplamaya karar vermiş. Ama yapacak çok işi olduğu için... gecikmiş.

Adamın yüzünden ter boşamyordu.

— Hepsi bu kadar mı? dedi Doug Frankel.

Albay Lean bundan sonrasının önemli olmadığını belirtir bir el işareti yaptı.

*

**

General Ung Krom hava kuvvetleri komutanının verdiği raporu belki onuncu kez okudu. Khmer hava kuvvetlerine ait tüm T-28'ler Pochentrong'daki alandaydı. Tabii, Yüzbaşı Şivarol'un uçuşa çıktığı ve Grunk radyosunca komünist bölgesindeki Kratie'ye indiği açıklanan hariç... Bunda bir gariplik vardı.

— Söylediğinden emin misin?

— Kesinlikle. Bir ağaca çıkıp dürbünle baktım. Bir T-28 enkazı. Sabah on bir sularında düştü, gelişini gördüm. Kuzeyden geliyor ve çok alçaktan uçuyordu. Bizim hatların biraz ötesine düştü ve hemen patladı.

General Krom şaşırmıştı. Eğer Kampuç ordusundaki araç gereç zaiyatı kendisine günü gününe bildirilmeseydi, bu gerçeği öğrenmesi günlerce sürebilirdi.

Teorik olarak iki, gerçekte ise tek bir T-28 kaybolmuştu.

Komünistlerin yalan söylemesinde şaşılacak bir şey yoktu. Bu iyi bir propaganda unsuruydu. Ancak T-28'in şehrin güneyinde işi neydi? O taraftaki tek havaalanı hükümet kuvvetlerinin denetimindeki Kompong Som idi ve Şamkar Mon'u bombaladıktan sonra oraya incek hali yoktu. Üstelik Bangkok'a gidecek kadar yakıtı da olamazdı.

Şu fazlalık olan T-28 ele geçmeliydi, böylece kimin denetiminde olduğu öğrenilebilirdi.

— Uçağı ele geçirmek için bulunduğu havaliyi almalıyız, hem de bir an evvel. Derhal saldırıya geçilsin! diye emir verdi yüzbaşıya.

— O bölgede onlar çok güçlü. Elleri B. 40'lar, 82'lik füzeler var. O bölgede emrimde yalnızca altmış kişi bulunuyor.

— Emrine M. 113'lerden vereceğim. Ayrıca, iki takviye birliği yollayacağım. Yarın sabahtan tezi yok, ben de 105'lik batarya ve 200 havan topuyla geleceğim. O uçağı istiyorum.

*

**

Topun ateşlenmesiyle üç metre geriye fırlayan M. 113 beyaz bir dumanın içinde kaldı. General Krom üç yüz metre geride durmuş seyrediyordu. Kızıl Khmerler 105'lik havan topu ateşine rağmen, mevzilerini terketmiyorlardı. Köstebekler gibi yerin altına saklanmışlardı.

— Saldırın! diye emir verdi Krom telsiziyle.

106'lıklarla donatılmış M. 113'ler yirmi dakikadır, düşman mevzilerini dövüyorlardı. Her taraf boş kovanlarla doluydu. Komünistler ateşe pek karşılık vermiyorlardı.

Asker dolu M. 113'ler açık alanda harekete geçer geçmez, komünistlerin ağır makineliileri ateş kismaya başladı. On metre kadar ilerleyen bir M. 113 sarsıldı ve olduğu yerde kaldı. Bir zırh mermisi isabet etmişti. Askerler sürücüyü çıkartmak için aracın yanma kostular, ama adamın başı ellerinde kaldı...

Zırhlı araçlar komünist mevzilerini dağıtırken M. 16'larına süngü takmış askerler araçlardan indi. Ağır makineliilerden biri susturuldu. Kızıl Khmerler bu ağaçlık bölgeyi savunarak boşu boşuna adam kaybetmemek için geriliyordu. General Krom gözlerini dibinde demir yığını bulunan parçalanmış ağaca dikmişti. M. 113 doğru oraya yöneldi, biraz sonra aracı durdurmalarını emretti. Araçtan çıkan askerler hareket eden her şeye ateş ediyorlardı.

Yere atlayan Krom hızla T-28'in enkazına ilerledi.

Uçak açık bir alanda parçalanmıştı. Kızıl Khmerlerin ona yaklaşmama sebebi de buydu zaten. Enkaz iki yüz metrelik bir alana yayılmıştı, ama iskeleti hemen hemen sağlam-

, Uçağa yaklaşan general ceset kokusuyla karşılaştı. Pilot hâlâ oradaydı. Kanadı itip parçalanmış pilot mahaline yaklaştı.

Pilotun başı plegsiglastan dışarı çıkmıştı. Bıçaktan şişmiş yüzü tanınmayacak bir haldeydi ve insan ona bakınca tiksiniyordu. Vücudu parçalanmıştı. Korkunç bir şekilde kokuyordu. Geriye sadece omuzlarına kadar dökülen kan içindeki uzun saçları kalmıştı.

Bu saçlar hiçbir Kampuçyalıya ait olmaya-
l il kadai açık renkti.

Kılıcı etti.

Bu kındı pilotu olan Amerikalı deli hıplıydı! Yüzbaşı Şivarol'un T-28'inde ne arıyordu? Numaralan ı ut tuğuna göre Şamkar Mon'u bu uçakla bombalamıştı. Ama ne ve kim için?

Ocneralırı şaşkınlığı yerini öfkeye bıraktı? Aı kasına döndü ve askerlerden birine:

— Kafasını kes, dedi.

Asker emre uydu, ama şaşırmıştı. Çünkü yalnızca düşmanların kafası kesilirdi, oysa k oı u ünistlerin T-28' leri yoktu.

Asker süngüden daha keskin olan palasını aldı, iki arkadaşının yardımıyla cesedi kokpit-ten çıkarttıktan sonra başı gövdeden ayırmaya haşladı.

Krom asık suratıyla bir açıklama arayarak seyrediyordu. Pilotun çaresizlik karşısındaki tepkisi olarak değerlendirdiği Jim Miller'in ölümü yeni bir boyut kazanmıştı. Aklından Hal'i tanıyanları geçirdi. Monivanh... Karşısına yine CIA çıkmıştı.

gitmek için beni terkettiğine ya da başına bir geldiğine eminim.

— Geri dönecek... dedi Malko.

İki kızı orada bırakarak ABD Elçiliği'ne gitmek için bahçede gördüğü ilk taksiye bindi.

*

**

— Bay Frankel içişleri bakanlığında.

CIA sorumlusunun sekreteri Malko'ya içi giderek baktı. Çünkü Kampuç sekreterlerin en büyük arzusu SAS tipinde bir adama kapılanmaktı. CIA ajanı kendi kendine kadının Fransızlar adına mı Kızıl Khmerler'e mi yoksa General Krom için mi çalıştığını sordu.

Neyseki içişleri bakanlığı beş yüz metre ilerdeydi ve taksisi bekliyordu. Tek katlı bina dikenli tel deposunu andırıyordu. Doug Frankel'in arabası kapının önündeydi.

Polis şefinin odasına girmeden önce iki nöbetçiyle üç sekreteri aşması gerekti. Albay Lean onu görür görmez ayağa kalktı.

— Ne oldu? dedi Doug.

— Krom, Maddevi Şivarol'ü kaçırdı.

— Tanrı kahretsin!

Lean hiçbir şey söylemedi, ama korktuğu ara gözlerinden belliydi. SAS olanları anlattı.

— Bu bizim için iyi olmadı. Dostumuz ean'in kötü haberleri var, dedi Amerikalı. Bu abah hükümet kuvvetleri bir T-28 enkazını ele eçirmek için saldırı düzenlemişler. Uçak dün düşmüş...

Albay Lean boğazını temizledi.

— İşin en kötü yanı da, General Krom'un beni bu gelişmeden haberdar etmemiş olması, dedi.

XIV. BÖLÜM

Monivanh boğuk bir çığlık attı, ağlıyordu. Sonra Ti Nam'a uzun uzadıya bir şeyler anlattı. Vietnamlı kadın üzgün bir ifadeyle Malko'ya döndü.

— İntihar etmek istiyor! dedi.

Bir bu eksikti! SAS Çinli kadının omuzlarını tuttu, General Krom'un adamları Maddevi Şivarol'ü kaçırdıysa bu onun suçu değildi. Kadını bulmak lazımdı... Malko Hal'in yatağına oturdu. Bu kez Krom ciddi şekilde karşı saldırıya geçmişti. Avusturyalı kâhinle olan buluşmasından sonra Monivanh'a rastlamış, birlikte Hal'in bungalovuna gelmişler ve haberi orada almıştı...

Yüzbaşının karısının generale ne tür bilgi verebileceğini düşündü. Olsa olsa kocasının Liz Frankel ile olan ilişkisinden bahsedebilirdi.

CIA sorumlusuna durumu bildirmek lazımdı. Bungalovdan tam çıkmak üzereyken Ti Nam hıçkırarak ağlamaya başladı.

— Hal, diye inledi. Hal nerede? Saygon'a

Bunun bir tek izahı vardı. O da Krom albayın bu olaya karışmış olmasından kuşkulanyordu.

— Moralimizin düzelmesi için Senang'ın bir an önce işe karışması gerek, dedi Doug. Yoksa başımıza çok iş açılabilir. (Parmağıyla Malko'yu işaret etti.) Listesindeki ikinci isim sizinki, önlem almak lazım. Elçi Bangkok'ta . Onun zırhlı Pontiac'ını size vereceğim, tabii muhafızıyla birlikte.

— Bu Maddevi Şivarol'ü bulmamıza yetmez.

— Benimle elçiliğe gelin, bir şeyler düşünürüz.

*

**

— Beni orada bekleyin, Leroy.

İriyari zenci başını salladı, Pontiac'a kurulu sigarasını yaktı. Yere merkeze bağlı telsizini, dizlerinin üstüneyse Uzi marka makinelisini koymuştu. Şoför, pempe yanaklı bir deniz piyade eriydi. Bir Kampuç motosikletli polislinin önderliğinde Malko'yu bir mülteci kampından bir diğerine götürmüşlerdi. Bütün bu güvenlik önlemlerinin yanı sıra, SAS yassı tabancasını da evrak çantasına koyup yanına almıştı. Monivanh'a belki bir haber çıkar diye Hal'in bunglovunda buluşalım demişti.

Kapıyı çaldı ve Ti Nam içeri girmesini söyledi.

İçerdeki ganşa dumanından Vietnamlıyı zar zor görebildi. Kadın yatağa mayoyla uzanmıştı ve gözleri kıpkırmızıydı.

— Monivanh saat yedide gelecek, dedi Ti Nam.

Malko gidiyormuş gibi yapınca kadın

biteğine sarıldı.

I)ııı, yalnızlık canıma tak etti!

Ağlamaya başladı. Avusturyalı yanma Oturunca sakinleşti. CIA ajanı bu sırada kadının yatağında duran plastik kutuyu gördü. I, imle pislik böcekleri vardı.

Koleksiyon mu yapıyorsun?

- Bunun ne olduğunu bilmiyor musun?

Malko bilmediğini söyleyince, Ti Nam yeniden ağlamaya başladı.

— Hal, çok seviyordu...

— Neyi seviyordu?

— Bekle göreceksin!

liir anda üzüntüsünü unutmuştu. Malko'nun belirli yerlerini soydu, onu uzanmaya lorldadı ve doğal bir şekilde okşamaya başladı.

Sonra kutuyu açtı ve içinden çıkarttığı böcekleri SAS'in sinir uçlarına bıraktı. CIA ijanı telsiz ve Uzi'siyle arabada bekleyen I,croy'u düşündü. Asya garip bir kıtaydı ve insan hiç ummadığı anda hoş sürprizlerle karsılaşıyordu. Oysa belki yarın, belki de iki laa sonra ölecekti.

— Hoşuna gitti mi? dedi Ti Nam?

— Garip!

— Hal çok ganşa içtiği zaman böyle vapardım.

Böceklerle Ti Nam Malko'yu eşsiz bir orgazma ulaştırırlarken kapı vuruldu, birisi Kampuçca bir şeyler söyledi.

— Seni istiyorlar, dedi Vietnamlı kadın.

Malko daha üstünü düzeltmeye fırsat bulamadan Albay. Lean içeri girdi. Ortamı gören Kampuç bir anda neler olduğunu anlamıştı. Asya'da kadın ve uyuşturucu küçük günahlardı.

— Sizi rahatsız ettiğim için üzgünüm, ama ilginç haberler aldım. Duruma bakılırsa Bayan Şivarol General Krom'un elinden kurtulabilmiş.

— Nerede? dedi SAS.

Sanki her yerde Krom'un muhbirleri dolaşıyormuş gibi Albay bahçeye baktı.

— Galiba Kambodyana'daki mültecilere sığınmış... Ama oraya gitmem imkânsız.

Avusturyalı Pontiac'a doğru gitmeye başlamıştı bile.

— Oraya gidiyorum, Bay Frankel'e haber verin.

*

**

Malko Prens Sihanuk'un son hayali olan Mekong kıyısındaki tapınak şeklindeki binaya baktı. Bu büyük bir bahçenin içinde altı katlı ve 2000 odalı büyük bir oteldi. Ancak para olmadığı için bitirilememişti. Kambodyana'nın bu günkü hali ise bir bina iskeletiyle çamur içinde terkedilmiş bir bahçeydi.

Beş altı bin kadar siyasi mülteci bodrum katıyla birinci kata yerleşmişti. Görevliler üst katlara çıkılmaması için merdivene duvar çekmişlerdi. İçerdekilerin kim ve kaç kişi olduklarını bilen yoktu.

— Benimle gelin! dedi Leroy'a.

Zenci makinelisini bırakarak bir Colt ile •telsizi aldı. Lean Malko'ya Maddevi'nin Mekong'a bakan tarafta olduğunu bildirmişti.

Leroy ile birlikte "danışma"ya giden merdivenleri çıktı. Burası ellerine geçen her şeyi alıp satan çok sayıda mülteciyle doluydu. Bir grup çocuk dışında kimse onlara dikkat etmedi. Her yerde şilteler ve yerlerde yatan

lillelci vardı. Burada su, elektrik ve en basit •ağlık gereçleri bile yoktu. Malko karanlıkta • MI I .ille ilerliyordu.

Bir saat boyunca bütün bodrumu aramalamı rağmen Maddevi Şivarol'ü bulamadılar. I «t <y si nir lenmeye başlıyordu.

Burası çok kalabalık, geri dönsek iyi Olur, dedi zenci.

Nihayet bir koridorda, kadını gördü. Üstünde bej bir. sampot vardı ve makyaj yapmamıştı. Malko'yu görünce çığlık atarak Mekonc. kıyısına doğru koşmaya başladı.

Avusturyalı hemen peşine takıldı, ama onun bu kadar hızlı koşacağı hiç aklına lelmemişti. Yirmi metre sonra aralarındaki mesafe açılmıştı.

• Hey! Bir dakika durun! diye bağırdı Malko.

Maddevi sola Mekong'a bakan bahçeye lapınca Malko da onu izledi. Duvar boyunca llyah elbiseli adamlar oturuyordu. Malko'yu görünce aniden üstüne saldırıp onu yere düşürdüler. Enseline inen bir darbeye Malko bayıldı.

Kol ve bacaklarından tutularak aşağıdaki hçeye fırlatıldığını hissetti. Arkasından ateş ildi ve Albay Lean'in kendisine ihanet ligini düşündü.

Bu da kötüye alâmetti.

XV. BOLUM

— Bu bir tokaydır. Bir ısırdı mı, çenesini bir daha açmaz, dedi Krom. Şimdi konuşun...

Kertenkelenin açık ağzı Malko'nun gözünden bir santim uzakta duruyordu. Avusturyalı geri çekilmek istedi, ama yer yoktu. Asker kertenkelenin ağzının gözün tam üstünde tutmak için büyük dikkat sarfediyordu. Malko içinde bulunduğu çukurda kımıldamak istedi, başaramadı. Onu boğazına kadar toprağa gömmüşlerdi. Civarda aynı durumda birçok kişi vardı. Bahçenin diğer ucunda askerlerden biri kazara M 16'sının tetiğine dokununca silah ateş aldı.

Korkan kertenkele askerin tüm çabalarına rağmen gözü ıskalayarak SAS'm yanağını ısırdı. Malko bir anda yanağına milyonlarca iğnenin battığını zannetti, kertenkelenin dişleri ustura gibiydi.

General Krom öfkeyle küfür etti. Asker kertenkelenin ağzını açmaya uğraşıyordu, ama bu boşa çaba harcamaktı. Çünkü çeneler

İltilenmişti.

Malko'nun heyecanı biraz yatıştı. İçinden o/ünün kurtulmasını sağlayan dikkatsiz skrc teşekkür etti.

Krom hâlâ öfkeyle askere küfür ediyordu. dam hançeriyle tokaym boğazını kesti, iicudu yerde biraz kıvrandı, sonra kafası c-ıdiliğinden düştü. Yanağında derin diş izleri almıştı.

General Krom'un emri üstüne asker koşak gitti.

— Nasıl olsa konuşacaksınız. Daha uzun ürecek ve çok acı çekeceksiniz, ama her şeyi öyleyeceksiniz. HER ŞEYİ!..

Asker iki arkadaşıyla birlikte ve ellerinde İkinden çok daha büyük bir torbayla eliyordu. Malko'yu bulunduğu çukurdan ıkartıp torbadaki kırmızı toprak topağını ttıktan sonra tekrar yerine soktular.

Malko'nun yanında gömülü olanların kimisi inliyor, kimisi susuyordu? Kampuç generali gözlerini SAS'a dikti ve konuşmaya başladı.

—Çukurun dibine karınca yuvası kondu, birazdan karıncaların vücudunuzda dolaşp sizi ısırdıklarını hissedeceksiniz. Her seferinde etinizden bir parça koparacaklar... Sizi canlı canlı yiyecekler, konuşmak isteyince söyleyin. Bana haber verirler, ama hemen gelmeyeceğim...

Malko'nun yanında bir asker bırakarak uzaklaştı.

Avusturyalı ayağında hissettiği bir yanmayla inledi, kırmızı karıncalar görevlerine başlamışlardı. General Krom'a başına bir kurşun sıkması için yalvarması gerekeceğini

düşündü.

Tabii Kampuç bu isteği kesinlikle yerine getirmeyecekti.

*

**

Doug Frankel arabasından ok gibi fırladı. Kampuç ve Amerikan helikopterleri kum torbaları arasında aynı hizada duruyordu. Bunlardan birinde Amerikalı bir pilot vardı ve çalışır vaziyetteydi. Bu araç elçiliğin tahliyesinde kullanılacaklardan biriydi. Monivanh Albay Lean ile arkaya otururken CIA sorumlusu pilotun yanına oturdu.

— Havalan! dedi Amerikalı.

Araç ardında toz bulutu bırakarak havalandı.

— Tahk-Mau'ya! diye bağırdı Frankel. Tahk-Mau'dan bir mil önce Mekong kıyısında askeri bir kamp var, oraya gidiyoruz.

Albaya dönen Doug:

— Umarım gözleriniz keskindir, dedi. •-

Helikopter şehrin üstünde bir tur atıp çevredeki bataklıkları geçti ve Mekong üstünde uçmaya başladı. Albay yüzünü cama yapıştırmıştı...

— Daha aşağıda, diye bağırdı Lean.

Nehir üstünden uçan helikopter hepsi birbirine benzeyen çok sayıda askeri kampı geride bıraktı. Albay Lean bu güne kadar aradığı yeri havadan hiç görmemişti.

— Şurası! Hangarın altı, diye bağırdı.

Gösterdiği yeri beş yüz metre geçmişlerdi bile. Pilot, içi Kızıl Khmerlerle dolu bir ormanın üstünden döndü.

Meraktan deliye dönen Monivanh yere bakıyordu. Malko'nun kaçırılmasını Amerika-

lı gorilinden öğrenmişler, Doug'un Albay Lean'i sıkıştırmasıyla da General Krom'un yerini saptamışlardı.

*

**

Geçen helikopteri görüp üstündeki Amerikan amblemini farkedenden General Krom bir şeylerden şüphelendi. Yanındaki teğmenden aldığı dürbünle bakar bakmaz okkalı bir küfür savurdu. Gördüğü ilk şey Doug Frankel'in yuvarlak suratı olmuştu. O bile CIA'nın Pnom Penh sorumlusuna uluorta karşı koyacak güçte değildi. Az zamanı kalmıştı.

— Çabuk onu oradan çıkartın, dedi Malko'nun başında bekleyen ere.

Zayıf asker tek başına beceremeyince yardım istedi. Malko bağarmamak için kendini zor tutuyordu, yavaş yavaş bacaklarından yukarı çıkan karıncalar ısırıkları yerde büyük yanmalara yol açıyorlardı.

Helikopterin kendisini almaya geldiğini anlamıştı. Krom hâlâ emir yağdırıyordu. Onu yeşil bir beze sarıp motoru önceden çalıştırılmış bir araca koydular. Kampuç askerler şakalaşıyorlardı. Hareket ettiklerinde palet sesinden bunun bir M. 113 olduğunu anladı.

Otomatik 45'liğini kılıfından çıkartan general yerde gömülü dört adama yaklaştı ve bir dakika içinde hepsini öldürdü, sonra da hızla cipine yürüdü. Kapıdan en son içinde SAS'ın bulunduğu M. 113 çıktı.

General Krom başını kaldırdı, helikopter elli metre uzaklarına iniyordu ve içindekiler birkaç dakikaya kadar burada olurlardı. Cipun şoförüne:

— Tahk-Mau'ya! diye emretti.

*

**

Doug Frankel toprağın üstündeki kanlı dört başa kadar koştu. İçlerinden hiçbirinin Malko'ya ait olmadığını hemen anladı. Monivanh boş olan iki çukura bakıyordu.

— Krom öldürtmüş! diye haykırdı.

Amerikalı etrafına bakındı. Sağda solda umursamazca dolaşan birkaç asker vardı. Krom görünürde yoktu ve Avusturyalının bu çukurlardan birinde işkenceye tâbi tutulduğuna emindi.

Onlara doğru gelen teğmen düzgün bir Fransızcayla ne istediklerini sordu ve onlara askeri bir üsde bulunduklarını bildirdi.

Albay Lean'in kendini tanıtmamasıyla teğmenin tutumu değişti.

— Sizin için ne yapabilirim? Helikopterinizi mi arızalandı?

— Hayır birisini arıyorum, dedi Frankel. Bu çukurlardaki iki kişiye ne oldu?

— Sorgulamaya dayanamadılar.

— Ondan sonra ne yaptınız onlara?

— Nehre atıyoruz, balıklar Vietkongluları çok seviyor...

— General Krom nerede? Burada bir ABD görevlisi olacaktı. Yoksa öldürdünüz mü onu?

— Bahsettiğiniz kişi öldürülmedi, general onun götürülmesini istedi, dedi.

— Nereye?

— Bilmiyorum... (Teğmen terlemeye başlamıştı.) Tahk-Mau'ya doğru giden M. 113'lerden birine bindirildi...

Buna cepheye de denebilirdi.

— Tahk-Mau berbat bir yer! dedi Monivanh.

İki aydır Tahk-Mau'da çetin çarpışmalar oluyordu... Helikopterle gitmek imkansızdı. Doug Frankel aracın komünist mevzilerinde içinde CIA sorumlusu varken düşürülmesi halinde, ortaya çıkacak tepkileri düşünebiliyordu.

— Cipiniz var mı? dedi teğmene.

— Şurada.

Doug adamı araca doğru itti.

— Pekâlâ siz de bizimle Tahk-Mau'ya geliyorsunuz.

*

**

Malko'nun içinde bulunduğu M. 113 yavaşladı ve durdu, kapıları açıldı. Askerlerin kendisini dışarıya çektiklerini hissetti. Çok yakından silah sesleri geliyordu. Bez çuvaldan çıkartıp ayağa kaldırdılar, orman ortasındaki bir kasaba harabesindeydi. Tam sağında bombalarla duvarları yıkılmış bir tapınak vardı.

M. 113'ün 50'liği yaylın ateş açtı, düşmanla burun burunaydılar.

General Krom koşarak geldi ve askerlere emirler yağdırdı. Üç er SAS'ı tapınağa taşıdı. Her taraftan mermiler uçuyordu, otuz metre ötelere düşen bir roket bir ev yıkıntısından geri kalanları da yok etti.

Askerler tapmağa girdi ve Avusturyalıyı çatlak bir Buddha heykelinin dibine yatırdılar.

General Malko'nun yanına geldi.

— Komünistler saldırıya geçtiler, en çok on beş dakika sonra bu kasabayı almış olurlar. Buradan gider gitmez 105'liklerle kasabayı topa tutacağız. Top mermilerinden kurtulsanız bile, komünistler sizi muhakkak öldürecekler-

dir.

Koşarak adamlarıyla birlikte tapmaktan çıktı. M. 113'üne bindiği sırada bir B. 40 patladı. Her tarafta hükümet kuvvetleri geri çekiliyordu. General, Doug Frankel'in yandaşının burada paramparça olacağını düşündü. Onu daha önce askeri kampta da öldürebilirdi, ama o zaman çok görgü tanığı olurdu.

Ölüme terkettiği sarışın adamın kendisine karşı hazırlanan komplonun beyni olduğunu hissediyordu. Kaderini değiştirdiği için çok mutluydu. Zaferini kutlamak için bir an evvel Pnom Penh'e gidip müzik dinlemek istiyordu.

*

**

İlk 105'lik mermi korkunç bir gürültüyle patladı. Mermi yirmi metre uzağa düşmüştü, ama etkisinden heykelden parçalar koptu... Bunu diğerleri izledi, sonuncusuysa kapının önüne düşerek duvarı çöktürdü.

Malko komünistlerin bir an önce gelip kendisini öldürmesini dilemeye başladı, zira bombardıman çok sinir bozucuydu. Üç metre uzağında bulunan yerdeki çukura doğru süründü.

Bu kez çok yakınında bir patlama oldu, bunun kendisini hedef aldığını anlayarak gözlerini kapattı ve ölümü beklemeye başladı.

Birdenbire çukura Monivanh'ın eğildiğini gördü, arkasında da bir teğmen vardı. Teğmen yanına gelerek ipleri kesti. Her yanı tutulan Malko çukurdan çıkmakta güçlük çekti. Tapınaktan koşarak çıkıp onları bekleyen araca bindiler.

SAS hâlâ kurtulduğuna inanamıyordu.

XVI. BÖLÜM

General Ung Krom sinirli sinirli bir sandığa plakları yerleştirdi. Her şeyi öğrenmişti, ama çok geçti. ABD yardım heyeti görevlisi kurtulmuş, bu yetmiyormuş gibi o da Pnom Penh'ten sürülmüştü. Arkadaşları onu kâhin Senang'm birdenbire kazandığı güce karşı uyarmışlardı... Zekâsı sayesinde düşmanlarının sinsî planının geri kalan kısmını anlamıştı.

Gözden düşürmek için onu Udong'a saldıracak birliğin başına geçirmişlerdi, ama orayı alması imkânsızdı. Çünkü orada Kızıl Khmerler çok güçlüydü ve o da bu gerçeği biliyordu. Başarısızlığı ortaya çıkınca, hızla itibar kaybedecekti. Ordunun durumundan haberi olmayan mareşalse buna Ung Krom'un çevresindeki kötü ruhların sebep olduğunu sanacaktı...

Adam masasını toplamayı bırakarak kendisini seyreden Maddevi Şivarol'e baktı.

— Kocanı öldürdüler, dedi Krom.

Kadın sessizce başını salladı.

— Ne yapacaksın?

— Kabul ederseniz sizinle geleceğim.

Maddevi son derece gerçekçiydi. Şayet Pnom Penh'te kalırsa Albay Lean'in kendisini bulup öldüreceğinden emindi. Çok şey biliyordu. Şehir dışında, askerler arasında ve Krom'un himayesindeyken tehlike yoktu...

— Bir şartla götürürüm, dedi general.

Yüzünü kaldırdı, gözlerinden her şeyi yapmaya hazır olduğu belliydi.

*

**

Malko Pnom'un bahçesinden çıkan Plymouth'un stop lambalarına baktı. Doug Frankel gecenin arta kalan kısmını anılarını unutmak için esrar içerek geçirecekti. Kuala'daki parti sakın ve nezih geçmişti. Monivanh ise gece gitmek istememişti.

Bir süre havuzun kenarında durdu. Gökyüzü berraktı ve yine her zamanki topçu ateşi duyuluyordu. Savaş tüm şiddetiyle sürüyordu. Cyrene'i çevreleyen begonyaların kokusunu ciğerlerine doldurdu. Verandaya çıktı, artık ayakları onu taşıyamıyordu. Yanağı oldukça şişmişti ve en önemlisi kendini ruhen yorgun hissediyordu.

Pnom'da gece vardiyasında çalışan görevliler holde yine domino oynuyorlardı. SAS onları rahatsız etmeden anahtarını aldı ve bomboş loş koridoru geçti.

İçeri girip ışığı yaktığında beklenmedik bir olay karşısında sırtıttı. Monivanh iki kişilik yatağa çırılçıplak uzanmıştı. Kadını omuzlarından sarstı, ama bir tepki görmedi sonra zar zor onu çevirdi. Kadının iri gözleri tek noktaya bakıyordu. Kulağını Çinlinin göğsüne yasladı,

kalbi atmıyordu. Çabucak kadının vücuduna baktı, en ufak bir yara izi yoktu. CIA'da izlediği ilkyardım kurslarını hatırlayan SAS, kadının kalbini çalıştırmak ümidiyle kalp yakınındaki damar örgüsüne bastırdı.

Monivanh'ın sol şakağı kıpkırmızı oldu, ama kalbi hâlâ çalışmamıştı.

Öfkeyle kadının vücuduna bir kez daha baktı ve iki kaburga arasında hemen hemen kapanmış küçük bir yara gördü. Buradan iğne yapılarak kadının kalbi delinmiş ve Monivanh meydana gelen iç kanamayla ölmüştü.

Avusturyalı kin ve nefretle doğruldu. Çinli kadını kim öldürmüştü? Tüm yorgunluğu geçmişti. Evrak çantasından yassı tabancasını aldı ve doldurdu. Tekmeyle banyonun kapısını açtı, orası da boştu.

Arkasına döndü ve tüm duvarı örten dolabı gördü. Ardına rahatça birisi gizlenebilirdi. İlerledi ve sol eliyle ilk büyük kapıyı açtı.

*

**

Malko asılı elbiseleri araladı ve elinde tabanca, öldürmeye hazır birini gördü.

Parmağı tetikte kalakaldı, tüm gördükleri beklenmedik ve delice şeylerdi!

— Çıkın oradan, dedi SAS.

Maddevi Şivarol'ün kazınmış kafasından gözlerini ayıramıyordu. Beyaz bir sampot içinde, yalınayak, başı kazınmış haliyle tıpkı bir ölüye benziyordu. Avusturyalının karşısına geçti.

* — Beni öldürebilirsiniz! dedi Kampuç kadın.

— Monivanh'ı öldürdünüz.

Çinliye umursamaz bir edayla baktıktan

sonra cevap verdi.

— Aslında sizi öldürmeye gelmiştim.

Parmaklarıyla sampotunu araladı ve yirmi santim uzunluğunda gümüş bir iğne çıkarttı. Aynı iğne ilk karşılaştıklarında kadının başında saçlarını tutmaya yarıyordu.

— İşte bununla, dedi Kampuç.

— Niçin saçlarınızı kazıttınız?

— Bu ülkemizin geleneğidir. Dullar yas işareti olarak saçlarını kazıtırılar. Sizin yüzünüzden hayatım mahvoldu.

Bunların yalan olduğu her halinden belliydi. Maddevi Şivarol Malko'yu öldürmeye tek başına karar vermemişti, bu işte muhakkak General Krom'un parmağı vardı.

Kampuç kadın gözleri parlayarak SAS'a bir adım yaklaştı. Kazınmış saçlarına rağmen çok tahrik ediciydi. Kalko kadının Monivanh'ın sıcak cesedi önünde kendini sunmasından tiksindi ve silahını kaldırdı.

— Olduğunuz yerde kalın.

— Beni hiçbir zaman arzulamadınız, dedi Şivarol öfkeyle.

Sağ elini sampotunun pilileri arasına soktu. Avusturyalı kadının elbisesini çıkartıp çırılçırılak kalacağını sandı.

Biraz sonra elini çıkarttı, bambu bir kılıf vardı. Malko hiç tereddüt etmeden tetiğe dokundu ve bileğinden yaralanan Maddevi kılıfı fırlattı.

İçinden siyah bir şey çıkarak yatağın altında kayboldu.

Bu küçücük siyah bir yılanı.

Donakalan Maddevi bileğini tuttu ve Malko'nun kendisini öldürmesini bekledi.

— Sizi General Krom mu yolladı?

Kadın cevap vermedi. S AS ona yaklaştı ve kolundan tutarak kapı dışarı etti.

— Krom'a onu öldürmeden Kampuçya'yı terketmeyeceğimi söyleyin.

*

*

Sonra Monivanh'a döndü, kadın sanki uyuyordu. Artık odada öldürücü zehri olan bir yılan vardı. Malko kapıya yaklaşıp dışarıyı dinledi. Kimse ateş edildiğini farketmemişti.

Çabucak, bir karar verdi. Monivanh'ı yüzükoyun yatırıp yalnızca saçları görünecek şekilde örttü, üstünü değiştirdi ve telefonu açtı.

— Odamda yılan var, dedi danışmaya.

*

**

Kat hizmetlisi sopayla yılanın başını ezdi, sonra kuyruğundan tutup Malko'ya gösterdi.

— Çok tehlikeli. Öldürebilir...

S AS adamın eline 5000 rial tutuşturdu. Hizmetli Monivanh'a dikkat etmeden mutlulukla yılanı alıp gitti.

*

**

Malko yatağa oturarak Monivanh'ın saçlarını okşadı, Çinli kadın onu bir kez daha ölümden kurtarmıştı, eğer o olmasaydı şimdi ebedi uykusuna dalmış olacaktı.

General Krom'u daha sekiz gündür tanıdığı bir Çinli kadını öldürttüğü için öldürmek kadar gerekli bir şey olamazdı.

Ama bunu kendine verdiği bir söze sadık kalmak için yapacaktı.

Beklerken Doug Frankel'e haber vermeliy-

di. Amerikalı büyük ihtimalle hâlâ Kuala'nın evinde olmalıydı.

Odadan çıktı, kapıyı kilitledi ve koridoru geçti. Bir an evvel Monivanh'm yanma dönmek istiyordu.

XVII. BÖLÜM

— İtibarını kaybettiği anda Krom öldürülmeliydi, herif hiç vakit kaybetmedi, dedi Douglas Frankel.

Malko haberi vermek için gittiğinde onu Malezyalının esrarkeşleri ağırladığı odada bulunca hiç şaşırmamıştı. Pnom'dan buraya yürüyerek gelmişti. Amerikalı piposuyla oynuyordu. Ev sessizdi, misafirler gitmiş, bu fırsatı kaçırmayan Kuala da bir rahibe dünya nimetlerini tattırıyordu.

— Çok geç kalmış bile olsak, Krom ile ben ilgileneceğim, dedi S A S.

— Anlıyorum... Ama unutursunuz. Krom güçlü, boşuna hayatınızı tehlikeye atmayın. Bu ne Monivanh'ı ne de diğerlerini geri getirir.

Malko birden:

- Senang! dedi Cepheye onun yüzünden sürüldüğünü biliyor. Ondan intikam almak isleyecektir. Kalkın, oraya gidiyoruz...

On dakika sonra kâhinin kulübesindeydiler.

Kapı kilitliydi.

— Hâlâ sarayda olmalı, dedi CIA sorumlusu.

SAS'ın önüne geçerek kapıyı vurdu ve Kampuçca seslendi.

Cevap yoktu.

Hemen tokmağı çevirdi, kapıyı omuzlayıp içeri girdi ve aynı anda Malko içerde güçlü bir ışık gördü. Etrafını yakıcı bir şeyin sardığını sandı ve büyük bir korkuya kapıldı.

Merdivenden aşağıya uçtu ve sol ayak bileğinde bir acı hissederek bayıldı. Tekrar doğrulmaya çabaladığında kısa bir süre baygın kaldığını sandı, ama bir düzine Kampuç etrafına toplanmıştı. Kendine yardım ettiklerini anladı, sesler uğultu halinde geliyordu. Bileği çok acıyordu.

— Doug! Doug! diye bağırdı.

Daha doğrusu bağırdığını sandı, çünkü ağzını açmış ama en ufak bir ses çıkartamamıştı. Elini yüzünde dolaştırdı, ağzından ve burnundan kan geliyordu.

Kâhinin kulübesinden arta kalanların olduğu yerde duman çıkıyordu. Ahşap duvarlar her tarafa yayılmıştı.

Nihayet altı metre uzağına fırlamış olan Doug Frankel'i gördü. Malko çevresindekilerin yardımıyla ayağa kalkmaya çabaladı, ama acıya dayanamayarak yere yığıldı.

Sürünerek Amerikalıya yaklaştı, neredeyse bayılıyordu.

Amerikalının kemerinin altında kalan kısmı kan içindeydi, gözlerini faltaşı gibi açmış, sürekli başım sallıyordu.

Kalabalığı dağıtan askerlerden biri SAS'm yanına diz çöktü, elinde ilk yardım çantası

vardı.

Asker süngüyle ayakkabıyı kesince kan fışkırmaya başladı, adam aldığı sargı tampo-nunu süngünün ucuna sardıktan sonra yaraya soktu ve çevire çevire kemiğe kadar indi. Acıya dayanamayan Malko kısa bir süre bayıldı, ama kanama durmuştu. Suratı kan içindeydi ve yalnızca Doug Frankel'i düşünebiliyordu.

Asker gömleğim açtı önce sol, sonra da sağ omzuna morfin yaptı. Rahatlayan Malko başını CIA sorumlusunun bulunduğu yöne çevirdi.

Amerikalı bitkin bir haldeydi. Çevresine toplananlar onu umursamaz bir edayla seyrediyorlardı. Son haftalarda ölüm Pnom Penh'te çok sık rastlanan bir olaydı.

Malko'yu tedavi eden asker şimdi Doug ile ilgileniyordu. Adamın pantolonunu keserek yaraları meydana çıkarttı.

Manzara korkunçtu.

Kapıyı açtıkları anda patlayan bomba Amerikalının baldırlarını parçalamıştı, oluk gibi kan boşalıyordu. Karnı ve bacakları delik deşikti. Asker elini deliklerden birine soktu atardamarın kanamasını durdurdu ve yarayı tamponla doldurdu.

Doug'un yuvarlak yüzü acıyla kasıldı. Ona da morfin verdiler. Bir ambulans sireni gitgide yaklaşıyordu.

XVIII. BÖLÜM

Ti Nam başını kapıdan uzattı, sonra içeri girdi. Elinde yapraklarla, bir açık hava lokantasından alınmış yemeklerin durduğu sepet vardı. Malko'nun sargılı ayağına yaklaştı.

— Canın acıyor mu?

— İyiyim.

Morfinin etkisiyle bütün gece uyumuştı, ama migren yüzünden gözleri kıpkırmızıydı.

— Ganşa mı içtin? dedi Vietnamlı kadın.

— Hayır, ilaç yermişlerdi.

Ameliyatta biri dirseğinden diğeri de boynundaki atardamarın üç milim yanından olmak üzere iki şarapnel parçası çıkartmışlardı.

Ameliyatı yapan operatör odaya girdi, ateş grafiğine baktıktan sonra Ti Nam'a sırtıttı.

— Bay Frankel nasıl? dedi S AS.

Operatörün tereddüt ettiğini görünce cevabın ne olduğunu anladı.

— Bay Frankel gece öldü. Üzgünüm ağır

yaralıydı ve hiç ayılamadı. Dostunuz muydu?

— Öyle denebilir. Başımıza gelenleri biliyor musunuz?

— Kampuçlara bakılırsa kapıya bomba bağlanmış. Böyle hafif yarayla kurtulmanız mucize. Siz bombadan beş metre uzaktaydınız oysa yirmi metre uzaktaki bir çocuk öldü...

Ti Nam hıçkırıyordu. Malko Amerikalının sırrını da birlikte mezara götürdüğünü düşündü. O kamyonu karısının Yüzbaşı Şivarol ile gideceğini bilerek mi kundakladığı asla öğretilmeyecekti.

Şirket'e göre, ihtiyar Douglas Frankel son görevinde kahramanca ölmüştü. Kimse onun zayıf yanlarını hatırlayamayacaktı.

Operatör tam çıkmaya hazırlanıyordu ki:

— Burada daha ne kadar kalacağım? dedi SAS

— Dört, beş gün. Ama, ancak koltuk değnekleriyle yürüebilirsiniz.

Doktor'un arkasından kapıyı kapatan Ti Nam yatağa oturdu.

— İstersen seninle kahrım. Küçük yatakta yatarım olur mu?

— Kocan ne der bu işe?

Omuz silkti.

— Ona bir erkek arkadaşımın yaralandığını e bu onunla ilgilenmem gerektiğini söyledim.

Malko gözlerini kapadı ve ölüleri, patlaları yani Pnom Penh'e geldiği günden beri burun buruna olduğu vahşeti unutmaya çalıştı.

Her şeyi unutmak istiyordu, ama General Ung Krom bu kapsama girmiyordu.

*
**

Hava pırl pırl güneşli ve sıcaktı. Malko, 119

Nam'ın yardımıyla motorlu çekçeğe yerleşti, koltuk değneklerini yanına koydu. Vietnamlı kadın yanına oturur oturmaz sürücüye hareket etmesini emretti.

Monivong Caddesi her zamanki gibi kalabalıktı. Beş gün hastanede kalan SAS bu süre içinde ABD elçiliğinden ziyarete gelenleri kabul etmiş ve Şirket tarafından gönderilen telgrafları okumuştı. FrankThorpe bile onu özel uçağıyla aldirtmayı teklif etmişti. Avusturyalının görevi bitmesine rağmen Kampuçya'dan ayrılmayı neden reddettiğini kimse anlamıyordu. General Krom iktidardan tamamen uzaklaştırılmıştı.

Ama intikamı da acı olmuştu...

Pnom'un begonyalarını gören Malko kendini evine dönmüş gibi hissetti. Ti Nam hemşirelik rolünü benimsemişti. Hastanede bile gece gündüz yanındaydı.

Kadın yanına oturdu ve içini çekti.

— Pattaya'ya gidip dinlenmelisin.

Pattaya, Tayland'ın Siyam Körfezi üstündeki bir şehriydi ve Asya'nın Saint-Tropez'si sayılırdı.

Malko güldü..

— Ti Nam seni sekiz günlüğüne Pattaya'ya götürürüm, ama önce senden bir şey isteyeceğim. •

Kadına ondan beklediklerini anlattı. Vietnamlı korkmuştu.

— Sen ölmek istiyorsun!

• — Ben kedi gibi dokuz canlıyım...

*

**

— Malko! Malko!

Ti Nam onu dürterek uyandırdı. Havuzun

kenarındaki güneş şemsiyelerinin altında uyu-yakalmıştı.

— Ne var ? Ne oldu?

— Benden istediğin şeyi öğrendim. General Krom bu gece Diplomatic Club'e gelecek, saat dokuzda. Ama senin hastaneden çıktığını öğrenmiş. Adamları buraya gelip seni öldürecekler. Krom bu gece kafanı Diplomatic Club'e götürene bir milyon rial vereceğini vadetmiş.

Malko yaralı ayağına ve koltuk değneklerine baktı. Yürümesi olanaksızdı. Ti Nam'ın gerçeği söylediğini hissediyordu, adamlar kendisini öldürmek için geldiklerinde, tabancası kendini savunmasına yeterli olamazdı.

— Çabuk ol, neredeyse gelirler. Hal'in akıbetine uğrama, dedi kadın.

SAS koltuk değneklerini aldı ve ayağa kalktı.

— Benimle kalmak ister misin? diye sordu Ti Nam'a.

Kadın yaşlı gözleriyle evet anlamında başını eğdi.

— Bana sağlam bir silahla bir araba bulabilir misin? Silah M 16 veya AK47 olabilir.

— Umarım.

— Öyleyse, önden git.

Birlikte Monivong Caddesi'nin girişine geldiler. SAS şaşırды ve:

— Silah almayacak mıyız? dedi.

— Alacağız. Karşıdan.

Caddenin öbür tarafında nefis bir bahçe içinde piskoposluk vardı.

*

**

— Peder! diye haykırdı Ti Nam.

Ağaçlar içindeki bahçe bomboş gibiydi. Malko ile Vietnamlı kadın birinci kata çıkan büyük merdivene geldiklerinde durdular. Çamaşır yıkayan birkaç işçi görmüşlerdi, ama ortalıkta tek bir din adamı bile yoktu.

Pantolon gömlek giymiş temiz yüzlü bir beyaz çıkageldi, ama adam hiç de rahibe benzemiyordu. Adam ilerledi ve Ti Nam'ın elini sıktı.

— Rahip Marc, dedi kadın.

— Ti Nam bizim en iyi katoliklerimizden biridir. Size nasıl yardım edebilirim? dedi adam.

— Peder, arkadaşım silah satın almak istiyor. Büyük... dedi.

Rahip hiç şaşırılmamıştı, ellerini ovuşturdu.

— Elimde bir AK47 var, ama süngüsü kırık.

— Önemli değil, dedi Avusturyalı. İyi çalışıyor mu?

Sanki Malko büyük bir günah işlemiş gibi rahip ters ters baktı.

— Hem de çok iyi. Yedek şarjörleri de var.

— İşime yarayacağını sanıyorum.

— Öyleyse gelin, size göstereyim,

Peşpeşe mermer bir koridordan geçerek karanlık ve serin bir odaya geldiler. Peder Marc madeni bir dolap açtı. Üst rafta, ABD, İsviçre, Fransa, Malezya, Kampuçya, Vietnam ve Tayland paraları öncelikli olmak üzere her ülkenin parası, alt raftaysa çok sayıda tabanca, bir AK47 ve bir M 16 vardı.

Peder Marc silahı dikkatle dolaptan çıkarttı, bir şarjör taktı ve Malko'ya uzattı.

— Kendiniz deneyin.

— Ama...

— Rica ederim.

SAS kapıya yaslandı, makineliyi kalçasına dayadı ve bahçedeki ağaçlara doğru kısa bir yayılım ateş açtı.

Daha sonra silahı Vietnamlı kadına verip Peder'e döndü.

— Nefis. Fiyatı?

Peder sırtıttı.

— Yüz dolardan az olmamak kaydıyla gönlünüzden ne koparsa. Komünistlerin attığı dama düşen bir roket büyük zarara yol açtı da...

Malko adama 150 dolar uzattı. Peder parayı dolaptaki dövizlerin yanına koyduktan sonra AK47'yi yeşil bir beze sardı, şarjörleri Ti Nam'm çantasına attı ve onlara kapıya kadar eşlik etti.

Tam yanlarından ayrılırken Malko'ya döndü ve sırtarak:

— General Krom'un başına ödül koyduğu kişi sizsiniz, tanıştığımıza çok sevindim, dedi.

Şaşkına dönen SAS'in cevap vermesine fırsat bırakmadan yanlarından uzaklaştı.

— Pederler her şeyi bilirler, çok güçlülerdir, dedi Ti Nam.

Bu söylenebileceklerin içinde en hafifidi. Yoldan bir çekçek çevirdikleri sırada kadın:

— Bahçedeki Mercedes! diye haykırdı.

Monivong Caddesi'nden Pnom'un bahçesini görebiliyorlardı. Girişi kapatacak şekilde etrafı asker dolu siyah bir Mercedes durmuştu.

— Bunlar Krom'un adamları, dedi Ti Nam.

Kampuç ruletinin son bölümü başlamıştı. Malko AK47'ye sahip olduktan sonra kendini daha iyi hissetmeye başlamıştı.

— Bir araba bulalım, dedi CIA ajanı.
Çekçek bu tür durumlarda elverişli bir araç değildi.

*
**

Çarşı tarafındaki kaldırımlar her zaman işportacılarla doluydu. Burada satılan malların yüklü miktarını ordudan çalınanlar oluştururdu. Otobüs ve çekçekler bu yüzden çok yavaş gidebiliyorlardı. Nehrin kıyısındaki rıhtıma çıkıp güneye döndüler. Ti Nam arkasına bakı ve içi üniformalı Kampuçlarla dolu siyah Mercedes'in peşlerinden geldiğini görünce çığlık attı.

Vietnamlı sürücüye bir şeyler söyledi, adam hemen aracı durdurdu. Tam bu sırada Mercedes bir kamyonu bindirdi. Duran arabadan dört kişi indi.

— Gel! diye bağırdı Ti Nam.

Kadına tutunarak birkaç metre gitti. Vietnamlı kadın bir kapıyı itti. İçeride kız dolu upuzun bir barda buldular kendilerini. Ti Nam tezgâhın arkasındaki topuzlu meleze doğru gitti ve ona alçak sesle bir şeyler söyledi. SAS'a bakan kadın Vitenamlının istediklerini yapmaya pek niyetli değildi.

— Bana çabuk para ver, dedi Ti Nam.

Kadın ondan aldığı 1000 rialı patronun eline tutuşturdu. Melez bunun üstüne tezgâhtan çıktı, kapıyı kilitledi ve Malko'ya:

— Beni izleyin, beyefendi! dedi.

Kızların sıraların üstünde uyukladığı ikinci bir salonla, içinde bir kızla bir askerin seviştiği odanın önünden geçtikten sonra patron küçük bahçeye çıkılan kapıyı açtı ve:

— Yine bekleriz, dedi ve SAS'ı dudakların-

dan öptü.

— Araban nerede? dedi Malko.

— Sen şurada bekle. Kocamın BMW'sini alacağım.

Avusturyalı AK 47'yi alarak duvara dayandı, bileği çok ağrıyordu ve akşama kadar morfinsiz dayanması imkânsızdı.

*
**

Malko korna sesiyle ir kildi. Alçak duvarın üstünden bakınca beyaz BMW'nin direksiyonunda Ti Nam'm oturduğunu gördü. Kadın arabadan indi ve onun yerleşmesine yardım etti. AK47 arka koltuktaydı.

Sonra Vietnamlı kırmızı bir kumaş parçası uzattı.

— Bu kutsal fuları kocamdan çaldım. Bunlar Udong'un en iyi tapınaklarının birinden geliyor, dedi.

Onu üzmemek isteyen Malko fuları taktı, ama onun yerine morfini tercih ederdi.

— Nereye gitmek istersin? dedi Ti Nam.

— Hareket edelim, akşama kadar Pnom Penh'te vakit öldüreceğiz. Yalnız şehir merkezine girmemeye çalış, orası çok tehlikeli.

Başka çareleri yoktu. Krom'un adamları yüzünden halka açık yerlere giremezlerdi.

Monivong Caddesi'ni geçen Ti Nam güneye döndü ve hızlandı.

**

— Burası iyi, niçin oraya gitmek istiyorsun? dedi Ti Nam.

Kadın ayakkabılarını çıkartmış ve ayaklarını gösterge tablosunun üstüne koymuş, koltuğunu da yatırmıştı. Bu arada eteği

sıyrılmış ve siyah külotu ortaya çıkmıştı.

Yanındaki koltukta oturan kadının bacaklarını seyreden SAS ayak bileğinin acısını unutmaya çalışıyordu. Dört saat Pnom Penh'te dolaştıktan sonra hava kararınca Fransız Elçiliği'nin karşısındaki dar sokakta durmuşlardı. Sert bir fırtınayla, şiddetli bir yağmur başlamıştı. Bu da onlar için bulunmaz şanstı.

— Gitmem lazım! dedi Malko.

General Krom onun ABD Elçiliği'ne sığınmak istediğini tahmin etmiş olmalıydı.

Durdukları andan itibaren ganşa için Ti Nam öksürmeye başladı.

— Bu kadar çok içmemelisin, dedi SAS.

— İçmezsem korkuyorum.

Kıvrıldı ve tahrik edici bir şekilde baktı. Acısını unutmaya çalışan Avusturyalı elini genç kadının baldırı üstüne koydu.

— Okşa beni! dedi Vietnamlı!

Ganşa ve korku kadının aşırı derecede uyarılmasına neden olmuştu. Malko söyleneni yapınca Vietnamlı iyice gevşedi ve ayaklarını açık camdan dışarı çıkarttı.

Dikiz aynasından arkalarına bir aracın gelip durduğunu gören Malko durdu.

— Devam et! dedi bir şeyden haberi olmayan Ti Nam.

— Dikkat! Arka taraf!

Kadın bir anda toparlanıp arabayı çalıştırdı ve hareket etti. Soldaki ilk sokağa saparak hızlandı, on beş dakika dolaştılar. Takip eden yoktu. Boşuna korkmuşlardı!

Aniden sinirden gülmeye başladılar. Ti Nam tekrar Monivong'a döndü ve Malko'ya manidar manidar bakarak:

— Çok güzeldi dedi.

SAS dayanamayarak tekrar kadını okşama-ya başladı. Parmakları hassas noktalarda dolaştıkça Vietnamlı titreyerek çığlıklar atıyordu.

Onları seyre dalan iki motosikletli kavşakta bir arabaya çarptılar.

Gözleri parlayan Ti Nam biraz soluklanmaya çalıştı.

' *

**

— Saat dokuz on var, dedi Vietnamlı.

— Gidelim.

Arka koltuktan AK47'yi alan Ti Nam şarjörü kontrol ettikten sonra silahı SAS'ın yanına sıkıştırdı. Biraz önceki olay sayesinde oldukça rahatlamıştı.

Kambodyana yakınında nehrin kıyısındaki oyun bahçesinde pusuya yatmışlardı.

Ti Nam yavaşça arabayı hareket ettirdi. Malko gitgide sancısı artan ayak bileğini düşünmemeye çalışıyordu. 9. Cadde'deki tahrip edilmiş Rus tankının önüne geldiler.

Diplomatic Club yüz metre ötedeydi.

— Dinle, rahatça görebilmem için yavaşça gireceksin, dedi Avusturyalı. General Krom orada yoksa derhal gideceğiz ve ABD Elçiliği'ne sığınacağım. Şayet oradaysa olduğun yerde kal.

Kadın cevap vermeden başını salladı.

Diplomatic Club'ün kapısına kadar bir daha konuşmadılar. Malko nefes bile almıyordu. BMW bahçe kapısından girdi ve ilerlemeye başladı. İçerde çok sayıda park edilmiş araç vardı. Ti Nam iyice yavaşladı ve verandayla gece kulübünün önünde durdu. Masalardan

bir çoğu doluydu. General Krom bir masaya oturmuş, önünde bir şişe viski, Malko'nun başını getirmelerini bekliyordu.

— Dikkat! dedi SAS.

Sağ eliyle kapıyı açtı, dışarı çıktı. Arabaya yaslandı ve AK47'yi kalçasına dayadı.

General Krom başım kaldırmıştı.

Birden ayağa fırladı, eli 45'liginin kılıfına giderken Kampuçca bir şeyler söyledi. Malko uzaktan koşan gölgeleri far ketti.

Silahı otomatikçe alarak tetiğe bastı. Ağır AK47'nin titremeleri ayak bileğindeki sancıları artırdı. Patlama sesleri şakaklarında çınliyordu.

General Ung Krom dansediyormuşçasına sağa sola sıçradı ve yere yığıldı, 45'ligini bir el bile ateşlemeye fırsat bulamadan düşürmüştü. SAS şarjöründeki mermiler bitene dek ateş etmeyi sürdürdü.

Sonra makineli tüfeği yere fırlatıp arabaya bindi, hâlâ kulakları uğulduyordu.

Ti Nam derhal hareket etti. Arkalarından açılan yaylım ateş sonucu BMW'nin arka camı tuzla buz oldu. Bahçe kapısını geçerek boş caddenin sükunetine kavuştular. Malko Ti Nam'a döndü.

— Artık Pattaya'ya gidebiliriz!

BU DİZİDE ÇIKAN KİTAPLAR

- 1) ÖLÜMLE RANDEVU
- 2) KIYAMET GÜNÜ
- 3) HEDEF REAGAN
- 4) SAS İÇİN SAMBA
- 5) SAS İSTANBUL'DA
- 6) BAŞKANA ŞANTAJ
- 7) KARACEHENNEM
- 8) SAN SALVADOR'DA DEHŞET
- 9) BULGAR ÇIKMAZI
- 10) ATİNA'DA CİNAYET
- 11) KENNEDY DOSYASI
- 12) ŞANGHAY EKSPRESİ
- 13) HAİTİ CELLATI
- 14) KIZIL GRENADA
- 15) HAMBURG'A FİRAR
- 16) KAHİRE KOMPLOSU
- 17) İTALYAN İNTİKAMI
- 18) AZRAİL BEYRUT'TA
- 19) KAMÇATKA KATLİAMI
- 20) HAYBER GEÇİTİ
- 21) NİKARAGUA HAREKÂTI
- 22) LİZBON BÜYÜCÜLERİ
- 23) PAROLA MATADOR
- 24) MALTA SEFERİ
- 25) GÖREV YERİ LAOS
- 26) SURİNAM MACERASI
- 27) BALBEK FEDAİLERİ
- 28) MİAMİ KATİLİ
- 29) LONDRA'DA PANİK
- 30) SRİ LANKA PARYALARI
- 31) MANİLA KASIRGASI
- 32) AMSTERDAM ÇILGINLARI
- 33) BERLİN KORİDORU
- 34) ABD'YE AMBARGO
- 35) UAGADUGU'DA DARBE
- 36) HONGKONGLU ÜÇ DUL
- 37) BUDAPEŞTE'DE TUZAK
- 38) MONTEVİDEO MELEĞİ
- 39) PAGOPAGO'DA ÖLÜM
- 40) ZENGİBAR TİRANİ
- 41) HARTUM DÜĞÜMÜ
- 42) PRETORİALİ SARISIN